

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege cuprinde dispozițiile pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, denumită în continuare *Codul de procedură civilă*, având ca principal obiect punerea de acord a legislației procesual civile existente cu prevederile acestuia, precum și soluționarea conflictului de legi rezultând din intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă.

Art. 2. – Ori de câte ori legi speciale sau complementare Codului de procedură civilă fac trimitere la „Codicele de procedură civilă” (sau „Codul de procedură civilă”), denumit în continuare *Codul de procedură civilă din 1865*, sau la dispoziții abrogate, modificate ori completate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută, atunci când este cazul, la dispozițiile corespunzătoare care le înlocuiesc.

Titlul II Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Capitolul I Dispoziții tranzitorii

Art. 3. – (1) Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procesele începute prin cereri depuse, în condițiile legii, la poștă, unități militare sau locuri de deținere înainte de data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă rămân supuse legii vechi, chiar dacă sunt înregistrate la instanță după această dată.

Art. 4. – Dispozițiile art. 614 din Codul de procedură civilă se aplică numai executărilor silite începute după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă.

Art. 5. – Dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la titlurile executorii se aplică și hotărârilor judecătorești sau altor înscrisuri pronunțate ori, după caz, întocmite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, care pot fi puse în executare chiar dacă nu au fost investite cu formula executorie.

Art. 6. – Termenele procedurale prevăzute de legile speciale, aflate în curs la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, rămân supuse legii în vigoare la data la care au început să curgă.

Capitolul II

Dispoziții de punere în aplicare

Art. 7. – (1) Dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel, ori de câte ori printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este „definitivă”, de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, aceasta va fi supusă numai apelului la instanța ierarhic superioară.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este „supusă recursului” sau că „poate fi atacată cu recurs” ori, după caz, legea specială folosește o altă expresie similară.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în materie de contencios administrativ și fiscal, inclusiv în materia azilului.

Art. 8. – De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească „definitivă și irevocabilă” sau, după caz, „irevocabilă” se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească „definitivă”.

Art. 9. – Dacă legea specială nu cuprinde dispoziții referitoare la procedura de judecată, felul hotărârii instanței ori calea de atac și termenul de exercitare a acesteia, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură civilă.

Art. 10. – Ori de câte ori printr-un act normativ se prevede investirea cu formulă executorie a unei hotărâri judecătorești sau a altui înscris, acestea vor fi puse în executare, de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie.

Art. 11. – Dacă legea specială prevede obligarea debitorului la plata de daune cominatorii ori, după caz, a unei amenzi civile pentru nerespectarea unei obligații de a face sau de a nu face ce nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, de la intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, se vor putea aplica penalități în condițiile prevăzute la art. 894 din Codul de procedură civilă.

Art. 12. – (1) Ori de câte ori legea specială prevede că cererea de suspendare a executării silite se soluționează de către președintele instanței, de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, judecarea acestei cereri se va face de către un complet al instanței competente potrivit legii.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și cererilor de suspendare a executării unei hotărâri judecătorești, a unei hotărâri pronunțate de un organ cu activitate jurisdicțională sau, după caz, a altui titlu executoriu, în cazul în care acestea sunt atacate în justiție.

Titlul III

Modificarea și completarea unor dispoziții ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Art. 13. – Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.”

2. La articolul 2, alineatul (3) se abrogă.

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Aplicarea prioritara a dreptului Uniunii Europene

Art. 4. – În materiile reglementate de prezentul cod, normele obligatorii ale dreptului Uniunii Europene se aplică în mod prioritar, indiferent de calitatea sau de statutul părților.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Îndatoriri privind primirea și soluționarea cererilor

Art. 5. – (1) Judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii.

(2) Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

(3) În cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată în baza principiilor generale ale dreptului având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama de cerințele echității.

(4) Este interzis judecătorului să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecării.”

5. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cetățenii străini și apatrizii care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii, prin traducător autorizat, dacă legea nu prevede altfel.”

6. La articolul 22, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Ori de câte ori legea îi rezervă judecătorului puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei, judecătorul va ține seama, între altele, de principiile generale ale dreptului, de cerințele echității și de buna-credință.

7. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Legea care guvernează condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite și a prezumțiilor legale este cea în vigoare la data producerii ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii.”

8. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins

„Art. 28. – (1) Dispozițiile legii de procedură se aplică tuturor proceselor care se judecă de către instanțele române, sub rezerva unor dispoziții legale contrare.”

9. La articolul 32 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) are capacitate procesuală, în condițiile legii;”

10. După articolul 35 se introduce un nou articol, art. 35¹, cu următorul cuprins:

„**Calitatea procesuală** Art. 35¹. – Calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.”

11. La articolul 40, alineatul (3) se abrogă.

12. La articolul 41 alineatul (1), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. când și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluție în cauza pe care a fost desemnat să o judece. Punerea în discuția părților, din oficiu, a unor chestiuni de fapt sau de drept, potrivit art. 14 alin. (4) și (5), nu îl face pe judecător incompatibil;”

13. La articolul 41 alineatul (1), după punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. când există împrejurări care fac justificată temerea că el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor sau afiniile lor, după caz, au un interes în legătură cu pricina care se judecă;”

14. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. – (1) Înainte de primul termen de judecată greșierul de ședință va verifica, pe baza dosarului cauzei, dacă judecătorul acesteia se află în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 40 și, când este cazul, va întocmi un referat corespunzător.”

15. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Invocarea
incompatibilității
absolute**

Art. 44. – În cazurile prevăzute la art. 40, judecătorul nu poate participa la judecată, chiar dacă nu s-a abținut ori nu a fost recuzat. Neregularitatea poate fi invocată în orice stare a pricinii.”

16. La articolul 63, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Încheierea de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție poate fi atacată, în termen de 5 zile, care curge de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă. Calea de atac este numai apelul, dacă încheierea a fost dată în prima instanță, respectiv numai recursul la instanța ierarhic superioară, în cazul în care încheierea a fost pronunțată în apel. Dosarul se înaintează, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, instanței competente să soluționeze calea de atac în 24 de ore de la expirarea termenului. Întâmpinarea nu este obligatorie. Apelul sau, după caz, recursul se judecă în termen de cel mult 10 zile de la înregistrare. Judecarea cererii principale se suspendă până la soluționarea căii de atac exercitate împotriva încheierii de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție.”

17. La articolul 64, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Intervenientul va prelua procedura în starea în care se află în momentul admiterii intervenției, dar va putea solicita administrarea de probe prin cererea de intervenție sau cel mai târziu până la primul termen de judecată ulterior admiterii cererii de intervenție. Actele de procedură ulterioare vor fi îndeplinite și față de el.”

18. La articolul 73, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. – (1) Instanța va comunica celui chemat în garanție cererea și copii de pe înscrisurile ce o însoțesc, precum și copii de pe cererea de chemare în judecată, întâmpinare și de pe înscrisurile de la dosar.”

19. La articolul 76, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – (1) Cererea, împreună cu înscrisurile care o însoțesc și o copie de pe cererea de chemare în judecată, de pe întâmpinare și de pe înscrisurile de la dosar vor fi comunicate celui arătat ca titular al dreptului.”

20. La articolul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. – (1) Cel introdus în proces va fi citat, odată cu citația comunicându-i-se, în copie, și încheierea prevăzută la art. 77 alin. (3), cererea de chemare în judecată, întâmpinarea, precum și înscrisurile anexate acestora. Prin citație i se va comunica și termenul până la care va putea să arate excepțiile, dovezile și celelalte mijloace de apărare de care înțelege să se folosească; termenul nu va putea fi mai lung decât termenul de judecată acordat în cauză.”

21. La articolul 89, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoanele juridice pot beneficia de facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în condițiile legii speciale.”

22. După articolul 89 se introduce un nou articol, art. 89¹, cu următorul cuprins:

„Dispoziții speciale

Art. 89¹. – Dispozițiile cuprinse în legi speciale privind scutirea de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri luate în vederea administrării creanțelor fiscale rămân aplicabile.”

23. La articolul 92 punctul 1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cererile date de Codul civil în competența instanței de tutelă și de familie, în afară de cazurile în care prin lege se prevede în mod expres altfel;”.

24. La articolul 92 punctul 1, literele b) și c) se abrogă.

25. La articolul 92 punctul 1, literele g), j) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) cererile referitoare la zidurile și șanțurile comune, distanța construcțiilor și plantațiilor, dreptul de trecere, precum și la orice servituți sau alte limitări ale dreptului de proprietate prevăzute de lege, stabilite de părți ori instituite pe cale judecătorească;

.....
j) cererile privind obligațiile de a face sau de a nu face neevaluabile în bani, indiferent de izvorul lor contractual sau extracontractual, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe;

.....
l) orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști;”.

26. La articolul 92, după punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. în primă și ultimă instanță, cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv;”.

27. La articolul 93, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;”.

28. La articolul 94, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în primă instanță, cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale;”.

29. La articolul 96, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru stabilirea valorii, nu se vor avea în vedere accesoriile pretenției principale, precum dobânzile, penalitățile, fructele, cheltuielile sau altele asemenea, indiferent de data scadenței, și nici prestațiile periodice ajunse la scadență în cursul judecății.”

30. Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cazul pârâtului cu domiciliul sau sediul necunoscut

Art. 106. – Dacă domiciliul sau, după caz, sediul pârâtului este necunoscut, cererea se introduce la instanța în a cărei circumscripție se află reședința sau reprezentanța acestuia, iar dacă nu are nici reședința ori reprezentanța cunoscută, la instanța în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul, sediul, reședința ori reprezentanța, după caz.”

31. Articolul 109 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cereri îndreptate împotriva persoanelor juridice de drept public

Art. 109. – Cererile îndreptate împotriva statului, autorităților și instituțiilor centrale sau locale, precum și a altor persoane juridice de drept public pot fi introduse la instanța de la domiciliul sau sediul reclamantului ori la instanța de la sediul pârâtului.”

32. La articolul 110 se introduce un alineat nou, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dacă un pârât a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanței competente pentru el, oricare dintre pârâți poate invoca necompetența la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.”

33. La articolul 111 alineatul (1), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. instanța locului prevăzut în contract pentru executarea, fie chiar în parte, a obligației, în cazul cererilor privind executarea, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui contract;”.

34. După articolul 111, se introduce un nou articol, art. 111¹, cu următorul cuprins:

„Cereri în materie de tutelă și familie

Art. 111¹. – (1) Dacă legea nu prevede altfel, cererile privind ocrotirea persoanei fizice date de Codul civil în competența instanței de tutelă și de familie se soluționează de instanța în a cărei circumscripție teritorială își are domiciliul sau reședința persoana ocrotită.

(2) În cazul cererilor privind autorizarea de către instanța de tutelă și de familie a încheierii unor acte juridice, când actul juridic a cărui autorizare se solicită privește un imobil, este, de asemenea, competentă și instanța în a cărei circumscripție teritorială este situat imobilul. În acest caz, instanța de tutelă și de familie care a pronunțat hotărârea va comunica de îndată o copie a acesteia instanței de tutelă și de familie în a cărei circumscripție teritorială își are domiciliul sau reședința cel ocrotit.”

35. La articolul 112 alineatul (1), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. domiciliul sau sediul asiguratului;”.

36. La articolul 112, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În materia asigurării obligatorii de răspundere civilă, terțul prejudiciat poate introduce acțiune directă și la instanța domiciliului sau, după caz, a sediului său.”

37. La articolul 115 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Cererile formulate potrivit alin.(1) care privesc mai multe moșteniri deschise succesiv sunt de competența exclusivă a instanței ultimului domiciliu al oricăruia dintre defuncți.”

38. Articolul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cereri privitoare la societăți

Art. 116. – Cererile în materie de societate, până la sfârșitul lichidării sau, după caz, până la radierea societății, sunt de competența exclusivă a instanței în circumscripția căreia societatea își are sediul principal.”

39. După articolul 118 se introduce un nou articol, art. 118¹, cu următorul cuprins:

„Regimul regulilor de competență

Art. 118¹. – Reguli noi de competență pot fi stabilite numai prin modificarea normelor prezentului cod.”

40. La articolul 123, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 123. – (1) Dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cerere de competența instanței la care își desfășoară activitatea, va sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care cererea se introduce împotriva unui judecător care își desfășoară activitatea la instanța competentă să judece cauza, reclamantul poate sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța care ar fi fost competentă, potrivit legii.”

41. La articolul 126, alineatele (1)-(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 126. – (1) Necompetența generală a instanțelor judecătorești poate fi invocată de părți ori de către judecător în orice stare a pricinii.

(2) Necompetența materială și teritorială de ordine publică trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.

(3) Necompetența de ordine privată poate fi invocată doar de către pârât prin întâmpinare sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.”

42. După articolul 126 se introduce un nou articol, art. 126¹, cu următorul cuprins:

**„Verificarea
competenței**

Art. 126¹. – (1) La primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe, judecătorul este obligat, din oficiu, să verifice și să stabilească dacă instanța sesizată este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate. Încheierea are caracter interlocutoriu.

(2) În mod excepțional, în cazul în care pentru stabilirea competenței sunt necesare lămuriri ori probe suplimentare, judecătorul va pune această chestiune în discuția părților și va acorda un singur termen în acest scop.”

43. La articolul 127, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127. – (1) Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent.”

44. La articolul 127, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dacă instanța se declară incompetentă și respinge cererea ca inadmisibilă întrucât este de competența unui organ fără activitate jurisdicțională sau ca nefiind de competența instanțelor române, hotărârea este supusă numai recursului la instanța ierarhic superioară.”

45. La articolul 130, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Nu se poate crea conflict de competență cu Înalta Curte de Casație și Justiție. Hotărârea de declinare a competenței sau de stabilire a competenței pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție este obligatorie pentru instanța de trimitere.

.....
(4) Instanța competentă să judece conflictul va hotărî, în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o hotărâre definitivă.”

46. La articolul 131, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Conflictul dintre două secții ale Înaltei Curți de Casație și Justiție se soluționează de Completul de 5 judecători.”

47. La articolul 137, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 137. – (1) Cererea de strămutare întemeiată pe motiv de bănuială legitimă este de competența curții de apel, dacă instanța de la care se cere strămutarea este o judecătorie sau un tribunal din circumscripția acesteia. Dacă strămutarea se cere de la curtea de apel, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cererea de strămutare se depune la instanța competentă să o soluționeze, care va înștiința

de îndată instanța de la care s-a cerut strămutarea despre formularea cererii de strămutare.”

48. La articolul 140, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 140. – (1) În caz de admitere a cererii de strămutare, curtea de apel trimite procesul spre judecată unei alte instanțe de același grad din circumscripția sa. Înalta Curte de Casație și Justiție va strămuta judecarea cauzei la una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța de la care se cere strămutarea.

(2) Hotărârea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de instanță înainte de strămutare urmează să fie păstrate. În cazul în care instanța de la care s-a dispus strămutarea a procedat între timp la judecarea procesului, hotărârea pronunțată este desființată de drept prin efectul admiterii cererii de strămutare.”

49. Articolul 141 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Formularea unei noi cereri de strămutare

Art. 141. – (1) Strămutarea procesului nu poate fi cerută din nou, în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data soluționării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia.

(2) Cererea de strămutare a cauzei introdusă cu nerespectarea prevederilor alin. (1) este inadmisibilă dacă pricina se află pe rolul aceleiași instanțe.”

50. La articolul 143, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 143. – (1) Orice cerere adresată instanțelor judecătorești trebuie să fie formulată în scris și să cuprindă indicarea instanței căreia îi este adresată, numele, prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, după caz, denumirea și sediul lor, numele și prenumele, domiciliul sau reședința reprezentanților lor, dacă este cazul, obiectul, valoarea pretenției, dacă este cazul, motivele cererii, precum și semnătura. De asemenea, cererea va cuprinde, dacă este cazul, și adresa electronică sau coordonatele care au fost indicate în acest scop de părți, precum numărul de telefon, numărul de fax sau altele asemenea.”

51. La articolul 143, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererile adresate, personal sau prin reprezentant, instanțelor judecătorești pot fi formulate și prin înscris în formă electronică, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

(1²) Dispozițiile alin. (1¹) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care prezentul cod prevede condiția formei scrise a susținerilor, apărărilor sau a concluziilor părților ori a altor acte de procedură adresate instanțelor judecătorești.”

52. La articolul 144, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă obligația prevăzută la alin. (1) nu este îndeplinită, instanța va putea îndeplini din oficiu sau va putea pune în sarcina oricăreia dintre părți îndeplinirea acestei obligații, pe cheltuiala părții care avea această obligație.

(4) În cazul în care cererea a fost comunicată, potrivit legii, prin fax sau prin poștă electronică, grefierul de ședință este ținut să întocmească din oficiu copii de pe cerere, pe cheltuiala părții care avea această obligație. Dispozițiile art. 149 alin. (6) rămân aplicabile.”

53. La articolul 149, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (1) nu este posibilă, aceasta se va face prin poștă, cu scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire, în plic închis, la care se atașează dovada de primire/procesul-verbal și înștiințarea prevăzute la art. 158.”

54. La articolul 149, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) În scopul obținerii datelor și informațiilor necesare realizării procedurii de comunicare a citațiilor, a altor acte de procedură, precum și îndeplinirii oricărei atribuții proprii activității de judecată, instanțele au drept de acces direct la bazele de date electronice sau la alte sisteme de informare deținute de autorități și instituții publice. Acestea au obligația de a lua măsurile necesare în vederea asigurării accesului direct al instanțelor la bazele de date electronice și sistemele de informare deținute.”

55. La articolul 152 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) calitatea celui citat;”.

56. La articolul 152 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, lit. h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) mențiunea că, prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal ori prin reprezentant legal sau convențional, ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței pentru un termen de judecată, cel citat este considerat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată;”.

57. La articolul 152, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În citație se menționează, când este cazul, orice date necesare pentru stabilirea adresei celui citat, precum și dacă citarea se face cu chemarea la interogatoriu sau dacă cel citat este obligat să prezinte anumite înscrisuri ori dacă i se comunică odată cu citația alte acte de procedură. În cazurile în care întâmpinarea nu este obligatorie, în citație se va menționa obligația pârâtului de a-și pregăti apărarea pentru primul termen de judecată, propunând probele de care înțelege să se folosească, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres.”

58. Articolul 157 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Înmânarea făcută
altor persoane**

Art. 157. – (1) Înmânarea citațiilor și a tuturor actelor de procedură în cazurile prevăzute la art. 150 alin. (1) pct. 1-5 și pct. 12 sau atunci când actul urmează să fie înmănat unui avocat, notar public ori executor judecătoresc se poate face funcționarului sau persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care va semna dovada. În lipsa acestora, înmânarea citației sau a actelor de procedură se va face administratorului clădirii, iar, în lipsă, paznicului sau agentului de pază, care va semna procesul-verbal întocmit în acest scop de către agent, după ce acesta din urmă a certificat în prealabil identitatea și calitatea sa.

(2) În cazurile prevăzute la art. 156 alin. (4)-(7), unitatea unde se află cel citat îi va înmâna de îndată acestuia citația, ori, după caz, actul de procedură comunicat sub luare de dovadă, certificându-i semnătura sau arătând motivul pentru care nu s-a putut obține semnătura lui. În acest din urmă caz se va proceda potrivit alin. (1). Dovada se va preda agentului ori va fi trimisă direct instanței, dacă înmânarea citației nu s-a putut face de îndată.”

59. La articolul 158 alineatul (3), partea introductivă și litera f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Dacă destinatarul refuză să primească citația, agentul o va depune în cutia poștală. În lipsa cutiei poștale, va afișa pe ușa locuinței destinatarului o înștiințare care trebuie să cuprindă:

.....
f) mențiunea că după o zi, dar nu mai târziu de 7 zile de la afișarea înștiințării ori, când există urgență, nu mai târziu de 3 zile, destinatarul este în drept să se prezinte la sediul instanței de judecată pentru a i se comunica citația. Când domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul acestuia nu se află în localitatea unde instanța de judecată își are sediul, înștiințarea va cuprinde mențiunea că pentru a i se comunica citația destinatarul este în drept să se prezinte la sediul primăriei în a cărei rază teritorială locuiește sau își are sediul;”.

60. Articolul 160 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Data îndeplinirii
procedurii**

Art. 160. – Procedura se socotește îndeplinită:

1. la data semnării dovezii de înmânare sau, după caz, a încheierii procesului-verbal prevăzut la art. 159, indiferent dacă partea a primit sau nu citația ori alt act de procedură personal;

2. în cazul citării sau comunicării altui act de procedură efectuate prin poștă sau curierat rapid, potrivit art. 149 alin. (4) și (5), procedura se socotește îndeplinită la data semnării de către parte a confirmării de primire ori a consemnării, potrivit art. 158, de către funcționarul poștal sau de către curier, a refuzului acesteia de a primi corespondența;

3. în cazul citării sau comunicării altui act de procedură efectuate potrivit art. 149 alin. (6), procedura se socotește îndeplinită la data arătată pe copia imprimată a confirmării expedierii, certificată de greșierul care a făcut transmisiunea.”

61. La articolul 174, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 174. – (1) Actul de procedură nul sau anulabil este desființat, în tot sau în parte, de la data îndeplinirii lui.”

62. Articolul 178 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Actele depuse la poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de deținere

Art. 178. – (1) Actul de procedură depus înăuntru termenului prevăzut de lege, prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, este socotit a fi făcut în termen.

(2) Actul depus de partea interesată înăuntru termenului prevăzut de lege, la unitatea militară ori la administrația locului de deținere unde se află această parte, este, de asemenea, considerat ca făcut în termen.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.”

63. La articolul 182 alineatul (1) punctul 1, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) refuzul părții de a se prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în situațiile în care a acceptat, potrivit legii;”

64. La articolul 187, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Procesul începe prin înregistrarea cererii la instanță, în condițiile legii.”

65. La articolul 188, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La sesizarea instanței cu dezbateră procedurii succesoriale, reclamantul va depune o încheiere emisă de notarul public cu privire la verificarea evidențelor succesoriale prevăzute de Codul civil. În acest caz, neîndeplinirea procedurii prealabile va fi invocată de către instanță, din oficiu, sau de către pârât.”

66. La articolul 189, literele a), b) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) numele și prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoane juridice, denumirea și sediul lor. De asemenea, cererea va cuprinde și codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor

juridice și contul bancar ale reclamantului, precum și ale pârâtului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant. Dispozițiile art. 143 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

b) numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional. Dispozițiile art. 143 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dovada calității de reprezentant, în forma prevăzută la art. 146, se va alătura cererii;

.....
e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. Când dovada se face prin înscrisuri, se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile art. 145. Când reclamantul dorește să își dovedească cererea sau vreunul dintre capetele acesteia prin interogatoriul pârâtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia, dacă pârâtul este o persoană fizică. În cazurile în care legea prevede că pârâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 143 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător;”

67. Articolul 194 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea cererii

Art. 194. – (1) Cererea de chemare în judecată, depusă personal sau prin reprezentant, sosită prin poștă, curier, fax sau scanată și transmisă prin poștă electronică ori prin înscris în formă electronică, se înregistrează și primește dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare.

(2) După înregistrare, cererea și înscrisurile care o însoțesc, la care sunt atașate, când este cazul, dovezile privind modul în care acestea au fost transmise către instanță, se predau președintelui instanței sau persoanei desemnate de acesta, care va lua de îndată măsuri în vederea stabilirii în mod aleatoriu a completului de judecată, potrivit legii.”

68. La articolul 196, alineatele (1) și (3)-(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 196. – (1) Judecătorul, de îndată ce constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, dispune, prin rezoluție, comunicarea acesteia către pârât, punându-i-se în vedere că are obligația de a depune întâmpinare, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 160.

.....
(3) În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(4) În cazul în care pârâtul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (1) sau, după caz, reclamantul nu a comunicat răspuns la întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (2), la data expirării termenului corespunzător, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(5) În procesele urgente, termenele prevăzute la alin. (1)-(4) pot fi reduse de judecător în funcție de circumstanțele cauzei.

(6) În cazul în care pârâtul domiciliază în străinătate, judecătorul va fixa un termen mai îndelungat, rezonabil, în raport cu împrejurările cauzei. Citarea se va face cu respectarea dispozițiilor art. 151.”

69. La articolul 199, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Modificarea cererii de chemare în judecată peste termenul prevăzut la alin. (1) poate avea loc numai cu acordul expres al tuturor părților.”

70. La articolul 200 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința pârâtului ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, dacă reclamantul nu le-a menționat în cererea de chemare în judecată. Dispozițiile art. 143 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dacă pârâtul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;”

71. La articolul 201, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La întâmpinare se va alătura același număr de copii certificate de pe înscrisurile pe care se sprijină, precum și un rând de copii pentru instanță. Dispozițiile art. 144 alin. (1), (3) și (4) și ale art. 145 sunt aplicabile.”

72. La articolul 210, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 210. – (1) Pentru fiecare ședință de judecată se va întocmi o listă cu procesele ce se dezbate în acea zi și care va fi afișată pe portalul instanței și la ușa sălii de ședință cu cel puțin o oră înainte de începerea acesteia. Lista va cuprinde și intervalele orare orientative fixate pentru strigarea cauzelor. Dispozițiile art. 215 sunt aplicabile.”

73. Articolul 222 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezența personală a părților în vederea soluționării amiabile a litigiului

Art. 222. – (1) În tot cursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii. În acest scop, el va solicita înfățișarea personală a părților, chiar dacă acestea sunt reprezentate. Dispozițiile art. 236 alin. (3) sunt aplicabile.

(2) În litigiile care, potrivit legii, pot face obiectul procedurii de mediere, judecătorul poate invita părțile să participe la o ședință de informare cu privire la avantajele folosirii acestei proceduri. Când consideră necesar, ținând seama de circumstanțele cauzei, judecătorul va recomanda părților să recurgă la mediere, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în orice fază a judecării. Medierea nu este obligatorie pentru părți.

(3) În cazul în care judecătorul recomandă medierea, părțile se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea litigiului prin mediere. Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul-verbal întocmit de mediator cu privire la rezultatul ședinței de informare.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea litigiului prin mediere anterior introducerii acțiunii.

(5) Dacă, în condițiile alin. (1) sau (2), părțile se împacă, judecătorul va constata învoiala lor în cuprinsul hotărârii pe care o va da. Dispozițiile art. 434 sunt aplicabile.”

74. La articolul 224, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 224. – (1) Partea care a depus cererea personal sau prin mandatar și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezentă la un termen de judecată, personal sau printr-un reprezentant legal ori convențional, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, considerându-se că ea cunoaște termenele de judecată ulterioare. Aceste dispoziții îi sunt aplicabile și părții căreia, personal ori prin reprezentant legal sau convențional ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, i s-a înmănat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că, în acest caz, ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.”

75. Articolul 225 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Preschimbarea termenului

Art. 225. – Termenul de judecată nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți. Completul de judecată investit cu judecarea cauzei hotărăște în camera de consiliu, fără citarea părților. Părțile vor fi citate de îndată pentru noul termen fixat. Dispozițiile art. 236 alin. (3) sunt aplicabile.”

76. La articolul 229, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care se declară apel sau, după caz, recurs împotriva unei încheieri cu privire la care există o chestiune litigioasă asupra admisibilității atacării pe cale separată a încheierii, cererea de exercitare a căii de atac se înaintează instanței superioare împreună cu o copie de pe încheierea atacată, certificată de grefa instanței. Dacă instanța de control judiciar constată admisibilitatea căii de atac, va cere instanței care a pronunțat încheierea atacată să înainteze dosarul cauzei, în condițiile alin. (2).”

77. La articolul 236, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Judecătorii vor dispune verificarea efectuării procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen. Când este cazul, instanța va ordona luarea măsurilor de refacere a acestor proceduri. În afară de aceste măsuri, instanța va putea dispune ca încunoștințarea părților să se facă și telefonic, telegrafic, prin fax, poștă

electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare ce asigură, după caz, transmiterea textului actului supus comunicării ori înștiințarea pentru prezentarea la termen, precum și confirmarea primirii actului, respectiv a înștiințării, dacă părțile au indicat instanței datele corespunzătoare în acest scop. Dacă încunoștințarea s-a făcut telefonic, grefierul va întocmi un referat în care va arăta modalitatea de încunoștințare și obiectul acesteia.”

78. La articolul 236, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Când este necesar pentru îndeplinirea îndatoririlor prevăzute la alin. (3), părțile, experții, traducătorii, interpreții, martorii și orice alți participanți în proces pot fi încunoștințați potrivit alin. (2¹).”

79. După articolul 236 se introduce un nou articol, art. 236¹, cu următorul cuprins:

„Suspendarea judecării cauzei Art. 236¹. – (1) Când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecării, potrivit legii, judecătorul poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate. Dispozițiile art. 184 sunt aplicabile.

(2) La cererea părții, judecata va fi reluată dacă obligațiile la care se referă alin. (1) au fost îndeplinite și, potrivit legii, aceasta poate continua.”

80. Articolul 245 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Lipsa îndatoririi de a proba Art. 245. – Nimeni nu este ținut de a proba ceea ce instanța este ținută să ia cunoștință din oficiu.”

81. La articolul 246, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Textele care nu sunt publicate în Monitorul Oficial al României sau într-o altă modalitate anume prevăzută de lege, convențiile, tratatele și acordurile internaționale aplicabile în România, care nu sunt integrate într-un text de lege, precum și dreptul internațional cutumiar trebuie dovedite de partea interesată.”

82. La articolul 246, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile normative cuprinse în documente clasificate pot fi dovedite și consultate numai în condițiile prevăzute de lege.”

83. Articolul 247 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Posibilitatea cunoașterii din oficiu Art. 247. – Instanța de judecată poate lua cunoștință din oficiu de dreptul unui stat străin, cu condiția ca acesta să fie invocat. Proba legii străine se face conform dispozițiilor Codului civil referitoare la conținutul legii străine.”

84. La articolul 248, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul amânării, pentru motivele prevăzute la alin. (2), partea este obligată, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a administra proba încuviințată:

a) să depună lista martorilor în termen de 5 zile de la încuviințarea probei, când se cere proba cu martori;

b) să depună copii certificate de pe înscrisurile invocate cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru judecată, dacă s-a încuviințat proba cu înscrisuri;

c) să depună interogatoriul în termen de 5 zile de la încuviințarea acestei probe, în cazurile în care interogatoriul trebuie comunicat, potrivit legii;

d) să depună dovada plății cheltuielilor necesare efectuării expertizei, în termen de 5 zile de la numirea expertului sau în termenul stabilit de instanță potrivit dispozițiilor art. 325 alin. (2), dacă s-a încuviințat proba expertizei.”

85. La articolul 249, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Uzanțele, regulile deontologice și practicile statornicite între părți trebuie probate, în condițiile legii, de către cel care le invocă. Regulamentele și reglementările locale trebuie dovedite de către cel care le invocă, numai la cererea instanței.”

86. Articolul 270 se abrogă.

87. După articolul 271 se introduce un nou articol, art. 271¹, cu următorul cuprins:

„Înscrisurile întocmite de profesioniști

Art. 271¹. – (1) Dispozițiile art. 268 și 269 nu se aplică în raporturile dintre profesioniști.

(2) Înscrisul nesemnat, dar utilizat în mod obișnuit în exercițiul activității unei întreprinderi pentru a constata un act juridic, face dovada cuprinsului său, cu excepția cazului în care legea impune forma scrisă pentru însăși dovedirea actului juridic.

(3) Înscrisul sub semnătură privată întocmit în exercițiul activității unei întreprinderi este prezumat a fi fost făcut la data consemnată în cuprinsul său. În acest caz, data înscrisului sub semnătură privată poate fi combătută cu orice mijloc de probă.

(4) Dacă înscrisul prevăzut la alin. (3) nu conține nicio dată, aceasta poate fi stabilită în raporturile dintre părți cu orice mijloc de probă.”

88. La articolul 292, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea sau instituția publică deținătoare este în drept să refuze trimiterea înscrisului când acesta se referă la apărarea națională, siguranța publică sau relațiile diplomatice. Extrase parțiale vor putea fi trimise dacă niciunul dintre aceste motive nu se opune. Dispozițiile art. 246 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

89. La articolul 303 alineatul (4), punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. actul juridic este atacat pentru fraudă, eroare, dol, violență ori este lovit de nulitate absolută pentru cauză ilicită sau imorală, după caz;”.

90. Articolul 319 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Bănuiala de mărturie mincinoasă Art. 319. – Dacă, din cercetare, reies bănuieli de mărturie mincinoasă sau de mituire a martorului, instanța va încheia un proces-verbal și va sesiza organul de urmărire penală competent.”

91. La articolul 325, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Încheierea de numire a expertului va stabili obiectivele asupra cărora acesta urmează să se pronunțe, termenul în care trebuie să efectueze expertiza, onorariul provizoriu al expertului și, dacă este cazul, avansul pentru cheltuielile de deplasare. În acest scop, instanța poate fixa o audiere în camera de consiliu, în cadrul căreia va solicita expertului să estimeze costul lucrării ce urmează a fi efectuată, cât și termenul necesar efectuării expertizei. Tot astfel, instanța poate fixa un termen scurt, pentru când va solicita expertului să estimeze în scris costul lucrării ce urmează a fi efectuată, cât și termenul necesar efectuării expertizei. Poziția părților va fi consemnată în încheiere. În funcție de poziția expertului și a părților, instanța va fixa termenul de depunere a raportului de expertiză și condițiile de plată a costurilor necesare efectuării expertizei.

(3) Dovada plății onorariului se depune la greșa instanței de partea care a fost obligată prin încheiere, în termen de 5 zile de la numire sau în termenul stabilit de instanță potrivit alin. (2). Onorariul poate fi majorat, în condițiile prevăzute la art. 333 alin. (2).”

92. La articolul 329, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3)-(5), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care una dintre părți opune rezistență sau împiedică în orice alt mod efectuarea lucrării, instanța va putea socoti ca dovedite afirmațiile făcute de partea adversă cu privire la împrejurarea de fapt ce face obiectul lucrării, în contextul administrării tuturor celorlalte probe.

(4) Cheltuielile efectuate cu expertiza până la data refuzului vor fi suportate de partea care s-a opus efectuării expertizei.

(5) În mod excepțional, când aflarea adevărului în cauză este indisolubil legată de efectuarea probei cu expertiză tehnică, instanța va autoriza folosirea forței publice în scopul efectuării expertizei, prin încheiere executorie pronunțată în camera de consiliu, după ascultarea părților.”

93. La articolul 350, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 350. – (1) Dacă prin tratate sau convenții internaționale la care România este parte ori prin acte normative speciale nu se prevede altfel, partea care se află în străinătate și este reprezentată în proces printr-un mandatar va putea fi interogată prin acesta.”

94. La articolul 366, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Data convenită pentru administrarea probelor potrivit alin. (1) poate fi modificată, cu acordul tuturor părților.

(3²) În cazul în care administrarea probei nu este posibilă din motive obiective, va fi stabilit un nou termen, dispozițiile alin. (3¹) fiind aplicabile în mod corespunzător. Dacă părțile nu se înțeleg, va fi sesizată instanța, potrivit art. 367.”

95. La articolul 391, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazurile în care instanța poate da termen pentru executarea hotărârii, ea va face aceasta prin chiar hotărârea care dezleagă pricina, arătând și motivele pentru care a acordat termenul. Debitorul nu va putea cere termen de plată, dacă debitorului i s-a acordat un termen rezonabil de plată de către creditor ori a avut posibilitatea să execute într-un termen rezonabil, calculat de la data comunicării cererii de chemare în judecată, în conformitate cu prevederile art. 1.522 din Codul civil și nici dacă la data pronunțării subzistă vreunul dintre motivele prevăzute la art. 665 alin. (1).”

96. La articolul 395, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii, se va semna pe fiecare pagină de către judecători și, după caz, de magistratul-asistent, după care se va consemna într-un registru special, ținut la grefa instanței. Acest registru poate fi ținut și în format electronic.”

97. La articolul 398, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Renunțarea se poate face și ulterior pronunțării, chiar și după declararea căii de atac, prin prezentarea părții înaintea președintelui instanței sau a persoanei desemnate de acesta ori, după caz, prin înscris autentic care se va depune la grefa instanței, atât timp cât dosarul nu a fost înaintat la instanța competentă, dispozițiile alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.”

98. La articolul 400, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Renunțarea la judecată se constată prin hotărâre supusă recursului, care va fi judecat de instanța ierarhic superioară celei care a luat act de renunțare. Când renunțarea are loc în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, hotărârea este definitivă.”

99. Articolul 404 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Căi de atac

Art. 404. – Hotărârea este supusă recursului, care se judecă de instanța ierarhic superioară celei care a luat act de renunțarea la dreptul pretins. Când renunțarea are loc în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, recursul se judecă de Completul de 5 judecători.”

100. La articolul 408, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 408. – (1) Asupra suspendării judecării procesului instanța se va pronunța prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat, la instanța ierarhic superioară. Când suspendarea a fost dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție, hotărârea este definitivă.”

101. La articolul 415, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârea care constată perimarea este supusă recursului, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la pronunțare. Când perimarea se constată de o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție, recursul se judecă de Completul de 5 judecători.”

102. La articolului 418, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Hotărârea prin care judecătoria soluționează căile de atac împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate, în cazurile prevăzute de lege, se numește sentință.”

103. La articolul 419, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În partea finală a dispozitivului se vor arăta dacă hotărârea este executorie, este supusă unei căi de atac ori este definitivă, data pronunțării ei, mențiunea că s-a pronunțat în ședință publică sau într-o altă modalitate prevăzută de lege, precum și semnăturile membrilor completului de judecată. Când hotărârea este supusă apelului sau recursului se va arăta și instanța la care se depune cererea pentru exercitarea căii de atac.”

104. La articolul 420, alineatele (1)-(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea se redactează de judecătorul care a soluționat procesul. Când în compunerea completului de judecată intră și asistenți judiciari, președintele îl va putea desemna pe unul dintre aceștia să redacteze hotărârea.

(2) În cazul în care unul dintre judecători sau asistenți judiciari a rămas în minoritate la deliberare, el își va redacta opinia separată, care va cuprinde expunerea considerentelor, soluția pe care a propus-o și semnătura acestuia. De asemenea, judecătorul care este de acord cu soluția, dar pentru considerente diferite, va redacta separat opinia concurentă.

(3) Hotărârea va fi semnată de membrii completului de judecată și de către grefier.”

105. La articolul 421, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile definitive prin care s-a dispus anularea, în tot sau în parte, a unui act notarial, se comunică din oficiu, de îndată notarului public instrumentator, direct ori prin intermediul camerei notarilor publici în circumscripția căreia funcționează.”

106. Articolul 428 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Forța probantă** Art. 428. – Hotărârea judecătorească are forța probantă a unui înscris autentic.”

107. Articolul 435 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Domeniul de aplicare** Art. 435. – Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător și în cazul în care învoiala părților este urmarea procedurii de mediere.”

108. La articolul 438, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 438. – (1) Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare.”

109. Articolul 448 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Exonerarea pârâtului de la plată** Art. 448. – Pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului, nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dispozițiile art. 1.522 alin. (5) din Codul civil rămân aplicabile.”

110. La articolul 451, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă instanța respinge ca inadmisibilă calea de atac neprevăzută de lege, exercitată de partea interesată în considerarea mențiunii inexacte din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac, hotărârea pronunțată de instanța de control judiciar va fi comunicată, din oficiu, tuturor părților care au luat parte la judecata în care s-a pronunțat hotărârea atacată. De la data comunicării începe să curgă, dacă este cazul, termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege.”

111. La articolul 453, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul hotărârilor susceptibile de apel, dacă acesta nu a fost exercitat, recursul este inadmisibil. Cu toate acestea, o hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, înăuntrul termenului de apel, direct cu recurs, la instanța care ar fi fost competentă să judece recursul împotriva hotărârii date în apel, dacă părțile consimt expres, prin înscris autentic sau prin declarație verbală, dată în fața instanței a cărei hotărâre se atacă și consemnată într-un proces-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

(3) Căile extraordinare de atac pot fi exercitate și concomitent, în condițiile legii. Recursul se judecă cu prioritate.”

112. La articolul 464, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cerințele de la alin. (1) lit. b) și e) și cea de la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității, iar cele de la alin. (1) lit.c) și d), sub sancțiunea decăderii. Lipsa semnăturii poate fi împlinită în condițiile art. 191 alin. (2), iar lipsa dovezii achitării taxei de timbru poate fi complinită până la primul termen de judecată la care partea a fost legal citată în apel.”

113. La articolul 465, alineatele (3) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care cererea de apel nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, președintele instanței sau persoana desemnată de acesta care primește cererea de apel va stabili lipsurile și îi va cere apelantului să completeze sau să modifice cererea de îndată, dacă este prezent și este posibil, ori în scris, dacă apelul a fost trimis prin poștă, fax, poștă electronică sau curier. Completarea sau modificarea cererii se va face înăuntrul termenului de apel. Dacă președintele sau persoana desemnată de acesta apreciază că intervalul rămas până la expirarea termenului de apel nu este suficient, va acorda un termen scurt, de cel mult 5 zile de la expirarea termenului de apel, în care să se depună completarea sau modificarea cererii.

.....
 (7) Președintele sau persoana desemnată de acesta, după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile, precum și a termenelor prevăzute la alin. (5) și (6), va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, întâmpinarea, răspunsul la întâmpinare și dovezile de comunicare a acestor acte, potrivit alin. (5) și (6).”

114. La articolul 469, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 469. – (1) Președintele instanței de apel sau persoana desemnată de acesta, îndată ce primește dosarul, va lua, prin rezoluție, măsuri în vederea repartizării aleatorii la un complet de judecată.

(2) Președintele completului de judecată stabilește primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției președintelui instanței de apel, dispunând citarea părților. Dispozițiile art. 196 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.”

115. La articolul 474, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dacă instanța de apel stabilește că prima instanță a fost necompetentă, iar necompetența a fost invocată în condițiile legii, va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre judecare instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent ori, după caz, va respinge cererea ca inadmisibilă.”

116. Articolul 475 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Neîntrăutățirea

situației în propria cale
de atac

Art. 475. – Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată, în afară de cazul în care el consimte expres la aceasta sau în cazurile anume prevăzute de lege.”

117. La articolul 477, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 92 pct. 1 lit. a)-k), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv. De asemenea, nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

118. La articolul 478, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Completul se pronunță, în cel mult 48 de ore de la judecată, printr-o încheiere motivată, care este definitivă.”

119. La articolul 478, alineatul (6) se abrogă.

120. La articolul 478, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) La judecata cererii de suspendare părțile trebuie să fie reprezentate de avocat sau, când este cazul, de consilierul juridic.

(8) Pentru motive temeinice, instanța de recurs poate reveni asupra suspendării acordate, dispozițiile alin. (3)-(5) și (7) aplicându-se în mod corespunzător.”

121. La articolul 480, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și lit. c)-e), precum și cerințele menționate la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. Dispozițiile art. 81 alin. (1), art. 82 alin. (3) și ale art. 86 alin. (2) rămân aplicabile.”

122. La articolul 482 alineatul (1), punctele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. dacă hotărârea a fost pronunțată de alt judecător decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului sau de un alt complet de judecată decât cel stabilit aleatoriu pentru soluționarea cauzei ori a cărei compunere a fost schimbată, cu încălcarea legii;

3. când hotărârea a fost dată cu încălcarea competenței de ordine publică a altei instanțe, invocată în condițiile legii;”.

123. La articolul 487, alineatele (1), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 487. – (1) Când recursul este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele instanței sau președintele de secție, ori, după caz, persoana desemnată de aceștia, primind dosarul de la instanța a cărei hotărâre se atacă, va lua, prin rezoluție, măsuri pentru stabilirea aleatorie a unui complet format din 3 judecători, care va decide asupra admisibilității în principiu a recursului. Dispozițiile art. 469 alin. (3) sunt aplicabile.

.....

(4) După analiza raportului în completul de filtru, acesta se comunică de îndată părților, care pot formula în scris un punct de vedere asupra raportului, în termen de 10 zile de la comunicare. În lipsa dovezii de comunicare a raportului și înainte de expirarea unui termen de 30 zile de la comunicare, completul nu va putea trece la examinarea recursului, potrivit alin. (5) și (6).

.....
 (7) În cazul în care recursul nu poate fi soluționat potrivit alin. (5) sau (6), completul va pronunța, fără citarea părților, o încheiere de admitere în principiu a recursului și va fixa termenul de judecată pe fond a recursului, cu citarea părților.”

124. La articolul 487, alineatul (8) se abrogă.

125. La articolul 492, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instanțele prevăzute la alin. (1) vor casa cu trimitere, o singură dată în cursul procesului, în cazul în care instanța a cărei hotărâre este atacată cu recurs a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului sau judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului. În vederea rejudecării, cauza se trimite la instanța care a pronunțat hotărârea casată ori la altă instanță de același grad cu aceasta, din aceeași circumscripție. Dispozițiile art. 491 se aplică în mod corespunzător, în caz de necompetență, de depășire a atribuțiilor puterii judecătorești și de încălcare a autorității de lucru judecat.”

126. La articolul 497 alineatul (2), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. hotărârea dată în recurs a fost pronunțată de o instanță necompetentă absolut sau cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra acesteia;”

127. La articolul 500, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 500. – (1) Contestația în anulare poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă.”

128. La articolul 505 alineatul (1), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în cazurile prevăzute la art. 503 alin. (1) pct. 1, de la comunicarea hotărârii;”

129. La articolul 507, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Dacă revizuirea s-a cerut pentru hotărâri potrivnice, calea de atac este recursul. În cazul în care revizuirea a fost soluționată de una dintre secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, recursul este de competența Completului de 5 judecători.”

130. Articolul 508 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Calitate procesuală

Art. 508. – Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

131. La articolul 510, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 510. – (1) Recursul în interesul legii se judecă de un complet format din președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul acesteia, precum și 20 de judecători, din care 14 judecători din secția/secțiile în a cărei/căror competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte 2 judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv unul dintre vicepreședinții acesteia este președinte al completului.

(2) În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele sau, după caz, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție va stabili numărul judecătorilor din secțiile interesate care vor intra în compunerea completului prevăzut la alin. (1), celelalte secții urmând a fi reprezentate potrivit dispozițiilor aceluiași alineat.”

132. La articolul 510, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Atunci când problema de drept nu intră în competența niciunei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele sau, după caz, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție va desemna câte 5 judecători din cadrul fiecărei secții. Pentru întocmirea raportului, președintele completului va desemna câte un judecător din cadrul fiecărei secții.”

133. La articolul 510, alineatele (3)-(5) vor avea următorul cuprins:

„(3) După sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele sau, după caz, unul dintre vicepreședinții acesteia va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor din cadrul secției în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, precum și a judecătorilor din celelalte secții ce intră în alcătuirea completului prevăzut la alin. (1).

(4) După alcătuirea completului potrivit alin. (3), președintele acestuia va desemna dintre membrii completului 3 judecători pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii. Raportorii nu sunt incompatibili.

(5) În vederea întocmirii raportului, președintele completului va putea solicita unor specialiști recunoscuți opinia scrisă asupra problemelor de drept soluționate diferit.”

134. După articolul 511 se introduce un nou articol, art. 511¹, cu următorul cuprins:

„Încetarea efectelor deciziei

Art. 511¹. – Decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.”

135. La Cartea a II-a Titlul III, titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”.

136. Articolul 512 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obiectul sesizării

Art. 512. – Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

137. Articolul 513 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura de judecată

Art. 513. – (1) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 512, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 512, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

(2) Prin încheierea prevăzută la alin. (1), cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(3) După înregistrarea cauzei la Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se publică pe pagina de internet a acestei instanțe.

(4) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, pot fi suspendate până la soluționarea sesizării.

(5) Repartizarea sesizării este făcută de președintele sau, în lipsa acestuia, de unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție ori de persoana desemnată de aceștia.

(6) Sesizarea se judecă de un complet format din președintele secției corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de un judecător desemnat de acesta și 12 judecători din cadrul secției respective. Președintele secției sau, în caz de imposibilitate, judecătorul desemnat de acesta este președintele de complet și va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor.

(7) După alcătuirea completului potrivit alin. (6), președintele acestuia va desemna un judecător pentru a întocmi un raport asupra chestiunii de drept supuse judecării. Judecătorul desemnat raportor nu devine incompatibil.

(8) Atunci când chestiunea de drept privește activitatea mai multor secții ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție va transmite sesizarea președinților secțiilor interesate în soluționarea chestiunii de drept. În acest caz, completul va fi alcătuit din președintele sau, în lipsa acestuia, din vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, care va prezida completul, din președinții secțiilor interesate în soluționarea chestiunii de drept, precum și câte 5 judecători din cadrul secțiilor respective desemnați aleatoriu de președintele completului. După alcătuirea completului, pentru întocmirea raportului președintele completului va desemna câte un judecător din cadrul fiecărei secții. Raportorii nu sunt incompatibili.

(9) Dacă la Înalta Curte de Casație și Justiție nu există o secție corespunzătoare aceleia la care s-a constatat că chestiunea de drept nu a fost dezlegată unitar în practica instanțelor, se aplică în mod corespunzător dispozițiile alin. (8).

(10) Raportul va fi comunicat părților, care, în termen de cel mult 15 zile de la comunicare, pot depune, în scris, prin avocat sau, după caz, prin consilier juridic, punctele lor de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

(11) Dispozițiile art. 510 alin. (5)-(8) se aplică în mod corespunzător.

(12) Sesizarea se judecă fără citarea părților, în cel mult 3 luni de la data investirii, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.

(13) Procedura prevăzută în prezentul capitol este scutită de taxă judiciară de timbru și timbru judiciar.”

138. La articolul 514, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 514. – (1) Asupra sesizării, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se pronunță prin decizie, numai cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

.....

(3) Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

139. La articolului 514, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile art.511¹ se aplică în mod corespunzător.”

140. La articolul 517, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Când apreciază contestația ca neîntemeiată, completul de judecată o va respinge prin încheiere. Împotriva acestei încheieri contestatorul poate face plângere în termen de 3 zile de la comunicare. Plângerea se depune la instanța care a pronunțat încheierea, care o va înainta de îndată pentru soluționare, împreună cu o copie certificată de pe dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare. Când procesul se judecă la Înalta Curte de Casație și Justiție, plângerea se soluționează de un alt complet al aceleiași secții. Formularea plângerii nu suspendă judecata.”

141. La articolul 517, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Încheierile prevăzute la alin. (4) și (5) se motivează în termen de 5 zile de la pronunțare.”

142. La articolul 521, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care competența teritorială nu poate fi stabilită potrivit dispozițiilor alin. (2), cererile necontencioase se vor îndrepta la instanța în a cărei circumscripție petentul își are, după caz, domiciliul, reședința, sediul ori reprezentanța, iar, dacă niciuna dintre acestea nu se află pe teritoriul României, cererile se vor îndrepta, urmând regulile de competență materială, la Judecătoria Sectorului 1 al municipiului București sau, după caz, la Tribunalul București.”

143. După articolul 532 se introduce un nou articol, art. 532¹, cu următorul cuprins:

„Inventarierea bunurilor minorului

Art. 532¹. – (1) În vederea inventarierii bunurilor minorului pus sub tutelă, instanța de tutelă desemnează de îndată un delegat și dispune citarea tutorelui și a membrilor consiliului de familie, precum și a minorului care a împlinit vârsta de 14 ani.

(2) Inventarul va cuprinde datele de identificare a bunurilor mobile sau imobile, descrierea lor sumară, inclusiv mențiuni privind starea bunurilor și valoarea estimată a acestora, precum și indicarea înscrisurilor existente cu privire la bunuri. De asemenea, inventarul va cuprinde mențiuni privind creanțele, datoriile sau alte pretenții declarate de tutore sau de membrii consiliului de familie.”

144. La articolul 536, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sub rezerva respectării ordinii publice și a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii, părțile pot stabili prin convenția arbitrală sau prin act scris încheiat ulterior, cel mai târziu odată cu constituirea tribunalului arbitral, fie direct, fie prin referire la o anumită reglementare având ca obiect arbitrajul, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului, inclusiv eventuale proceduri prealabile de soluționare a litigiului, repartizarea între părți a cheltuielilor arbitrale și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului.”

145. La articolul 540, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 540. – (1) Convenția arbitrală se încheie în scris, sub sancțiunea nulității. Condiția formei scrise se consideră îndeplinită atunci când recurgerea la arbitraj a fost convenită prin schimb de corespondență, indiferent de forma acesteia, sau schimb de acte procedurale.”

146. La articolul 541, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Existența convenției arbitrale poate rezulta și din înțelegerea scrisă a părților făcută în fața tribunalului arbitral.”

147. La articolul 542, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 542. – (1) Prin clauza compromisorie părțile convin ca litigiile ce se vor naște din contractul în care este stipulată sau în legătură cu acesta să fie soluționate pe calea arbitrajului, arătându-se, sub sancțiunea nulității, modalitatea de numire a arbitrilor. În cazul arbitrajului instituționalizat este suficientă referirea la instituția sau regulile de procedură ale instituției care organizează arbitrajul.”

148. La articolul 543, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 543. – (1) Prin compromis părțile convin ca un litigiu intervenit între ele să fie soluționat pe calea arbitrajului, arătându-se, sub sancțiunea nulității, obiectul litigiului și numele arbitrilor sau modalitatea de desemnare a acestora în cazul arbitrajului ad-hoc. În cazul arbitrajului instituționalizat, dacă părțile nu au ales arbitrii și nici nu au stabilit modalitatea de desemnare a acestora, aceasta se va face potrivit regulilor de procedură ale respectivei instituții arbitrale.”

149. La articolul 546, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 546. – (1) Instanța judecătorească, sesizată cu o cauză cu privire la care s-a încheiat o convenție arbitrală, își va verifica propria competență și se va declara incompetentă numai dacă părțile sau una dintre ele solicită aceasta, invocând convenția arbitrală. În acest caz, instanța își va declina competența în favoarea organizației sau instituției pe lângă care funcționează arbitrajul instituționalizat, care, în temeiul hotărârii de declinare, va lua măsurile necesare în vederea constituirii tribunalului arbitral. În cazul

arbitrajului ad-hoc, instanța va respinge cererea ca nefiind de competența instanței judecătorești.”

150. Articolul 549 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nulitatea parțială

Art. 549. – Este nulă clauza din convenția arbitrală care conferă uneia dintre părți un privilegiu cu privire la desemnarea arbitrilor ori care prevede dreptul uneia dintre părți de a numi arbitrul în locul celeilalte părți sau de a avea mai mulți arbitri decât cealaltă parte.”

151. La articolul 562, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 562. – (1) Dezbaterea litigiului în fața tribunalului arbitral se face în limba stabilită prin convenția arbitrală sau, dacă nu s-a prevăzut nimic în această privință ori nu a intervenit o înțelegere ulterioară, în limba contractului din care s-a născut litigiul ori, dacă părțile nu se înțeleg, într-o limbă de circulație internațională stabilită de tribunalul arbitral.”

152. La articolul 568, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Când părțile recurg la arbitrajul instituționalizat, se aplică dispozițiile art. 610 alin. (3).”

153. După articolul 585 se introduce un nou articol, art. 585¹, cu următorul cuprins:

„Atacarea separată a încheierilor de ședință

Art. 585¹. – (1) Pot fi atacate separat cu acțiunea în anulare prevăzută la art. 599 încheierile tribunalului arbitral prin care s-au luat următoarele măsuri:

a) a fost suspendat cursul arbitrajului, potrivit art. 406 și 407;

b) au fost luate măsuri asigurătorii sau provizorii, potrivit art. 577;

c) a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale privind constituționalitatea unei dispoziții legale.

(2) Dispozițiile art. 599-604 se aplică în mod corespunzător, în măsura în care prezentul articol nu prevede altfel.

(3) În afara motivelor prevăzute la art. 599, în acțiunea în anulare se poate invoca și lipsa condițiilor prevăzute de lege pentru luarea măsurilor dispuse prin încheiere.

(4) Acțiunea în anulare poate fi introdusă în termen de 5 zile de la comunicare, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1) lit. a), când poate fi formulată cât timp durează suspendarea.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), acțiunea în anulare nu suspendă cursul arbitrajului.

(6) Soluționând acțiunea în anulare, curtea de apel poate, după caz, să mențină, să modifice sau să desființeze măsurile dispuse de tribunalul arbitral prin încheiere. Hotărârea curții de apel este definitivă.”

154. La articolul 592, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 592. – (1) Tribunalul arbitral soluționează litigiul în temeiul contractului principal și al normelor de drept aplicabile, potrivit dispozițiilor art. 5.”

155. La articolul 594, alineatul (2) se abrogă.

156. La articolul 599 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, lit.i), cu următorul cuprins:

„i) dacă, după pronunțarea hotărârii arbitrale, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul acelei excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate de prevederile menționate în sesizare.”

157. Articolul 602 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Termen de exercitare Art. 602. – (1) Acțiunea în anulare va fi introdusă la curtea de apel în termen de o lună de la data comunicării hotărârii arbitrale. Dacă s-a formulat o cerere potrivit art.595, termenul curge de la data comunicării hotărârii sau, după caz, a încheierii prin care a fost soluționată cererea.

(2) Pentru motivul prevăzut la art. 599 alin. (1) lit. i), termenul este de 3 luni de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

158. Articolul 603 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Suspendarea executării Art. 603. – Curtea de apel va putea suspenda executarea hotărârii arbitrale împotriva căreia a fost introdusă acțiunea în anulare. Dispozițiile art. 478 alin. (2)-(5) și (8) se aplică în mod corespunzător.”

159. La articolul 604, alineatul (1), litera b) a alineatului (3) și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 604. – (1) Curtea de apel va judeca acțiunea în anulare în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță.

.....
b) în celelalte cazuri prevăzute la art. 599 alin. (1), va trimite cauza spre rejudecare tribunalului arbitral, dacă cel puțin una dintre părți solicită expres acest lucru. În caz contrar, dacă litigiul este în stare de judecată, curtea de apel se va pronunța în fond, în limitele convenției arbitrale. Dacă însă, pentru a hotărî în fond, este nevoie de noi probe, curtea se va pronunța în fond după administrarea lor. În acest din urmă caz, curtea va pronunța mai întâi hotărârea de anulare și, după administrarea probelor, hotărârea

asupra fondului, iar, dacă părțile au convenit expres ca litigiul să fie soluționat de către tribunalul arbitral în echitate, curtea de apel va soluționa cauza în echitate.

.....
 (4) Hotărârile curții de apel, pronunțate potrivit alin. (3), sunt supuse recursului.”

160. Articolul 606 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Executarea silită** Art. 606. – Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu și se execută silit întocmai ca și o hotărâre judecătorească.”

161. La articolul 608, alineatul (3) se abrogă.

162. La articolul 613, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Executarea unor obligații de a face, precum înscrierea sau radierea unui drept, act sau fapt dintr-un registru public, emiterea unei autorizații, eliberarea unui certificat sau predarea unui înscris și altele asemenea, se poate obține la simpla cerere a persoanei îndreptățite, făcută în temeiul unui titlu executoriu, fără a fi necesară intervenția executorului judecătoresc, dacă prin lege nu se dispune altfel. În caz de neconformare a debitorului, creditorul poate recurge la executarea silită în condițiile prezentului cod.

(5) Vânzarea de către creditor a bunurilor mobile ipotecate în condițiile art. 2.445 din Codul civil se face cu încuviințarea instanței, fără intervenția executorului judecătoresc.”

163. La articolul 615, alineatul (2) se abrogă.

164. La articolul 619, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă prin titlul executoriu nu au fost acordate dobânzi, penalități sau alte asemenea sume care să poată fi stabilite potrivit alin. (2), executorul judecătoresc, la cererea creditorului, poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun asemenea criteriu, executorul judecătoresc va proceda, la cererea creditorului, la actualizare în funcție de rata inflației, calculată de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie sau, în cazul celorlalte titluri executorii, de la data când creanța a devenit exigibilă și până la data plății efective a obligației cuprinse în oricare dintre aceste titluri.”

165. Articolul 623 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Temeiul executării silite** Art. 623. – (1) Executarea silită se poate efectua numai în temeiul unui titlu executoriu.

(2) Constituie titluri executorii hotărârile executorii, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.”

166. Articolul 624 se modifică și va avea următorul cuprins:

- „Hotărârile executorii** Art. 624. – Sunt hotărâri executorii:
1. hotărârile date în apel, dacă prin lege nu se prevede altfel;
 2. hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, ori cele în legătură cu care părțile au convenit să exercite direct recursul, potrivit art. 453 alin. (2).”

167. Articolul 626 se modifică și va avea următorul cuprins:

- „Hotărârile arbitrale și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale** Art. 626. – Pot fi puse în executare hotărârile arbitrale, chiar dacă sunt atacate cu acțiunea în anulare, precum și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale rămase definitive, ca urmare a neatacării lor în fața instanței judecătorești competente.”

168. Articolul 627 se modifică și va avea următorul cuprins:

- „Titlurile executorii europene** Art. 627. – Titlurile executorii europene cu privire la care dreptul Uniunii Europene nu cere recunoașterea prealabilă în statul membru în care se va face executarea sunt executorii de drept, fără nicio altă formalitate prealabilă.”

169. Articolul 628 se modifică și va avea următorul cuprins:

- „Executarea hotărârilor supuse controlului instanțelor judecătorești** Art. 628. – (1) Punerea în executare a unei hotărâri judecătorești care constituie titlu executoriu se poate face numai pe riscul creditorului dacă hotărârea poate fi atacată cu apel sau recurs; dacă titlul este ulterior modificat sau desființat, creditorul va fi ținut, în condițiile legii, să îl repună pe debitor în drepturile sale, în tot sau în parte, după caz.
- (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător în cazul punerii în executare a unei hotărâri arbitrale.”

170. Articolul 629 se modifică și va avea următorul cuprins:

- „Alte titluri executorii** Art. 629. – (1) Sunt, de asemenea, titluri executorii și pot fi puse în executare silită:
1. încheierile și procesele-verbale întocmite de executorii judecătorești care, potrivit legii, constituie titluri executorii;
 2. înscrisurile autentice;
 3. titlurile de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie.
- (2) Suspendarea executării titlurilor prevăzute la alin. (1) pct. 2 și 3 poate fi cerută și în cadrul acțiunii de fond având ca obiect desființarea lor. Dispozițiile art. 708 se aplică în mod corespunzător.”

171. Articolul 630 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Înscrisurile autentice notariale**

Art. 630. – (1) Actul autentificat de notarul public care constată o creanță certă, lichidă și exigibilă constituie titlu executoriu. În lipsa originalului, titlul executoriu îl poate constitui duplicatul sau copia legalizată de pe exemplarul din arhiva notarului public.

(2) În cazul anulării de către instanța de judecată a înscrisului autentificat de notarul public, răspunderea civilă a notarului public poate fi angajată numai pentru încălcarea de către acesta cu vinovăție a obligațiilor sale profesionale, urmate de cauzarea unui prejudiciu, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă.”

172. Articolul 631 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Titlurile de credit**

Art. 631. – Cambia, biletul la ordin și cecul, precum și alte titluri de credit constituie titluri executorii, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în legea specială.”

173. Articolul 632 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Refuzul eliberării titlului executoriu**

Art. 632. – Dacă se refuză eliberarea titlului executoriu de către alte organe competente potrivit legii și dacă legea specială nu prevede altfel, creditorul poate face plângere la judecătoria în circumscripția căreia se află organul care trebuia să emită titlul executoriu, în termen de 15 zile de la data când a luat cunoștință de refuz.”

174. La articolul 634, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art. 40 și următoarele se aplică în mod corespunzător și participanților la executarea silită prevăzută la alin. (1) pct. 4-8.”

175. La articolul 635, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Calitatea de creditor sau de debitor se poate transmite oricând în cursul executării silite, potrivit legii. În acest caz, actele de executare îndeplinite până la data transmiterii calității procesuale produc efecte, în condițiile legii, față de succesorii în drepturi ai creditorului sau ai debitorului, după caz.”

176. La articolul 641, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe.”

177. La articolul 642, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dacă bunurile urmăribile, mobile sau imobile, se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă

una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte curți de apel.

(3) Dacă bunul mobil care face obiectul urmăririi silite ori al executării silite directe a fost mutat în timpul procedurii de executare, competent teritorial este executorul judecătoresc care a început procedura de executare.”

178. Articolul 643 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Recuzarea și înlocuirea executorului judecătoresc Art. 643. – (1) Executorii judecătorești pot fi recuzați numai în cazurile și în condițiile prevăzute la art.41 și următoarele din prezentul cod.

(2) Cererea de recuzare nu suspendă de drept executarea. Cu toate acestea, instanța de executare poate dispune, motivat, suspendarea executării până la soluționarea cererii de recuzare, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să dea în prealabil o cauțiune în cuantum de 1.000 lei. În cazul în care valoarea creanței prevăzute în titlul executoriu nu depășește 1.000 lei, cauțiunea va fi de 10% din valoarea creanței.

(3) În caz de admitere a cererii de recuzare, încheierea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc urmează să fie păstrate.

(4) La cererea creditorului, instanța care a încuviințat executarea silită poate dispune, pentru motive temeinice, înlocuirea executorului judecătoresc cu alt executor judecătoresc indicat de către creditor și continuarea executării silite de către noul executor judecătoresc. Dispozițiile art. 644 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

179. La articolul 644, alineatul (2) se abrogă.

180. La articolul 644, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care dispune conexarea executărilor, instanța, prin încheiere, se va pronunța și asupra cheltuielilor de executare efectuate până în momentul conexării. Totodată, instanța va dispune trimiterea dosarelor conexate la executorul desemnat potrivit alin. (1).”

181. La articolul 647, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă prin lege nu se dispune altfel, încheierile se dau fără citarea părților, se comunică acestora, sunt executorii de drept și pot fi atacate numai cu contestație la executare.”

182. Articolul 648 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Ministerul Public Art. 648. – Ministerul Public sprijină, în condițiile legii, executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii. În cazurile anume prevăzute de lege, Ministerul Public poate

să ceară punerea în executare a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii.”

183. La articolul 649, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Agenții forței publice nu pot refuza să sprijine activitatea de executare silită sub motiv că există impedimente, de orice natură, la executare, singurul răspunzător pentru nesocotirea acestora fiind executorul judecătoresc, în condițiile legii.

(4) În caz de refuz, dispozițiile art. 183 alin. (2) și ale art. 184-186 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

184. La articolul 650, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 650. – (1) La cererea executorului judecătoresc, cei care datorează sume de bani debitorului urmărit ori dețin bunuri ale acestuia supuse urmăririi, potrivit legii, au datoria să comunice în scris toate informațiile necesare pentru efectuarea executării. Ei sunt ținuti să declare întinderea obligațiilor lor față de debitorul urmărit, eventuale modalități care le-ar putea afecta, sechestre anterioare, cesiuni de creanță, subrogații, preluări de datorie, novații, precum și orice alte acte sau fapte de natură să modifice conținutul ori părțile raportului obligațional sau regimul juridic al bunului deținut. La cererea executorului judecătoresc sau a părții interesate, instanța de executare poate lua măsurile prevăzute la art. 182 alin. (1) pct. 2 lit. f) și la art. 184.

(2) De asemenea, la cererea executorului judecătoresc, instituțiile publice, instituțiile de credit și orice alte persoane fizice sau juridice sunt obligate să îi comunice, de îndată, în scris, datele și informațiile apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Tot astfel, organele fiscale sunt obligate să comunice, în aceleași condiții, datele și informațiile pe care le administrează potrivit legii. La cererea executorului judecătoresc sau a părții interesate, instanța de executare poate lua măsurile prevăzute la art. 182 alin. (1) pct. 2 lit. f) și la art. 184.

.....
(5) În vederea obținerii informațiilor necesare executării, executorul judecătoresc are acces liber la cartea funciară, la registrul comerțului și la alte registre publice care conțin date despre bunurile debitorului susceptibile de urmărire silită. Totodată, executorul judecătoresc poate solicita instanței de executare datele și informațiile la care se referă art. 149 alin. (8).”

185. La articolul 650, alineatul (6) se abrogă.

186. La articolul 651, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 651. – (1) În cazurile și în condițiile anume prevăzute de lege, prezența martorilor asistenți este obligatorie la pătrunderea într-o locuință, în localuri, depozite sau alte încăperi, în vederea sechestrării și ridicării bunurilor debitorului.”

187. La articolul 654, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cererea de executare silită, în afara mențiunilor prevăzute la art. 143, va cuprinde:

- a) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul creditorului și debitorului;
 - b) bunul sau, după caz, felul prestației datorate;
 - c) modalitățile de executare solicitate de creditor.
- (4) La cerere se vor atașa titlul executoriu în original sau în copie legalizată, după caz, și dovada achitării taxelor de timbru, inclusiv timbrul judiciar, precum și, dacă este cazul, înscrisurile anume prevăzute de lege.”

188. La articolul 655, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Încheierea prevăzută la alin. (1) se comunică de îndată creditorului. În cazul în care executorul judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare, creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii prevăzute la alin. (1), la instanța de executare.”

189. Articolul 656 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Încuviințarea executării silite

Art. 656. – (1) În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita să se dispună încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de executorul judecătoresc pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 655 alin. (1) și dovada taxei de timbru.

(2) Cererea de încuviințare a executării silite se soluționează de instanță în termen de maximum 7 zile de la înregistrarea acesteia la judecătoria, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

(3) Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 228 alin. (1), arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului, modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta, și autorizarea creditorului să treacă la executarea silită a obligației cuprinse în titlul executoriu.

(4) Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc care a solicitat încuviințarea să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege, în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

(5) Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;
2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;
3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege;
4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
5. debitorul se bucură de imunitate de executare;
6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
7. există alte impedimente prevăzute de lege.

(6) Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată exclusiv cu apel numai de creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

(7) În partea finală a încheierii de încuviințare a executării silite va fi adăugată formula executorie, cu următorul cuprins:

„Noi, Președintele României

Dăm împuternicire și ordonăm executorilor judecătorești să pună în executare titlul (aici urmează elementele de identificare a titlului executoriu) pentru care s-a pronunțat prezenta încheiere de încuviințare a executării silite. Ordonăm agenților forței publice să sprijine îndeplinirea promptă și efectivă a tuturor actelor de executare silită, iar procurorilor să stăruie pentru ducerea la îndeplinire a titlului executoriu, în condițiile legii. (Urmează semnătura președintelui instanței și a grefierului.)”

190. La articolul 657, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comunicarea titlului executoriu și a somației, cu excepția cazurilor în care legea prevede că executarea se face fără somație ori fără comunicarea titlului executoriu către debitor, este prevăzută sub sancțiunea nulității executării.”

191. La articolul 659, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. în cazul ordonanțelor și încheierilor pronunțate de instanță și declarate de lege executorii.”

192. La articolul 660, alineatul (2), punctul 4 al alineatului (3) și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a făcut plata în mod voluntar. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat potrivit art.658, a executat obligația de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv

îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de aceștia.

.....
4. onorariul expertului, al traducătorului și al interpretului;
.....

(4) Sumele datorate ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc, prin încheiere, pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, în condițiile legii. Aceste sume pot fi cenzurate de instanța de executare, pe calea contestației la executare formulate de partea interesată și ținând seama de probele administrate de aceasta. Dispozițiile art. 445 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător, iar suspendarea executării în privința acestor cheltuieli de executare nu este condiționată de plata unei cauțiuni.”

193. Articolul 663 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Trecerea la executarea silită

Art. 663. – În afară de cazul în care legea prevede altfel, actele de executare silită nu pot fi efectuate decât după expirarea termenului arătat în somație sau, în lipsa acesteia, în cel prevăzut în încheierea prin care s-a încuviințat executarea.”

194. La articolul 669 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 669. – (1) Dacă din lege nu rezultă contrariul, pentru toate actele de executare efectuate în cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să încheie procese-verbale care vor cuprinde următoarele mențiuni:”.

195. La articolul 672, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 672. – (1) În cazul în care executorul judecătoresc întâmpină opunere la efectuarea unui act de executare, la cererea acestuia, făcută în condițiile art. 649 alin. (2), organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice sunt obligați să asigure îndeplinirea efectivă a activității de executare silită, inclusiv prin îndepărtarea, de la locul executării, a debitorului sau a oricărei alte persoane.”

196. La articolul 682, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) După înregistrarea cererii, executorul judecătoresc o va înainta de îndată instanței de executare competente, împreună cu toate documentele justificative, dispozițiile art. 655 și 656 aplicându-se în mod corespunzător. Până la soluționarea cererii de intervenție, instanța poate suspenda eliberarea sau distribuirea de sume obținute din valorificarea bunurilor debitorului. Instanța poate obliga creditorul intervenient la plata unei cauțiuni. Dispozițiile art. 708 alin. (7) și (8) se aplică în mod corespunzător.

.....
(6) Dacă debitorul contestă, în tot sau în parte, creanțele reclamate, creditorii intervenienți ale căror creanțe au fost contestate au dreptul să solicite instanței, cu plata prealabilă a cauțiunii prevăzute la art. 708 alin. (2), să dispună executorului judecătoresc ca sumele reclamate să fie puse deoparte, dacă, în termen de 5 zile de la data când a avut loc convocarea prevăzută la alin. (4), aceștia vor face dovada că au introdus acțiune în justiție în scopul obținerii titlului executoriu. Până la expirarea acestui termen, eliberarea

sau, după caz, distribuirea acestor sume, dacă este cazul, se suspendă de drept, iar după împlinirea termenului instanța va decide asupra suspendării, în condițiile alin. (3), până la soluționarea litigiului printr-o hotărâre definitivă. În acest din urmă caz, aceste sume vor fi consemnate până la soluționarea litigiului printr-o hotărâre definitivă, cu excepția situației în care ar fi pretinse de alți creditori în rang util.”

197. La articolul 687, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 687. – (1) În cazul în care creditorul, din culpa sa, a lăsat să treacă 6 luni fără să îndeplinească un act sau demers necesar executării silite, ce i-a fost solicitat, în scris, de către executorul judecătoresc, executarea se perimă de drept.”

198. La articolul 691, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Executarea se suspendă și la cererea creditorului urmăritor, de către executorul judecătoresc.”

199. La articolul 691, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Actele de executare efectuate în ziua soluționării cererii având ca obiect suspendarea, fie și provizorie, a executării silite sunt desființate de drept prin efectul admiterii cererii de suspendare și a contestației la executare.”

200. La articolul 692, alineatul (2) se abrogă.

201. La articolul 692, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Dacă cererea este admisă, instanța va suspenda executarea celorlalte bunuri.

(4) Executarea suspendată nu va putea fi reluată decât după rămânerea definitivă a proiectului de distribuire a sumelor rezultate din executarea efectuată.”

202. Articolul 693 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cazuri de încetare a executării

Art. 693. – (1) Executarea silită încetează dacă:

1. s-a realizat integral obligația prevăzută în titlul executoriu, s-au achitat cheltuielile de executare, precum și alte sume datorate potrivit legii;
2. nu mai poate fi efectuată ori continuată din cauza lipsei de bunuri urmăribile sau a imposibilității de valorificare a unor astfel de bunuri;
3. creditorul a renunțat la executare;
4. a fost desființat titlul executoriu;
5. a fost anulată executarea.

(2) În toate cazurile, executorul judecătoresc va întocmi o încheiere, motivată în fapt și în drept, cu menționarea cauzei de încetare a executării. Încheierea de încetare a executării va fi comunicată de îndată creditorului și debitorului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) pct. 2, 3 și 5 executorul judecătoresc îi va remite personal creditorului sau

reprezentantului său titlul executoriu.”

203. Articolul 696 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Termenul de prescripție

Art. 696. – (1) Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. În cazul titlurilor emise în materia drepturilor reale, termenul de prescripție este de 10 ani.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive.”

204. După articolul 696 se introduce un nou articol, art. 696¹, cu următorul cuprins:

„Efectele împlinirii termenului de prescripție

Art. 696¹. – (1) Prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate.

(2) Prescripția stinge dreptul de a obține executarea silită și orice titlu executoriu își pierde puterea executorie. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, dacă dreptul de a obține obligarea pârâtului este imprescriptibil sau, după caz, nu s-a prescris, creditorul poate obține un nou titlu executoriu, pe calea unui nou proces, fără a i se putea opune excepția autorității de lucru judecat.”

205. La articolul 701, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 701. – (1) Împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii.

.....
 (3) De asemenea, după începerea executării silite cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.”

206. La articolul 702, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, numai dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală specifică pentru desființarea lui.

(3) Nu se poate face o nouă contestație de către aceeași parte pentru motive care au existat la data primei contestații. Cu toate acestea, contestatorul își poate modifica cererea inițială adăugând motive noi de contestație dacă, în privința acestora din urmă, este respectat termenul de exercitare a contestației la executare.”

207. Articolul 703 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Instanța competentă**

Art. 703. – (1) Contestația se introduce la instanța de executare.

(2) În cazul urmăririi silite prin poprire, dacă domiciliul sau sediul debitorului se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare, contestația se poate introduce și la judecătoria în a cărei circumscripție își are domiciliul sau sediul debitorul. În cazul urmăririi silite a imobilelor, al urmăririi silite a fructelor și a veniturilor generale ale imobilelor, precum și în cazul predării silite a bunurilor imobile, dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare, contestația se poate introduce și la judecătoria de la locul situării imobilului.

(3) Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.”

208. La articolul 704, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se poate face oricând înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită.”

209. La articolul 709, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 709. – (1) Dacă admite contestația la executare, instanța, ținând seama de obiectul acesteia, după caz, va îndrepta ori anula actul de executare contestat, va dispune anularea ori încetarea executării înseși, va anula ori lămuri titlul executoriu.”

210. La articolul 710, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 710. – (1) Până la adjudecarea bunurilor scoase la vânzare silită, debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare, consemnând la unitatea prevăzută de lege, la dispoziția executorului judecătoresc, întreaga valoare a creanței, cu toate accesoriile și cheltuielile de executare, și depunând dovada de consemnare la executorul judecătoresc.

.....
 (4) Dacă însă debitorul sau terțul garant va dovedi că a făcut contestație în termen și se va opune la eliberare, aceasta este suspendată de drept, iar executorul judecătoresc se va pronunța asupra eliberării sumei numai după ce instanța a dat o hotărâre definitivă asupra contestației respective.”

211. La articolul 717, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 717. – (1) Bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.”

212. La articolul 721, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Bunurile mobile aflate în locul care constituie domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul social sau punctul de lucru al debitorului se prezumă, până la proba contrară, că aparțin acestuia din urmă. În cazul în care se afirmă că unele bunuri aparțin altei persoane, dar drepturile acesteia nu rezultă din înscrisuri cu dată certă, executorul va sechestra bunurile, însă va face mențiune în procesul-verbal de sechestru despre drepturile pretinse.”

213. Articolul 731 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Publicitatea
sechestrului**

Art. 731. – (1) Despre aplicarea sechestrului se va face mențiune, la cererea executorului judecătoresc, în registrul comerțului, în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, în registrul succesoral ținut de Camera Notarilor Publici sau în alte registre de publicitate, după caz.

(2) De la data înscrierii, sechestrul devine opozabil tuturor acelor care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra bunului respectiv.”

214. La articolul 740 alineatul (1), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. plătește creanța, inclusiv accesoriile și cheltuielile de executare, în mâinile creditorului sau reprezentantului său având procură specială. Dispozițiile art.693 sunt aplicabile;”

215. La articolul 743, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), terțul cumpărător nu consemnează prețul oferit la dispoziția executorului judecătoresc, se va fixa termen pentru vânzare la licitație publică, potrivit art. 748.”

216. La articolul 748, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 748. – (1) Dacă valorificarea bunurilor urmează să se facă prin vânzare la licitație publică, executorul judecătoresc, în termen de cel mult o zi de la expirarea termenelor prevăzute la art. 742 alin. (1) sau la art. 743, iar, în cazul bunurilor prevăzute la art. 742 alin. (2), de la data procesului-verbal de sechestru, va fixa, prin încheiere definitivă, ziua, ora și locul licitației.”

217. La articolul 750, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 750. – (1) Executorul judecătoresc îi va înștiința pe creditor, debitor, terțul deținător al bunurilor sechestrate, precum și orice persoană care are un drept în legătură cu aceste bunuri, despre ziua, ora și locul vânzării la licitație, potrivit dispozițiilor privitoare la comunicarea și înmânarea citațiilor, cu cel puțin 48 de ore înainte de termenul fixat pentru vânzare.”

218. La articolul 751 alineatul (2), după litera g) se introduc două noi litere, lit.g¹) și g²), cu următorul cuprins:

„g¹) somația pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunului să îl anunțe executorului înainte de data stabilită pentru vânzare, în termenele și sub sancțiunile prevăzute de lege;

g²) invitația către toți cei care vor să cumpere bunul să se prezinte la termenul de vânzare, la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;”.

219. La articolul 751, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin.(7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Câte un exemplar din publicația de vânzare se va comunica persoanelor prevăzute la art. 750 alin. (1).

(8) În cazul în care se urmăresc bunurile mobile ale unui minor sau ale unei persoane puse sub interdicție judecătorească, dispozițiile art. 829 alin. (2) sunt aplicabile.”

220. La articolul 756, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 756. – (1) Poate participa la licitație orice persoană care are capacitate deplină de exercițiu, precum și capacitatea de a dobândi bunurile scoase la licitație.”

221. Articolul 759 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stingerea dreptului de preempțiune

Art. 759. – Titularul unui drept de preempțiune care nu a participat la licitație nu va mai putea să își exercite dreptul după adjudecarea bunului.”

222. La articolul 771, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul popririi pe conturile unei persoane fizice sau juridice, competența aparține executorului judecătoresc al cărui birou se află în circumscripția curții de apel de la domiciliul sau sediul debitorului ori, după caz, de la sediul principal sau, după caz, de la sediile secundare ale instituției de credit unde debitorul și-a deschis contul. Dacă debitorul are mai multe conturi deschise, competența pentru înființarea popririi asupra tuturor conturilor aparține executorului judecătoresc de la oricare dintre locurile unde acestea au fost deschise.”

223. La articolul 772, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 772. – (1) Poprirea se înființează fără somație, în baza încheierii de încuviințare a executării, prin adresă în care se va preciza și titlul executoriu în temeiul

căruia s-a înființat poprirea, ce va fi comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 770 alin. (1), împreună cu încheierea de încuviințare a executării sau un certificat privind soluția pronunțată în dosar. Despre măsura luată va fi înștiințat și debitorul, căruia i se va comunica, în copie, adresa de înființare a popririi, la care se vor atașa și copii certificate de pe încheierea de încuviințare a executării sau de pe certificatul privind soluția pronunțată în dosar, și titlul executoriu, în cazul în care acestea din urmă nu i-au fost anterior comunicate.”

224. La articolul 773, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 773. – (1) Din momentul comunicării adresei de înființare a popririi către terțul poprit sunt indisponibilizate toate sumele și bunurile poprite. De la indisponibilizare și până la achitarea integrală a obligațiilor prevăzute în titlul executoriu, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau altă operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate, dacă legea nu prevede altfel.”

225. La articolul 773, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) În cazul în care titlul executoriu cuprinde o obligație de plată în valută, instituțiile de credit sunt autorizate să efectueze convertirea în valuta indicată în titlul executoriu a sumelor existente în conturile debitorului, fie în lei, fie într-o altă valută decât aceea în care se face executarea, fără a fi necesar consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ziua respectivă.”

226. La articolul 774, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul popririi asupra titlurilor de valoare sau a altor bunuri mobile incorporale, dispozițiile art. 731 se aplică în mod corespunzător.”

227. La articolul 789, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Urmărirea veniturilor unui imobil nu va putea fi efectuată dacă există o urmărire imobiliară asupra aceluiași imobil.”

228. Articolul 790 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cererea de urmărire

Art. 790. – (1) Cererea de urmărire, însoțită de titlul executoriu și de dovada achitării taxelor de timbru, se va îndrepta la executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se află imobilul ale cărui venituri se urmăresc.

(2) Cererea de urmărire va cuprinde mențiunile prevăzute la art. 654 și indicarea imobilului ale cărui venituri se urmăresc.”

229. Articolul 791 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Administratorul-sechestrului Art.791. – (1) După încuviințarea urmăririi silite, la cererea creditorului sau în lipsă, atunci când apreciază că este necesar, executorul judecătoresc va numi, prin încheiere, dată cu citarea în termen scurt a părților, un administrator-sechestrului, pentru administrarea veniturilor imobilului.

(2) Poate fi numit administrator-sechestrului creditorul, debitorul sau o altă persoană fizică ori persoană juridică.

(3) Când administrator-sechestrului este numită o altă persoană decât debitorul, executorul îi va fixa drept remunerație o sumă ținând seama de activitatea depusă, stabilind totodată și modalitatea de plată.

(4) Administratorul-sechestrului acționează în calitate de administrator însărcinat cu simpla administrare a bunurilor altuia, dispozițiile Codului civil privitoare la administrarea bunurilor altuia aplicându-se în mod corespunzător.

(5) În cazul neîndeplinirii obligațiilor stabilite în sarcina sa, administratorul-sechestrului, la cererea oricărei persoane interesate, poate fi revocat de către executorul judecătoresc și înlocuit cu altă persoană.

(6) De asemenea, la cererea oricărei persoane interesate, administratorul-sechestrului poate fi obligat la despăgubiri de către instanța de executare.”

230. La articolul 802, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul titlurilor executorii privitoare la creanțe a căror valoare nu depășește 10.000 lei, vânzarea bunurilor imobile ale debitorului poate fi făcută numai dacă acesta nu are alte bunuri urmăribile sau dacă are bunuri urmăribile, dar nu pot fi valorificate. Refuzul nejustificat al debitorului de a furniza executorului judecătoresc informațiile, lămuririle și dovezile necesare, precum și furnizarea cu rea-credință de informații incomplete în legătură cu existența și valoarea unor bunuri mobile ori a unor venituri de natură a fi valorificate în vederea acoperirii integrale a creanței permite declanșarea urmăririi silite imobiliare, chiar dacă valoarea creanței nu depășește 10.000 lei.”

231. La articolul 803, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Sunt supuse urmăririi silite, odată cu imobilul înscris în cartea funciară, și orice alte lucrări autonome sau adăugate, potrivit Codului civil, chiar dacă acestea din urmă nu sunt înscrise în cartea funciară la data începerii urmăririi.”

232. La articolul 806, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Creditorul ipotecar nu poate cere scoaterea la vânzare silită a bunurilor neipotecate ale debitorului său decât în cazul în care urmărirea silită a bunurilor imobile ipotecate nu a condus la îndeplinirea creditorului ipotecar în limita sumelor totale datorate.”

233. La articolul 808, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 808. – (1) Cererea de urmărire, însoțită de titlul executoriu și de dovada achitării taxelor de timbru, se va îndrepta la executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se află imobilul aparținând debitorului urmărit sau unei alte persoane, dacă se urmărește un imobil ipotecat.”

234. La articolul 808, alineatul (3) se abrogă.

235. La articolul 808, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cererea de urmărire va cuprinde mențiunile prevăzute la art.654.”

236. La articolul 810, alineatul (1) se abrogă.

237. La articolul 810, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă se urmărește numai cota-parte aparținând debitorului din imobilul aflat în proprietate comună pe cote-părți, copii certificate ale încheierii de încuviințare a executării vor fi comunicate și coproprietarilor, cu invitația de a-și exercita dreptul ce le este recunoscut potrivit art. 812.”

238. La articolul 811, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 811. – (1) Odată cu comunicarea încheierii de încuviințare, executorul va solicita biroului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară să dispună, în baza acesteia, notarea urmăririi imobilului în cartea funciară, cu arătarea creditorului urmărit și a sumei pentru care se face urmărirea.”

239. Articolul 815 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Modalități de valorificare

Art. 815. – Imobilele urmărite silit se valorifică prin modalitățile de vânzare prevăzute la art. 743-745, care se aplică în mod corespunzător.”

240. Articolul 816 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Inopozabilitatea unor drepturi

Art. 816. – Drepturile reale, precum și orice alte drepturi înscrise după notarea urmăririi imobilului în cartea funciară nu vor putea fi opuse creditorului urmărit și adjudecatarului, în afară de cazurile expres prevăzute de lege ori de cazul în care creditorul sau adjudecatarul s-a declarat de acord cu acel drept ori debitorul sau terțul dobânditor a consemnat sumele necesare acoperirii creanțelor ce se urmăresc, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare.”

241. Articolul 818 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procesul-verbal de situație

Art. 818. – (1) După comunicarea încheierii de încuviințare a executării și notarea în cartea funciară a urmăririi silit, executorul judecătoresc, în vederea

identificării imobilului urmărit și a prețurii lui, va încheia un proces-verbal de situație care va cuprinde, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 828 alin. (1) lit. a)-c), e) și m), elemente privind descrierea imobilului urmărit, precum și, dacă este cazul, obligațiile fiscale cu privire la imobil și sumele datorate cu titlu de cotă de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari. În cazul în care debitorul nu furnizează aceste elemente în condițiile art. 618, executorul judecătoresc va face demersurile prevăzute la art. 650 spre a obține înscrisurile și relațiile care fac posibilă identificarea imobilului urmărit și evaluarea sa. În invitația comunicată debitorului potrivit art. 618, executorul judecătoresc, sub sancțiune de nulitate a executării, va indica debitorului că, în lipsa unor relații, însoțite de acte doveditoare, privind descrierea imobilului spre a face posibilă evaluarea, se va recurge la demersurile prevăzute la art. 650. În toate cazurile, în vederea identificării imobilului executorul judecătoresc are dreptul să se deplaseze la locul situării imobilului.

(2) În cazul în care imobilul supus urmăririi nu este înscris în cartea funciară, executorul judecătoresc va solicita biroului de cadastru și publicitate imobiliară, în numele debitorului, deschiderea cărții funciare, în baza unei documentații cadastrale întocmite de o persoană autorizată și a titlurilor de proprietate obținute, când este cazul, în condițiile art. 650. Cheltuielile necesare vor fi avansate de creditor și vor fi imputate debitorului cu titlu de cheltuieli de executare silită, în condițiile art. 660.”

242. Articolul 823 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Distribuirea veniturilor imobilului Art. 823. – Sumele încasate de administratorul-sechestrului se vor distribui creditorilor, cu respectarea dispozițiilor art. 853-876, chiar înainte de distribuirea prețului rezultat din vânzarea imobilului urmărit.”

243. La articolul 824, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 824. – (1) Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu plătește datoria, executorul judecătoresc va începe procedura de vânzare.”

244. Articolul 825 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Evaluarea imobilului urmărit Art. 825. – (1) Executorul judecătoresc va stabili de îndată, prin încheiere, valoarea de circulație a imobilului, raportată la prețul mediu de piață din localitatea respectivă și o va comunica părților.

(2) Totodată, executorul va cere biroului de cadastru și publicitate imobiliară să îi comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și eventualele

drepturi de preferință înscrise în folosul altor persoane. Titularii acestor drepturi vor fi înștiințați despre executare și vor fi citați la termenele fixate pentru vânzarea imobilului.

(3) La cererea părților interesate sau în cazul în care nu poate proceda el însuși la evaluare, executorul judecătoresc va numi un expert care să stabilească valoarea de circulație a imobilului.

(4) Cererea de expertiză va fi făcută de părți, în termen de 15 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la alin. (1), sub sancțiunea decăderii. Expertiza poate fi cerută și de terțul dobânditor, de coproprietari în cazul prevăzut la art. 812, precum și de creditorii intervenienți, în același termen.

(5) La cerere se vor alătura toate înscrisurile care pot servi pentru evaluarea imobilului.

(6) Expertul va fi numit de către executor prin încheiere executorie, care va arăta și termenul de depunere a raportului de expertiză, dispozițiile art. 747 alin. (6)-(9) aplicându-se în mod corespunzător. Încheierea se comunică părților și expertului. Creditorul poate depune la dosar înscrisuri în vederea evaluării imobilului, dacă este cazul.

(7) O altă expertiză nu este admisibilă, dar părțile pot conveni o altă valoare.

(8) Refuzul debitorului de a permite accesul expertului în imobil în vederea evaluării nu împiedică evaluarea, urmând să se ia în considerare înscrisurile depuse la dosarul de executare, precum și orice alte date sau informații disponibile, inclusiv cele obținute de executor pe baza demersurilor întreprinse în condițiile art. 650.”

245. La articolul 827, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 827. – (1) În termen de 5 zile de la stabilirea prețului imobilului, executorul va fixa, prin încheiere definitivă, termenul pentru vânzarea imobilului ce va fi adus la cunoștința publică prin publicații de vânzare.”

246. La articolul 827, alineatul (3) se abrogă.

247. La articolul 828, litera k) a alineatului (1) și alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„k) invitația către toți cei care vor să cumpere imobilul să se prezinte la termenul de vânzare, la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;”

.....
 (4) Publicații în extras, cuprinzând mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și f)-m), se vor face, sub sancțiunea nulității, într-un ziar de circulație națională, dacă valoarea imobilului depășește suma de 250.000 lei, sau într-un ziar local, dacă nu trece peste această sumă. Publicația, în extras sau în întregul ei, va putea fi publicată și în ziare, reviste și alte publicații existente care sunt destinate vânzării unor imobile de natura celui scos la licitație, inclusiv pe pagini de internet deschise în același scop.

.....

(6) Îndeplinirea formalităților privind afișarea publicației la sediul executorului judecătoresc, la locul unde se află imobilul urmărit, precum și la locul unde se desfășoară licitația, dacă acesta este altul decât locul unde este situat imobilul, se va constata prin procese-verbale încheiate de executorul judecătoresc. Afișarea la locul imobilului se poate face și de către agentul procedural al executorului judecătoresc. În cazul afișării la sediul instanței și la sediul primăriei, procesul-verbal se întocmește de către funcționarul instituției însărcinat cu asemenea atribuții, la dosarul de executare trebuind să existe, la data licitației, dovada că executorul judecătoresc a solicitat instituțiilor respective afișarea publicației.”

248. La articolul 829 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) creditorului urmărit și debitorului, precum și, după caz, terțului dobânditor, coproprietarilor sau altor persoane care au un drept înscris în legătură cu bunul imobil scos la vânzare;”.

249. La articolul 830, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Urmărirea silită a imobilului se suspendă la data la care vânzătorul imobilului urmărit depune la executorul judecătoresc dovada înregistrării în termen a contestației la executare prevăzute la alin.(3) sau, după caz, dovada comunicării către cumpărător, în același termen, a declarației unilaterale de rezoluțiune.”

250. La articolul 832, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 832. – (1) Poate participa la licitație, în calitate de licitator, orice persoană care are capacitate deplină de exercițiu, precum și capacitatea să dobândească bunul ce se vinde.”

251. La articolul 835, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 30 de zile, pentru care se va face o nouă publicație, în condițiile art. 828. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din prețul de pornire a primei licitații. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației și există cel puțin 2 licitatori, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, dar nu mai puțin de 30% din prețul de pornire a primei licitații. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al doilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al doilea termen.

(9) Dacă nici la a doua licitație imobilul nu a fost adjudecat, la cererea creditorului, executorul judecătoresc va putea stabili o nouă licitație, în condițiile prevăzute la alin. (8). La termenul stabilit la alin. (8), licitația va începe de la prețul de 50% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține acest preț și există cel puțin 2 licitatori, bunul va fi vândut, la acest termen, la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta din urmă este mai mic decât valoarea creanței ori a garanției. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de pornire al acestei

licitații. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al treilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al treilea termen.”

252. La articolul 836, litera e) a alineatului (1) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) mențiunile că ofertanții au depus garanție, că aceea a adjudecatarului s-a reținut și că executorul a dispus restituirea de îndată a garanțiilor depuse de ceilalți participanți;

.....
 (3) Procesul-verbal va fi semnat de executor, de creditor, de debitor și de terțul dobânditor, dacă sunt prezenți, precum și de adjudecatar și de alți participanți la licitație, dacă este cazul. Despre refuzul semnării procesului-verbal se va face mențiune de către executorul judecătoresc.”

253. Articolul 837 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stingerea dreptului de preempțiune

Art. 837. – Titularul unui drept de preempțiune care nu a participat la licitație nu va mai putea să își exercite dreptul după adjudecarea imobilului.”

254. La articolul 838, alineatul (2) se abrogă.

255. Articolul 841 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Plata prețului în rate

Art. 841. – La cererea adjudecatarului, executorul judecătoresc, cu acordul creditorului, când acesta nu este adjudecatar, precum și al debitorului pentru partea din preț care depășește valoarea creanței, poate stabili plata prețului în rate, cu dobânda legală aferentă, numărul acestora, cuantumul și data scadenței lor, precum și suma care se plătește de îndată drept avans.”

256. La articolul 842, literele d) și h)-j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului, ale terțului dobânditor și ale adjudecatarului;

.....
 h) mențiunea că actul de adjudecare este titlu de proprietate și că poate fi înscris în cartea funciară;

i) mențiunea că, pentru adjudecatar, actul de adjudecare constituie titlu executoriu împotriva debitorului sau, după caz, a terțului dobânditor, ca și împotriva oricărei persoane, care posedă ori deține imobilul adjudecat, fără a putea invoca un drept opozabil în condițiile legii;

j) mențiunea că, pentru creditor, actul de adjudecare constituie titlu executoriu împotriva adjudecatarului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;”.

257. La articolul 842, după litera j) se introduc două noi litere, lit.k) și l), cu următorul cuprins:

„k) data întocmirii actului de adjudecare, semnătura și ștampila executorului judecătoresc, precum și semnătura adjudecatarului;

l) mențiunea că actul de adjudecare este supus contestației la executare în condițiile art. 844.”

258. La articolul 843, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 843. – (1) Un exemplar de pe actul de adjudecare se va preda adjudecatarului spre a-i servi ca titlu de proprietate, iar altul va fi comunicat din oficiu biroului de cadastru și publicitate imobiliară pentru înscrierea provizorie în cartea funciară a dreptului de proprietate al adjudecatarului, pe cheltuiala acestuia.”

259. La articolul 844, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 844. – (1) În termen de o lună de la data înscrierii provizorii în cartea funciară, debitorul sau terțul dobânditor, creditorii urmăritori și orice altă persoană interesată, după mențiunile cărților funciare, vor putea ataca actul de adjudecare, pe cale de contestație la executare. Instanța de executare poate suspenda eliberarea sau, după caz, distribuirea sumelor rezultate din urmărirea silită a imobilului adjudecat. În cazul în care cererea de suspendare este formulată de debitor sau terțul dobânditor, acesta este obligat la plata cauțiunii în condițiile art. 708 alin. (2).”

260. Articolul 845 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Intabularea dreptului de proprietate și punerea în posesie a adjudecatarului

Art. 845. – (1) Dacă nu s-a făcut contestație în termenul prevăzut la art. 844 alin. (1) sau dacă aceasta a fost respinsă prin hotărâre definitivă, executorul judecătoresc va hotărî din oficiu, prin încheiere definitivă, ca dreptul de proprietate al adjudecatarului să fie intabulat în cartea funciară, chiar în cazul în care adjudecatar este însuși terțul dobânditor care avea deja dreptul înscris în cartea funciară. În cazul în care dreptul dobândit de adjudecatar era înscris în mod provizoriu nu se va dispune decât înscrierea provizorie.

(2) Totodată, la cererea adjudecatarului, acesta va fi pus în posesia imobilului adjudecat de către executor, cu excepția cazului în care a fost pus anterior în posesie, potrivit art. 843 alin. (2).

(3) În cazul în care imobilul a fost vândut cu plata prețului în rate, executorul judecătoresc va hotărî, prin aceeași încheiere, și înscrierea în cartea funciară a interdicției de înstrăinare și de grevare a imobilului, până la plata integrală a prețului și a dobânzii corespunzătoare.

(4) Executorul judecătoresc va preda totodată creditorului urmăritor un exemplar al actului de adjudecare care îi va servi drept titlu executoriu împotriva cumpărătorului, dacă acesta nu plătește diferența de preț.”

261. Articolul 851 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Acțiunea în regres

Art. 851. – (1) Dacă a fost evins total sau parțial, adjudecatorul îl poate acționa pe debitorul urmărit pentru a fi despăgubit. Dispozițiile legale privind chemarea în judecată a vânzătorului se aplică în mod corespunzător.

(2) În măsura în care nu se poate îndestula de la debitor, adjudecatorul îl poate acționa pe creditorul care a încasat prețul de adjudecare, în limita sumei încasate. Termenul de prescripție este de un an și curge de la data la care executarea silită împotriva debitorului a încetat pentru motivul prevăzut la art. 693 pct. 2.”

262. La articolul 854 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) creanțele reprezentând cheltuieli de judecată, pentru măsuri asigurătorii sau de executare silită, pentru conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor, precum și creanțele născute împotriva debitorului pentru cheltuielile efectuate cu ocazia îndeplinirii condițiilor sau formalităților prevăzute de lege pentru dobândirea dreptului asupra bunului adjudecat și înscrierea acestuia în registrul de publicitate;”

263. La articolul 854, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile privind subrogația legală rămân aplicabile în folosul celui care achită oricare dintre creanțele prevăzute la alin.(1).”

264. La articolul 859, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 859. – (1) În vederea participării la distribuire, toți creditorii interesați vor trebui să depună la sediul executorului judecătoresc, în termenul prevăzut la art. 858 alin. (4), titlurile de creanță, în original sau în copie certificată, arătând în mod distinct capitalul, dobânzile și cheltuielile ce le sunt datorate, precum și, dacă va fi cazul, drepturile de preferință neînscrise în cartea funciară sau în alte registre publice.”

265. La articolul 865, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cel nemulțumit de proiectul de distribuire poate introduce contestație în termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la alin. (2). Contestația suspendă de drept plata creanței sau a părții din creanța contestată. La primul termen la care părțile au fost legal citate, instanța este obligată să se pronunțe asupra menținerii sau, după caz, a înlăturării suspendării. Instanța se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 5 zile de la pronunțare. Apelul nu suspendă de drept executarea încheierii atacate.”

266. La articolul 874, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 874. – (1) Titlurile creanțelor plătite integral vor fi eliberate creditorilor, cu mențiunea stingerii totale a datoriei.”

267. La articolul 877, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 877. – (1) În cazul în care obligația debitorului prevăzută în titlul executoriu constă în lăsarea posesiei unui bun, în predarea unui bun sau a folosinței acestuia ori în evacuarea debitorului dintr-o locuință sau dintr-o altă incintă, în desființarea unei construcții, plantații sau a altei lucrări ori în îndeplinirea oricărei alte activități stabilite pentru realizarea drepturilor creditorului, iar debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa în termenul prevăzut în somație, creditorul va solicita executarea silită, putând, în raport cu împrejurările cauzei și natura obligației ce se execută, să sesizeze instanța de executare, în vederea aplicării unei penalități.”

268. Articolul 878 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Executarea fără somație

Art. 878. – La cererea creditorului, dacă se justifică o nevoie urgentă sau există pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărire, să ascundă, să distrugă ori să deterioreze bunurile ce trebuie predate, instanța va putea să dispună, prin încheierea de încuviințare a executării silite, ca executarea silită să se facă de îndată și fără somație.”

269. La articolul 879, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procesul-verbal va fi comunicat părților, iar un exemplar va fi păstrat la dosarul de executare.”

270. La articolul 881, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 881. – (1) Dacă în titlul executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii lucrului în cazul imposibilității predării acestuia, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților. În toate cazurile, la cererea creditorului, instanța va avea în vedere și prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației, înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.”

271. Articolul 883 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Efectuarea executării silite

Art. 883. – (1) În vederea executării silite a obligației prevăzute la art. 882, executorul judecătoresc va ridica bunul urmărit de la debitor sau de la persoana la care se află, punându-l pe creditor în drepturile sale, stabilite prin titlul executoriu.

(2) Executorul judecătoresc va încheia, în condițiile art. 879, un proces-verbal despre îndeplinirea executării, stabilind totodată cheltuielile de executare pe care urmează să le plătească debitorul.”

272. Articolul 884 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Imposibilitatea de predare

Art. 884. – Dacă, în termen de 30 zile de la data deplasării executorului judecătoresc la locul de unde urma să fie ridicat bunul mobil, nu s-a efectuat predarea silită către creditor,

executorul judecătoresc, la cererea acestuia din urmă, poate întocmi o încheiere prin care să constate imposibilitatea de predare. Dispozițiile art. 880 și 881 se aplică în mod corespunzător, chiar și atunci când debitorul, ulterior împlinirii termenului de 30 zile, oferă predarea bunului către creditor.”

273. La articolul 887, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Executarea în modalitatea predării silite imobiliare va putea continua în ziua începerii sale chiar după ora 20,00, precum și în zilele următoare, inclusiv în cele nelucrătoare, dacă nu s-a finalizat din cauza unei opuneri la executare din partea debitorului ori a altei persoane sau dacă operațiunile ce trebuie efectuate pentru finalizarea executării silite nu s-au putut realiza până la ora 20,00.”

274. Articolul 889 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procesul-verbal de predare silită

Art. 889. – Despre îndeplinirea executării potrivit prevederilor prezentului capitol, executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal, dispozițiile art. 879 fiind aplicabile. În cazul în care debitorul refuză primirea procesului-verbal, lipsește ori, după caz, a părăsit imobilul după începerea executării, iar domiciliul său se afla în acel imobil, executorul judecătoresc, dacă debitorul nu i-a comunicat un domiciliu ales, va proceda la afișarea procesului-verbal de predare silită pe ușa imobilului sau în orice altă parte a imobilului care îl face vizibil.”

275. La articolul 890, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Prețul bunurilor vândute, după deducerea cheltuielilor de executare silită, inclusiv a cheltuielilor de vânzare și a remunerației custodelui, va fi consemnat pe numele debitorului, care va fi înștiințat despre aceasta potrivit dispozițiilor privitoare la comunicarea și înmânarea citațiilor. Dispozițiile art. 889 se aplică în mod corespunzător.

(3) Bunurile care nu au valoare de piață sunt declarate abandonate. De asemenea, la cererea creditorului, executorul judecătoresc poate declara abandonate bunurile mobile care au valoare de piață și nu au fost revendicate de debitor sau de altă persoană care ar dovedi calitatea de proprietar, în termen de 4 luni de la data încheierii procesului-verbal de predare silită.”

276. La articolul 890, alineatul (5) se abrogă.

277. Articolul 891 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reocuparea imobilului

Art. 891. – (1) Dacă, după încheierea procesului-verbal de predare silită, debitorul sau orice altă persoană, în lipsa consimțământului expres prealabil sau a unei hotărâri judecătorești, pătrunde sau se reinstalează în imobil, la cererea creditorului sau a altei persoane interesate, se va putea face o nouă executare silită în baza aceluiași titlu

executoriu, fără somație și fără nicio altă formalitate prealabilă.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), orice bunuri mobile, indiferent de natura sau valoarea lor, care nu au fost ridicate la data predării silite inițiale sau care au fost aduse în imobil după reocupare, se consideră de drept abandonate din momentul repunerii în posesie.

(3) Pe baza procesului-verbal pus la dispoziția organului de urmărire penală, în copie certificată, de executorul judecătoresc, va fi declanșată urmărirea penală.”

278. La Cartea a V-a Titlul III Capitolul IV Secțiunea 1, înaintea articolului 892 se introduce un nou articol, art. 891¹, cu următorul cuprins:

„Domeniu de aplicare

Art. 891¹. – (1) Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile în cazul executării silite în natură a obligațiilor de a face sau de a nu face în temeiul unui titlu executoriu. Dacă prin titlul executoriu creditorul a fost autorizat ca, pe cheltuiala debitorului, să execute el însuși ori să facă să fie executată obligația de a face sau, după caz, să înlăture ori să ridice ceea ce debitorul a făcut cu încălcarea obligației de a nu face, nu mai este necesară obținerea unui nou titlu executoriu prin care să se stabilească despăgubirile datorate de debitor sau, după caz, contravaloarea lucrărilor necesare restabilirii situației anterioare încălcării obligației de a nu face. În aceste din urmă cazuri, sumele respective se determină pe bază de expertiză sau de alte documente justificative de către executorul judecătoresc, potrivit dispozițiilor art.619.

(2) Dispozițiile art. 1.528 din Codul civil rămân aplicabile.”

279. Articolul 894 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Aplicarea de penalități

Art. 894. – (1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.

(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

(3) Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin.(2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității, debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților.

(5) Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.

(6) Încheierea dată în condițiile alin. (4) este executorie.”

280. La articolul 900, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 900. – (1) Dacă debitorul nu își îndeplinește obligația, penalitatea stabilită de instanță potrivit art. 894 va curge până la momentul executării, dar nu mai mult de 3 luni de la comunicarea încheierii prevăzute la art. 894 alin. (2).”

281. La articolul 901, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă și în cursul acestei proceduri, executarea nu va putea fi realizată din cauza refuzului minorului, creditorul poate sesiza instanța competentă de la locul unde se află minorul în vederea aplicării unei penalități, dispozițiile art. 894 alin. (2) și (4)-(6) fiind aplicabile în mod corespunzător.”

282. La articolul 903, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 903. – (1) Cererea de divorț este de competența judecătorei în circumscripția căreia se află cea din urmă locuință comună a soților. Dacă soții nu au avut locuință comună sau dacă niciunul dintre soți nu mai locuiește în circumscripția judecătorei în care se află cea din urmă locuință comună, judecătoria competentă este aceea în circumscripția căreia își are locuința pârâtul, iar când pârâtul nu are locuința în țară și instanțele române sunt competente internațional, este competentă judecătoria în circumscripția căreia își are locuința reclamantul.”

283. La articolul 914, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care acțiunea este continuată de moștenitorii soțului reclamant, potrivit alin.(2), căsătoria se socotește desfăcută la data introducerii cererii de divorț.”

284. La articolul 919, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea pronunțată în condițiile alin. (1) este definitivă, iar hotărârea pronunțată potrivit alin. (2) este definitivă numai în ceea ce privește divorțul, dacă legea nu prevede altfel.”

285. La articolul 922, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă pârâtul nu a formulat cerere reconvențională, iar din dovezile administrate rezultă că numai reclamantul este culpabil de destrămarea căsătoriei, cererea acestuia va fi respinsă ca neîntemeiată, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 923 privind pronunțarea divorțului din culpa exclusivă a reclamantului.”

286. La articolul 923, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 923. – (1) Când soții sunt separați în fapt de cel puțin 2 ani, oricare dintre ei va putea cere divorțul, asumându-și responsabilitatea pentru eșecul căsătoriei. În acest caz, instanța va verifica existența și durata despărțirii în fapt și va pronunța divorțul din culpa exclusivă a reclamantului.”

287. Articolul 924 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Instanța competentă Art. 924. – Cererea de punere sub interdicție judecătorească a unei persoane se soluționează de instanța de tutelă în a cărei circumscripție aceasta își are domiciliul.”

288. La articolul 926, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă este cazul, președintele dispune și numirea unui curator în condițiile prevăzute de Codul civil. Numirea curatorului este obligatorie în vederea reprezentării în instanță a celui a cărui punere sub interdicție judecătorească este cerută, în cazul în care starea sănătății lui împiedică prezentarea sa personală.”

289. La articolul 929 alineatul (1), litera b) se abrogă.

290. După articolul 929 se introduce un nou articol, art. 929¹, cu următorul cuprins:

„Numirea tutorelui Art. 929¹. – Dacă hotărârea de punere sub interdicție judecătorească a rămas definitivă, instanța de tutelă numește de îndată un tutore pentru ocrotirea celui pus sub interdicție judecătorească, în condițiile prevăzute de Codul civil.”

291. La Cartea a VI-a, denumirea Titlului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„Titlul IV
Proceduri speciale. Măsuri asigurătorii și provizorii”.

292. Articolul 939 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Noțiune Art. 939. – Sechestrul asigurător constă în indisponibilizarea bunurilor mobile sau/și imobile urmăribile ale debitorului aflate în posesia acestuia sau a unui terț în scopul valorificării lor în momentul în care creditorul unei sume de bani va obține un titlu executoriu.”

293. La articolul 940, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instanța poate încuviința sechestrul asigurător chiar și atunci când creanța nu este exigibilă, în cazurile în care debitorul a micșorat prin fapta sa asigurările date creditorului sau nu a dat asigurările promise ori atunci când este pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească averea. În aceste cazuri, creditorul trebuie să dovedească îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute la alin. (1) și să depună o cauciune, al cărei quantum va fi fixat de către instanță.”

294. La articolul 941, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 941. – (1) Cererea de sechestrul asigurător se adresează instanței care este competentă să judece procesul în prima instanță. Creditorul nu este dator să individualizeze bunurile asupra cărora solicită să se înființeze sechestrul.

(2) Instanța va decide de urgență în camera de consiliu, fără citarea părților, prin încheiere executorie, stabilind suma până la care se încuviințează sechestrul, fixând totodată, dacă este cazul, cuantumul cauciunii și termenul înăuntrul căruia urmează să fie depusă aceasta.”

295. La articolul 941, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Încheierea prin care se soluționează cererea de sechestrul asigurător se comunică creditorului de îndată de către instanță, iar debitorului de către executorul judecătoresc, odată cu luarea măsurii. Încheierea este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare, la instanța ierarhic superioară. Apelul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.”

296. La articolul 942, alineatele (1)-(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 942. – (1) Măsura sechestrului asigurător se aduce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviințare în acest sens.

(2) În cazul bunurilor mobile, executorul se va deplasa, în cel mai scurt timp posibil, la locul unde se află bunurile asupra cărora se va aplica sechestrul. Executorul judecătoresc va aplica sechestrul asupra bunurilor urmăribile numai în măsura necesară realizării creanței. În toate cazurile, sechestrul asigurător se va aplica fără somație ori înștiințare prealabilă a debitorului.

(3) Sechestrul asigurător înființat asupra unui bun supus unor formalități de publicitate se va înscrie de îndată în cartea funciară, registrul comerțului, Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau alte registre publice, după caz. Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelorora care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv.”

297. La articolul 948, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de sechestrul asigurător se judecă de urgență în camera de consiliu, cu citarea părților. Încheierea este executorie și este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la pronunțare.”

298. Articolul 958 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Reguli aplicabile**

Art. 958. – (1) Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea poprii asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 941-946, care se aplică în mod corespunzător.

(2) În cererea de poprire bancară creditorul nu este dator să individualizeze terții popriți cu privire la care solicită să se înființeze poprirea.”

299. La articolul 960, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul prevăzut la alin. (2), partea care a obținut instituirea sechestrului judiciar este obligată să introducă acțiunea la instanța competentă, să inițieze demersurile pentru constituirea tribunalului arbitral sau să solicite punerea în executare a titlului executoriu, într-un termen de cel mult 20 de zile de la data încuviințării măsurii asigurătorii.

(4) Nerespectarea dispozițiilor alin. (3) atrage desființarea de drept a sechestrului judiciar. Aceasta se constată prin încheiere definitivă dată fără citarea părților.”

300. La articolul 963, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Administratorul-sechestrului va putea face toate actele de conservare și administrare, va încasa orice venituri și sume datorate și va putea plăti datoriile cu caracter curent, precum și pe cele constatate prin titlu executoriu. De asemenea, cu autorizarea prealabilă a instanței care l-a numit, administratorul-sechestrului va putea să înstrăineze bunul, în cazul în care acesta nu poate fi conservat sau dacă, dintr-un alt motiv, măsura înstrăinării este vădit necesară și, dacă a fost în prealabil autorizat, el va putea sta în judecată în numele părților litigante cu privire la bunul pus sub sechestr.”

301. După articolul 964 se introduce un nou capitol, Capitolul IV, cuprinzând art. 964¹ și 964², cu următorul cuprins:**„CAPITOLUL IV****Măsuri provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală****„Domeniu de aplicare**

Art. 964¹. – (1) Dispozițiile prezentului capitol reglementează măsurile provizorii necesare pentru apărarea drepturilor de proprietate intelectuală, indiferent de conținutul lor patrimonial sau nepatrimonial și indiferent de izvorul acestora.

(2) Măsurile provizorii necesare pentru protecția altor drepturi nepatrimoniale sunt prevăzute la art. 255 din Codul civil.

Măsuri provizorii

Art. 964². – (1) Dacă titularul dreptului de proprietate intelectuală sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate intelectuală cu consimțământul titularului face dovada credibilă că drepturile sale de proprietate intelectuală fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un

prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

- a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;
- b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor.

(3) În cazul prejudiciilor aduse prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale, instanța judecătorească nu poate să dispună încetarea cu titlu provizoriu a acțiunii prejudiciabile decât dacă prejudiciile cauzate reclamantului sunt grave, dacă acțiunea nu este în mod evident justificată, potrivit art. 75 din Codul civil și dacă măsura luată de instanță nu apare ca fiind disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate. Dispozițiile art. 253 alin. (2) din Codul civil rămân aplicabile.

(4) Instanța soluționează cererea potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărârea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea în fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei măsuri. Dispozițiile alin. (6) sunt aplicabile.

(5) Dacă măsurile luate sunt de natură să producă un prejudiciu părții adverse, instanța îl poate obliga pe reclamant să dea o cauțiune în cuantumul fixat de aceasta, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii dispuse.

(6) Măsurile luate potrivit dispozițiilor alin. (1)-(4) anterior introducerii acțiunii în justiție pentru apărarea dreptului încălcat încetează de drept, dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, dar nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora.

(7) Reclamantul este ținut să repare, la cererea părții interesate, prejudiciul cauzat prin măsurile provizorii luate, dacă acțiunea de fond este respinsă ca neîntemeiată. Cu toate acestea, dacă reclamantul nu a fost în culpă ori a avut o culpă ușoară, instanța, în raport cu circumstanțele concrete, poate fie să refuze obligarea sa la despăgubirile cerute de partea adversă, fie să dispună reducerea acestora.

(8) Dacă partea adversă nu solicită daune-interese, instanța va dispune eliberarea cauțiunii, la cererea reclamantului, prin hotărâre dată cu citarea părților. Cererea se judecă potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care pârâtul se opune la eliberarea cauțiunii, instanța va fixa un termen în vederea

introducerii acțiunii de fond, care nu poate fi mai lung de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii de indisponibilizare a sumei depuse cu titlu de cauțiune.”

302. La articolul 968, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă părțile ajung la o înțelegere cu privire la împărțirea bunurilor, instanța va hotărî potrivit înțelegerii lor. Împărțeala se poate face prin bună învoială și dacă printre cei interesați se află minori, persoane puse sub interdicție judecătorească ori dispăruți, însă numai cu încuviințarea prealabilă a instanței de tutelă, precum și, dacă este cazul, a reprezentantului sau a ocrotitorului legal.”

303. La articolul 980, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Odată rămasă definitivă, hotărârea de partaj constituie titlu executoriu și poate fi pusă în executare chiar dacă nu s-a cerut predarea efectivă a bunului ori instanța nu a dispus în mod expres această predare.

.....
 (4) Executarea cu privire la bunurile împărțite poate fi cerută în termenul de prescripție de 10 ani prevăzut la art. 696.”

304. La articolul 981, alineatul (3) se abrogă.

305. La articolul 984, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 984. – (1) În vederea judecării cererii, părțile vor fi citate conform normelor privind citarea în procesele urgente, iar părâtului i se va comunica o copie de pe cerere și de pe actele care o însoțesc. Întâmpinarea nu este obligatorie.

.....
 (3) Judecata se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită un timp îndelungat. Dispozițiile privind cercetarea procesului nu sunt aplicabile.”

306. La articolul 992, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 992. – (1) În scopul prevăzut la art. 991, debitorul va face creditorului, prin mijlocirea unui executor judecătoresc din circumscripția curții de apel în care se află domiciliul ori sediul creditorului sau domiciliul ales al acestuia, o somație, prin care este invitat să primească prestația datorată.”

307. La articolul 994, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1), debitorul, spre a se libera de datorie, va putea să consemneze suma sau bunul oferit la CEC Bank - S.A. sau la orice altă instituție de credit ori, după caz, la o unitate specializată, iar recipisa de consemnare se va depune la executorul judecătoresc care a trimis somația. Procedura de consemnare a sumelor de bani este obligatorie pentru unitatea la care urmează a se face consemnarea și nu poate fi

condiționată de existența acordului creditorului. Consemnarea bunurilor se face în condițiile prevăzute de lege.”

308. La articolul 995, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 15 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la alin. (1), creditorul va putea cere anularea acesteia pentru nerespectarea condițiilor de validitate, de fond și de formă, ale ofertei de plată și consemnațiunii, la judecătoria în circumscripția căreia s-a făcut consemnarea. Hotărârea poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare.”

309. Articolul 998 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Incidența dispozițiilor Codului civil Art. 998. – Dispozițiile prezentului titlu se completează cu prevederile Codului civil privitoare la plată, precum și cu cele referitoare la ofertele de plată și consemnațiuni.”

310. La articolul 999, alineatele (1) și (2) și partea introductivă a literei b) a alineatului (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 999. – (1) Prevederile prezentului titlu se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile constând în obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract civil, inclusiv din cele încheiate între un profesionist și o autoritate contractantă, constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, înșușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege.

(2) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentului titlu creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență.

.....
b) orice organism de drept public, altul decât cele prevăzute la lit.a), cu personalitate juridică, care a fost înființat pentru a satisface nevoi de interes general, fără scop lucrativ, și care se află în cel puțin una dintre următoarele situații:”

311. La articolul 1.000, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Această somație întrerupe prescripția extinctivă potrivit dispozițiilor art. 2.540 din Codul civil, care se aplică în mod corespunzător.”

312. La articolul 1.002, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La cerere se anexează înscrisurile ce atestă quantumul sumei datorate și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia. Dovada comunicării somației prevăzute la art. 1.000 alin.(1) se va atașa cererii sub sancțiunea respingerii acesteia ca inadmisibilă.”

313. La articolul 1.003, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Este lovită de nulitate absolută convenția sau clauza prin care prin care se fixează o obligație de punere în întârziere pentru a opera curgerea dobânzilor în cazurile prevăzute la alin. (2) pct. 1 și 2 sau un termen, de la care creanța produce dobânzi, mai mare decât cel prevăzut la alin. (2).”

314. La articolul 1.004, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Întâmpinarea nu se comunică reclamantului, care va lua cunoștință de cuprinsul acesteia de la dosarul cauzei.”

315. La articolul 1.005, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea de expedient este definitivă și constituie titlu executoriu.”

316. Articolul 1.008 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Durata procedurii

Art. 1.008. – (1) În cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii.

(2) Nu intră în calculul termenului prevăzut la alin. (1) perioada necesară pentru comunicarea actelor de procedură și întârzierea cauzată de creditor, inclusiv ca urmare a modificării sau completării cererii.”

317. La articolul 1.010, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1.010. – (1) Ordonanța de plată este executorie, chiar dacă este atacată cu cerere în anulare și are autoritate de lucru judecat provizorie până la soluționarea cererii în anulare. Ordonanța de plată devine definitivă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare. Dispozițiile art. 628 rămân aplicabile.”

318. La articolul 1.011 alineatul (3), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) atingeri aduse dreptului la viață privată sau altor drepturi care privesc personalitatea.”

319. La articolul 1.012, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1.012. – (1) Reclamantul are alegerea între procedura specială reglementată de prezentul titlu și procedura de drept comun.”

320. La articolul 1.014, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care informațiile furnizate de reclamant nu sunt suficient de clare sau sunt inadecvate ori formularul de cerere nu a fost completat corect, instanța îi va acorda reclamantului posibilitatea să completeze sau să rectifice formularul ori să furnizeze informații sau înscrisuri suplimentare. Instanța va folosi în acest scop un formular tip, care va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.”

321. La articolul 1.014, alineatul (5) se abrogă.

322. La articolul 1.016, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea primei instanțe este executorie de drept.”

323. Articolul 1.029 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Contestația la executare**

Art. 1.029. – Împotriva executării hotărârii de evacuare, cei interesați pot introduce contestație la executare, în condițiile legii.”

324. La articolul 1.037, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă nu s-au făcut opoziții în termenul prevăzut la alin. (2) lit. e) sau dacă cel înscris în cartea funciară este decedat ori și-a încetat existența juridică sau a renunțat la proprietate, instanța se va pronunța în camera de consiliu, după ascultarea reclamantului și a martorilor și verificarea îndeplinirii condițiilor cerute de lege pentru dobândirea dreptului reclamat în temeiul uzucapiunii, prin încheiere.”

325. La articolul 1.049, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instanța se pronunță asupra cererii de restituire a cauțiunii cu citarea părților, printr-o încheiere supusă numai recursului, la instanța ierarhic superioară. Recursul este suspensiv de executare. Încheierea pronunțată de una dintre secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție este definitivă.”

326. La articolul 1.052, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cu excepția cazurilor în care prin lege se dispune altfel, instanța română în fața căreia pârâtul este chemat rămâne competentă de a judeca cererea, dacă pârâtul se prezintă în fața instanței și formulează apărări în fond, fără a invoca excepția de necompetență, cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului în fața primei instanțe.”

327. Articolul 1.056 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Verificarea competenței internaționale**

Art. 1.056. – (1) Instanța sesizată verifică din oficiu competența sa internațională procedând conform regulilor interne privind competența, iar dacă stabilește că nu este competentă nici ea, nicio altă instanță română, respinge cererea ca nefiind de competența jurisdicției române, sub rezerva aplicării prevederilor art. 1.055. Hotărârea instanței este supusă recursului la instanța ierarhic superioară.

(2) Necompetența internațională a instanței române poate fi invocată în orice stare a procesului, chiar și direct în căile de atac. Dispozițiile art. 1.052 rămân aplicabile.”

328. La articolul 1.064, punctul 6 se abrogă.**329. La articolul 1.066 alineatul (2), după punctul 1 se introduce un nou punct, pct.1¹, cu următorul cuprins:**

„1¹. cererile de divorț, dacă la data introducerii cererii reclamantul domiciliază pe teritoriul României de cel puțin un an;”

330. La articolul 1.066 alineatul (2), după punctul 2 se introduce un nou punct, pct. 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. procese între persoane cu domiciliul în străinătate, referitoare la acte sau fapte de stare civilă înregistrate în România, dacă cel puțin una dintre părți este cetățean român;”.

331. La articolul 1.112, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1.112. – (1) Cel care se prevalează de o hotărâre arbitrală străină poate solicita numai recunoașterea acesteia pentru a invoca autoritatea de lucru judecat sau, când nu este adusă la îndeplinire în mod voluntar, încuviințarea executării silite pe teritoriul României.”

Art. 14. – (1) În cuprinsul art. 111 alin. (1) pct.8, art. 118, art. 270 alin. (1), art. 274 alin. (1) și (3), art. 294 alin. (1), art. 303 alin. (2), art. 916 alin. (4), art. 929 alin. (1) lit.e), art. 932 alin. (4), art. 999 alin. (1) și (2) lit. b) și art. 1003 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, sintagma „întreprinzător/întreprinzători/întreprinzătorilor sau/ori/și ale alt/altui/alți/altor profesionist/profioniști” sau, după caz, termenul „întreprinzător/întreprinzători” se înlocuiește cu termenul „profesionist/profioniști/profioniștilor”.

(2) În cuprinsul art. 987 alin. (3), art. 1.081 alin. (1) și art. 1.084 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și în cuprinsul celorlalte acte normative în vigoare sintagma „puterea de lucru judecat/puterea lucrului judecat” se înlocuiește cu sintagma „autoritatea de lucru judecat/autoritate a lucrului judecat”.

(3) În cuprinsul art. 728 alin. (2), art. 732 alin. (1), art. 733 alin. (3), art. 735 alin. (3), art. 736, art. 737, art. 738, art. 739 alin. (4), art. 776 alin. (3) și (4), art. 786 alin. (1) și (2), art. 787, art. 788 alin. (5) și (7), art. 858 alin. (3) și art. 888 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, termenul „custode/custozi” se înlocuiește cu sintagma „administrator-sechestrul/administratori-sechestrul”.

(4) În cuprinsul art. 336 alin. (2), art. 532 alin. (1), art. 729 alin. (2), art. 733 alin. (1) lit. g), art. 735 alin. (1), (3)-(6) și ale art. 888 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul „custodie” se înlocuiește cu termenul „depozit”.

Art. 15. – Denumirea marginală a următoarelor articole din Codul de procedură civilă se modifică după cum urmează:

- la art. 29, „Noțiune”;
- la art. 30, „Cereri în justiție”;
- la art. 31, „Apărări”;
- la art. 32, „Condiții de exercitare a acțiunii civile”;
- la art. 40, „Cazuri de incompatibilitate absolută”;
- la art. 52, „Căi de atac”;
- la art. 54, „Enumerare”;
- la art. 58, „Condiții de existență”;
- la art. 60, „Forme”;
- la art. 63, „Procedura de judecată. Căi de atac”;
- la art. 67, „Formularea cererii. Termene”;
- la art. 71, „Condiții”;
- la art. 72, „Formularea cererii. Termene”;
- la art. 74, „Condiții”;
- la art. 75, „Formularea cererii. Termen”;

- la art. 77, „Condiții. Termen”;
- la art. 89, „Condiții de acordare”;
- la art. 90, „Modalități de participare”;
- la art. 91, „Efecte față de titularul dreptului”;
- la art. 96, „Reguli generale”;
- la art. 104, „Dispoziții speciale”;
- la art. 117, „Cereri privitoare la insolvență sau concordatul preventiv”;
- la art. 119, „Cereri accesorii, adiționale și incidentale”;
- la art. 120, „Apărări și incidente procedurale”;
- la art. 124, „Incidente privind arbitrajul”;
- la art. 128, „Conflictul de competență. Cazuri”;
- la art. 131, „Dispoziții speciale”;
- la art. 149, „Organe competente și modalități de comunicare”;
- la art. 169, „Noțiuni și clasificare”;
- la art. 180, „Nerespectarea termenului. Sancțiuni”;
- la art. 182, „Încălcarea obligațiilor privind desfășurarea procesului.

Sancțiuni”;

- la art. 184, „Despăgubiri pentru amânarea procesului”;
- la art. 198, „Măsuri pentru pregătirea judecății”;
- la art. 204, „Noțiuni și condiții”;
- la art. 213, „Infrațiuni de audiență”;
- la art. 214, „Verificări privind prezentarea părților”;
- la art. 224, „Termen în cunoștință”;
- la art. 229, „Reguli aplicabile”;
- la art. 230, „Încheieri preparatorii și interlocutorii”;
- la art. 231, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 237, „Împrejurări care pun capăt procesului”;
- la art. 239, „Noțiune”;
- la art. 240, „Excepții absolute și relative”;
- la art. 241, „Invocare”;
- la art. 250, „Convenții asupra probelor”;
- la art. 259, „Noțiune”;
- la art. 263, „Noțiune”;
- la art. 264, „Putere doveditoare”;
- la art. 266, „Noțiune”;
- la art. 267, „Putere doveditoare”;
- la art. 274, „Registrele profesioniștilor”;
- la art. 276, „Noțiune”;
- la art. 282, „Putere doveditoare”;
- la art. 288, „Cazuri de respingere a cererii de prezentare a înscrisului”;
- la art. 294, „Prezentarea registrelor profesioniștilor”;
- la art. 320, „Drepturi bănești ale martorului”;
- la art. 321, „Noțiune”;
- la art. 329, „Efectuarea expertizei la fața locului”;
- la art. 333, „Drepturi bănești ale expertului”;
- la art. 334, „Comisie rogatorie”;
- la art. 336, „Păstrare”;
- la art. 337, „Verificare”;

- la art. 338, „Restituire. Trecerea în proprietatea unității administrativ-teritoriale”;
- la art. 342, „Noțiune și feluri”;
- la art. 353, „Condiții de admisibilitate”;
- la art. 359, „Dispoziții speciale”;
- la art. 360, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 364, „Măsuri luate de instanță”;
- la art. 368, „Înscrieri deținute de terți”;
- la art. 376, „Incidente privind probele”;
- la art. 381, „Dispoziții aplicabile”;
- la art. 400, „Condiții”;
- la art. 430, „Cazuri”;
- la art. 435, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 440, „Căi de atac”;
- la art. 450, „Enumerare”;
- la art. 473, „Dispoziții speciale privind judecata”;
- la art. 476, „Completare cu alte norme”;
- la art. 488, „Reguli privind judecata”;
- la art. 498, „Condiții de admisibilitate”;
- la art. 500, „Termen de exercitare”;
- la art. 505, „Termen de exercitare”;
- la art. 509, „Condiții de admisibilitate”;
- la art. 520, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 529, „Reguli aplicabile”;
- la art. 530, „Măsuri luate de președintele instanței”;
- la art. 532, „Încheieri pentru eliberarea unor bunuri”;
- la art. 533, „Noțiune”;
- la art. 549, „Nulitate”;
- la art. 567, „Dispoziții generale”;
- la art. 568, „Reguli de procedură aplicabile”;
- la art. 577, „Măsuri asigurătorii”;
- la art. 582, „Informații deținute de autoritățile publice”;
- la art. 584, „Cereri și excepții”;
- la art. 607, „Noțiune”;
- la art. 615, „Modalități de executare”;
- la art. 621, „Înțelegeri privind efectuarea executării”;
- la art. 622, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 634, „Enumerare”;
- la art. 659, „Excepții de la comunicare”;
- la art. 660, „Cheltuieli de executare”;
- la art. 672, „Măsuri în cazul opunerii la executare”;
- la art. 676, „Sanctiune”;
- la art. 688, „Constatarea perimării. Efecte”;
- la art. 693, „Cazuri”;
- la art. 702, „Condiții de admisibilitate”;
- la art. 704, „Termene”;
- la art. 705, „Condiții de formă”;
- la art. 707, „Căi de atac”;
- la art. 710, „Condiții”;

- la art. 711, „Efecte”;
- la art. 714, „Cazuri speciale”;
- la art. 719, „Sanctiune”;
- la art. 737, „Remunerația administratorului-sechestrului”;
- la art. 738, „Răspunderea administratorului-sechestrului”;
- la art. 742, „Modalități de valorificare”;
- la art. 750, „Înștiințarea părților și a altor persoane interesate”;
- la art. 765, „Vicii ascunse”;
- la art. 780, „Căi de atac”;
- la art. 787, „Obligațiile administratorului-sechestrului”;
- la art. 865, „Încercarea de conciliere. Efecte”;
- la art. 868, „Condiții”;
- la art. 885, „Termen de executare”;
- la art. 888, „Depozitarea bunurilor mobile”;
- la art. 890, „Vânzarea bunurilor lăsate în depozit”;
- la art. 898, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 899, „Reguli speciale de executare”;
- la art. 907, „Cereri accesorii și incidentale”;
- la art. 908, „Măsuri vremelnice”;
- la art. 916, „Căi de atac. Publicitatea hotărârii”;
- la art. 917, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 921, „Condiții”;
- la art. 926, „Măsuri prealabile”;
- la art. 932, „Măsuri prealabile”;
- la art. 935, „Situatii speciale”;
- la art. 940, „Condiții de înființare”;
- la art. 946, „Dispoziții speciale”;
- la art. 948, „Înființarea sechestrului. Condiții”;
- la art. 955, „Măsuri urgente”;
- la art. 959, „Noțiune”;
- la art. 960, „Condiții de înființare”;
- la art. 965, „Reguli aplicabile”;
- la art. 969, „Partajul judiciar”;
- la art. 982, „Condiții de admisibilitate”;
- la art. 988, „Condiții de admisibilitate”;
- la art. 991, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 995, „Anularea ofertei reale, urmată de consemnațiune”;
- la art. 999, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 1.011, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 1.017, „Cheltuieli de judecată”;
- la art. 1.018, „Căi de atac”;
- la art. 1.019, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 1.034, „Cereri ale asociațiilor de proprietari”;
- la art. 1.035, „Domeniu de aplicare”;
- la art. 1.037, „Procedura de judecată. Căi de atac”;
- la art. 1.055, „For de necesitate”;
- la art. 1.058, „Chestiuni preliminare”;
- la art. 1.059, „Cereri incidentale”;
- la art. 1.060, „Măsuri provizorii, conservatorii și de executare”;

- la art. 1.063, „Termene”;
- la art. 1.067, „Convenții inoperante”;
- la art. 1.071, „Curator special”;
- la art. 1.072, „Reguli aplicabile apatrizilor”;
- la art. 1.074, „Calificare”;
- la art. 1.077, „Formalități de publicitate”;
- la art. 1.078, „Acte oficiale publice”;
- la art. 1.079, „Noțiune”;
- la art. 1.084, „Instanța competentă”;
- la art. 1.085, „Documente atașate la cerere”;
- la art. 1.088, „Instanța competentă”;
- la art. 1.094, „Hotărâri stabilind obligații fiscale prevăzute de legi străine”;
- la art. 1.095, „Tranzacții judiciare”;
- la art. 1.096, „Calificare și domeniu de aplicare”;
- la art. 1.100, „Procedura arbitrală”;
- la art. 1.102, „Măsuri provizorii și conservatorii”;
- la art. 1.105, „Drept aplicabil”;
- la art. 1.107, „Cheltuieli arbitrale”;
- la art. 1.108, „Reguli de aplicare subsidiară”;
- la art. 1.109, „Calificare”;
- la art. 1.110, „Eficacitate”;
- la art. 1.111, „Instanța competentă”;
- la art. 1.113, „Documente atașate la cerere”;
- la art. 1.119, „Intrare în vigoare”.

Titlul IV

Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 16. – Articolul 62 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. – În termen de 5 zile de la comunicarea somațiunii, debitorul poate face contestație la executare.

Contestația se va introduce la instanța de executare, care o va judeca potrivit Codului de procedură civilă, de urgență și cu precădere, înaintea oricărei alte pricini.

Hotărârea pronunțată asupra contestației va putea fi atacată numai cu apel în termen de 15 zile de la pronunțare.

Instanța va putea suspenda executarea numai în cazul în care contestatorul nu recunoaște semnătura, înscriindu-se în fals, sau nu recunoaște procura.

În caz de suspendare a executării creditorul va putea obține măsuri de asigurare”.

Art. 17. – Articolul 54 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – În termen de 5 zile de la primirea somațiunii, debitorul poate face contestație la executare.

Contestația se va introduce la instanța de executare, care o va judeca potrivit Codului de procedură civilă, de urgență și cu precădere, înaintea oricărei alte pricini.

Hotărârea pronunțată asupra contestației va putea fi atacată numai cu apel în termen de 15 zile de la pronunțare.

Instanța va putea suspenda executarea numai în cazul în care contestatorul nu recunoaște semnătura, înscriindu-se în fals, sau nu recunoaște procura.

În caz de suspendare a executării creditorul va putea obține măsuri de asigurare”.

Art. 18. – Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Legea societăților”.

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) În vederea desfășurării de activități cu scop lucrativ, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și pot constitui societăți cu personalitate juridică, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Societățile prevăzute la alin. (1) cu sediul în România sunt persoane juridice române.”

3. La articolul 2, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – Dacă prin lege nu se prevede altfel, societățile cu personalitate juridică se constituie în una dintre următoarele forme:”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – Societatea cu personalitate juridică va avea cel puțin 2 asociați, în afară de cazul în care legea prevede altfel.”

5. La articolul 10, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cu excepția cazului în care societatea este transformată într-o societate de altă formă, capitalul social al societăților prevăzute la alin. (1) nu poate fi redus sub minimul legal decât dacă valoarea sa este adusă la un nivel cel puțin egal cu minimul legal prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului. În cazul încălcării acestor dispoziții, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege.

(3) Numărul acționarilor în societatea pe acțiuni nu poate fi mai mic de 2. În cazul în care societatea are mai puțin de 2 acționari pe o perioadă mai lungă de 9 luni, orice persoană interesată poate solicita instanței dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de dizolvare, numărul minim de acționari prevăzut de prezenta lege este reconstituit.”

6. La articolul 48, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă societatea nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele societății să le regularizeze, sub sancțiunea plății de daune-interese potrivit dreptului comun.”

7. La articolul 58, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. – (1) Pe data la care hotărârea judecătorească de constatare sau declarare a nulității a devenit definitivă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea societăților ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.”

8. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii și sunt supuse numai apelului.

(2) Termenul de apel este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(3) Apelul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează apelul curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul societății, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă cu privire la procedura scrisă prealabilă judecării apelului se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul admiterii apelului, decizia instanței de apel va fi menționată în registrul comerțului, fiind aplicabile dispozițiile art. 48, 49 și 56-59.”

9. La articolul 62, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai apelului.”

10. La articolul 132, alineatele (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Cererea se va judeca în camera de consiliu. Hotărârea judecătorească pronunțată este supusă numai apelului.

(10) Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. De la data publicării, ea este opozabilă tuturor acționarilor.”

11. La articolul 133, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.”

12. La articolul 133, alineatul (3) se abrogă.

13. La articolul 153²⁴, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul neîntrunirii adunării generale extraordinare în conformitate cu alin.(1) sau dacă adunarea generală extraordinară nu a putut delibera valabil nici în a doua convocare, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Dizolvarea poate fi cerută și în cazul în care obligația impusă societății potrivit alin.(4) nu este respectată. În oricare dintre aceste cazuri, instanța poate

acorda societății un termen ce nu poate depăși 6 luni pentru regularizarea situației. Societatea nu va fi dizolvată dacă reconstituirea activului net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social are loc până în momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de dizolvare.”

14. La articolul 155, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii.”

15. La articolul 155¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) După rămânerea definitivă a hotărârii instanței, de admitere a acțiunii prevăzute la alin.(1), adunarea generală a acționarilor, respectiv consiliul de supraveghere, va putea decide încetarea mandatului administratorilor, directorilor și membrilor consiliului de supraveghere, respectiv al membrilor directoratului, și înlocuirea acestora.”

16. La articolul 204, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) După fiecare modificare a actului constitutiv, administratorii, respectiv directoratul, vor depune la registrul comerțului actul modificator și textul complet al actului constitutiv, actualizat cu toate modificările, care vor fi înregistrate în temeiul încheirii judecătorului-delegat, cu excepția situațiilor stipulate la art. 223 alin. (3) și la art. 226 alin. (2), când înregistrarea va fi efectuată pe baza hotărârii definitive de excludere sau de retragere.”

17. La articolul 206, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Când opoziția a fost admisă, asociații trebuie să decidă, în termen de o lună de la data la care hotărârea a rămas definitivă, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din societate pe asociatul debitor al oponentului.”

18. La articolul 208, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Reducerea capitalului social nu are efect și nu se fac plăți în beneficiul acționarilor până când creditorii nu vor fi obținut realizarea creanțelor lor ori garanții adecvate sau până la data la care instanța a respins cererea creditorilor ca inadmisibilă ori, apreciind că societatea a oferit creditorilor garanții adecvate sau că, luându-se în considerare activul societății, garanțiile nu sunt necesare, a respins cererea creditorilor ca neîntemeiată, iar hotărârea judecătorească a rămas definitivă.”

19. La articolul 223, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Hotărârea prin care instanța se pronunță asupra cererii de excludere este supusă numai apelului.”

20. La articolul 223, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea definitivă de excludere se depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă în registru, iar dispozitivul hotărârii se publică, la cererea societății, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.”

21. La articolul 226 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în lipsa unor prevederi în actul constitutiv sau când nu se realizează acordul unanim asociatul se poate retrage pentru motive temeinice, în baza unei hotărâri a tribunalului, supusă numai apelului.”

22. La articolul 232, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înscrierea și publicarea se vor face conform art. 204, când dizolvarea are loc în baza unei hotărâri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data la care hotărârea judecătorească a rămas definitivă, când dizolvarea a fost pronunțată de justiție.”

23. La articolul 237 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit.c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) societatea s-a aflat mai mult de 3 ani în inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului; termenul de 3 ani curge de la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind starea de inactivitate temporară a societății.”

24. La articolul 237, alineatele (5)-(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Orice persoană interesată poate face numai apel împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității potrivit prevederilor alin. (3) și (4). Apelantul va depune o copie a apelului la oficiul registrului comerțului în care este înregistrată societatea a cărei dizolvare a fost pronunțată.

(6) La data la care hotărârea judecătorească de dizolvare rămâne definitivă, persoana juridică intră în lichidare, potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) Dacă în termen de 3 luni de la data la care hotărârea judecătorească de dizolvare a rămas definitivă nu se procedează la numirea lichidatorului, judecătorul delegat, la cererea oricărei persoane interesate, numește un lichidator de pe Lista practicienilor în reorganizare și lichidare, remunerarea acestuia urmând a fi făcută din averea persoanei juridice dizolvate sau, în cazul lipsei acesteia, din fondul de lichidare constituit în temeiul prevederilor art. 4 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

25. La articolul 243, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Ea se depune la oficiul registrului comerțului, care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente. Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai apelului.

.....

(5) Dacă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare a făcut în cursul procesului o ofertă pentru constituirea unor garanții sau privilegii apreciate de instanță ca fiind necesare și adecvate pentru satisfacerea creanței creditorului, instanța va pronunța o încheiere prin care va acorda părților un termen pentru constituirea acelor garanții. Încheierea pronunțată de instanță este supusă apelului odată cu fondul.”

26. La articolul 260, alineatele (8) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor depune la registrul comerțului cererea de radiere a societății din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi judiciare de 200 lei pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de tribunalul în circumscripția căruia își are sediul societatea, în urma sesizării oricărei părți interesate. Încheierea judecătorească prin care se dispune amendarea lichidatorului este executorie și poate fi atacată numai cu apel.

.....

(10) Dacă în termen de 3 luni de la expirarea termenului menționat la alin. (1), prelungit de tribunal după caz, oficiul registrului comerțului nu a fost sesizat cu nicio cerere de radiere sau cu nicio cerere de numire a lichidatorului, societatea este radiată din oficiu din registrul comerțului. Radierea se dispune prin sentință a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul societății, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului, cu citarea societății și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz.”

27. La articolul 262, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Împotriva sentinței se poate declara numai apel de către asociați sau administratori, în termen de 15 zile de la pronunțare.”

28. La articolul 263, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) sau după ce hotărârea asupra opoziției a rămas definitivă, situația financiară de lichidare și repartizare se consideră aprobată și lichidatorii sunt liberați.”

29. La articolul 264, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care majoritatea nu a fost obținută, numirea se face de tribunal, la cererea oricăruia dintre administratori, respectiv dintre membrii directoratului, sau dintre asociați, cu citarea societății și a celor care au cerut-o. Hotărârea este supusă numai apelului.”

30. La articolul 270^{2d}, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Opoziția prevăzută la alin. (1) suspendă executarea operațiunii până la data la care hotărârea judecătorească rămâne definitivă, în afară de cazul în care societatea debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditorii ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.”

31. În tot cuprinsul legii, sintagma „societate comercială” sau, după caz, „societăți comerciale” se înlocuiește cu termenul „societate” sau, după caz, „societăți”.

Art. 19. – Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (6) de către primar sau secretar atrage după sine atât răspunderea administrativă și disciplinară a acestuia, potrivit legii, cât și plata de penalități în condițiile prevăzute la art. 894 din Codul de procedură civilă sau, după caz, și de daune-interese potrivit Codului civil.”

2. La articolul 64, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă instanța admite plângerea, primarul va fi obligat să execute de îndată înmânarea titlului de proprietate sau, după caz, punerea efectivă în posesie, sub sancțiunea plății de penalități în condițiile prevăzute la art. 894 din Codul de procedură civilă.”

Art. 20. – Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 8 august 2007, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 49, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârile Tribunalului București privind autorizarea utilizării unei licențe obligatorii, precum și cele privind remunerația prevăzută în raport cu utilizarea acesteia sunt supuse numai apelului la Curtea de Apel București.”

2. La articolul 57, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) Hotărârea Comisiei de reexaminare, motivată, se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Hotărârile Tribunalului București pot fi atacate numai cu apel la Curtea de Apel București.”

3. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. – (1) Dacă titularul unui brevet de invenție sau persoanele titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție acordat de statul român și succesorii lor în drept, deținut în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, cărora le-au fost încălcate drepturile patrimoniale conferite de brevet prin exploatarea invenției în mod abuziv, fără consimțământul titularului sau prin orice fapte de încălcare a drepturilor acestuia, sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului face dovada credibilă că dreptul său de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. Sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, cu completările ulterioare.

(3) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) Măsurile provizorii pot fi dispuse și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.”

Art. 21. – Legea nr. 129/1992 privind protecția desenelor și modelelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 20 decembrie 2007, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 25, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Hotărârea Comisiei de contestații se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea este supusă numai apelului.

(2) Hotărârile Comisiei de contestații rămase definitive se publică în Buletinul oficial de proprietate industrială al O.S.I.M., în termen de 60 de zile de la pronunțarea hotărârii.”

2. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) Dacă titularul unui desen ori model înregistrat sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului face dovada credibilă că dreptul de proprietate industrială asupra desenului sau modelului face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. Sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, cu completările ulterioare.

(3) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) Măsurile provizorii pot fi dispuse și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.”

Art. 22. – La articolul 16 din Legea nr. 16/1995 privind protecția topografiilor produselor semiconductoare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 6 octombrie 2006, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea motivată a Comisiei de reexaminare se comunică părților în termen de 15 zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) Hotărârea Tribunalului București poate fi atacată numai cu apel la Curtea de Apel București.”

Art. 23. – După articolul 75 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 18 octombrie 2011, se introduce un nou articol, art. 75¹, cu următorul cuprins:

„Art. 75¹. – (1) Succesibilul sau altă persoană interesată poate sesiza direct instanța judecătorească în vederea dezbaterii unei succesiuni.

(2) Dispozițiile art. 188 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt aplicabile.”

Art. 24. – La articolul 88 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, cu modificările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Împotriva hotărârilor pronunțate potrivit alin. (2) și (3), partea interesată poate formula contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.”

Art. 25. – Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 106/1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Se instituie timbrul judiciar, care, în condițiile prezentei ordonanțe, se aplică acțiunilor, cererilor, actelor și serviciilor de competența tuturor instanțelor judecătorești, Ministerului Justiției, Parchetului General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și actelor ce se îndeplinesc de către notarii publici și executorii judecătorești.”

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Cererilor adresate instanțelor judecătorești pentru eliberarea de copii și certificate, celor adresate executorilor judecătorești pentru comunicarea notificărilor, precum și oricăror alte cereri care nu fac obiectul activității de judecată, dar sunt supuse taxei de timbru, potrivit legii, li se aplică timbre judiciare de 0,15 lei.”

Art. 26. – La articolul 50 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (3), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea pronunțată de judecătorie poate fi atacată numai cu apel.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă se comunică, din oficiu, biroului teritorial de către instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului.

.....

(6) În cazul respingerii plângerii prin hotărâre judecătorească definitivă, notările făcute se radiază din oficiu.”

Art. 27. – Articolul 139 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 139. – (1) Titularii drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege pot solicita instanțelor de judecată sau altor organisme competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor și constatarea încălcării acestora și pot pretinde acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat. Aceleași solicitări pot fi formulate în numele și pentru titularii de drepturi de către organismele de gestiune, de către asociațiile de combatere a pirateriei sau de către persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege, conform mandatului acordat în acest sens. Când o acțiune a fost pornită de titular, persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege pot să intervină în proces, solicitând repararea prejudiciului ce le-a fost cauzat.

(2) La stabilirea despăgubirilor instanța de judecată ia în considerare:

a) fie criteriile, cum ar fi consecințele economice negative, în special câștigul nerealizat, beneficiile realizate pe nedrept de făptuitor și, atunci când este cazul, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi daunele morale cauzate titularului dreptului;

b) fie acordarea de despăgubiri reprezentând triplul sumelor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, în cazul în care nu se pot aplica criteriile prevăzute la lit. a).

(3) Dacă titularul dreptului de autor sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) fac dovada credibilă că dreptul de autor face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii. Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor;

c) luarea măsurilor necesare pentru a asigura repararea pagubei; în acest scop, instanța poate dispune luarea de măsuri asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale persoanei presupuse a fi încălcat drepturile recunoscute de prezenta lege, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor bunuri. În acest scop, autoritățile competente pot să dispună comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente;

d) ridicarea sau predarea către autoritățile competente a mărfurilor cu privire la care există suspiciuni privind încălcarea unui drept prevăzut de prezenta lege pentru a împiedica introducerea acestora în circuitul comercial.

(4) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în prevederile Codului de procedură civilă referitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(5) Aceleași măsuri pot fi cerute, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (3) și (5) pot să includă descrierea detaliată, cu sau fără prelevare de eșantioane, sau sechestrarea reală a mărfurilor în litigiu și, în cazurile corespunzătoare, a materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau

a distribui aceste mărfuri, precum și documentele care se referă la ele. Aceste măsuri vor fi avute în vedere și în aplicarea dispozițiilor art. 96-99 din Codul de procedură penală.

(7) Instanța poate să autorizeze ridicarea de obiecte și înscrisuri care constituie dovezi ale încălcării drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, în original ori în copie, chiar și atunci când acestea se află în posesia părții adverse. În cazul încălcărilor comise la scară comercială, autoritățile competente pot să dispună, de asemenea, comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente.

(8) Pentru adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3) și (7), sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale, instanțele judecătorești vor pretinde reclamantului să furnizeze orice element de probă, accesibil în mod rezonabil, pentru a dovedi cu suficientă certitudine că s-a adus atingere dreptului său ori că o astfel de atingere este iminentă. Se consideră ca reprezentând element de probă suficient numărul de copii ale unei opere sau ale oricărui alt obiect protejat, la aprecierea instanței de judecată. În acest caz, instanțele judecătorești pot să ceară reclamantului să depună o cauțiune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de părât.

(9) Măsurile de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt dispuse de instanță vor fi duse la îndeplinire prin executor judecătoresc. Titularii drepturilor ce se presupune că au fost încălcate ori cu privire la care există pericolul de a fi încălcate sau reprezentanții acestor titulari au dreptul de a participa la punerea în executare a măsurilor de asigurare a dovezilor ori de constatare a unei stări de fapt.

(10) Titularii drepturilor încălcate pot cere instanței de judecată să dispună aplicarea oricăreia dintre următoarele măsuri:

a) remiterea, pentru acoperirea prejudiciilor suferite, a încasărilor realizate prin actul ilicit;

b) distrugerea echipamentelor și a mijloacelor aflate în proprietatea făptuitorului, a căror destinație unică sau principală a fost aceea de producere a actului ilicit;

c) scoaterea din circuitul comercial, prin confiscare și distrugere, a copiilor efectuate ilegal;

d) răspândirea informațiilor cu privire la hotărârea instanței de judecată, inclusiv afișarea hotărârii, precum și publicarea sa integrală sau parțială în mijloacele de comunicare în masă, pe cheltuiala celui care a săvârșit fapta; în aceleași condiții instanțele pot dispune măsuri suplimentare de publicitate adaptate circumstanțelor particulare ale cazului, inclusiv o publicitate de mare amploare.

(11) Instanța de judecată dispune aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (10) pe cheltuiala făptuitorului, cu excepția cazului în care există motive temeinice pentru ca acesta să nu suporte cheltuielile.

(12) Măsurile prevăzute la alin. (10) lit. b) și c) pot fi dispuse și de procuror cu ocazia rezolvării cauzei în faza de urmărire penală. Dispozițiile alin. (10) lit. c) nu se aplică pentru construcțiile realizate cu încălcarea drepturilor privind opera de arhitectură, protejate prin prezenta lege, dacă distrugerea clădirii nu este impusă de circumstanțele cazului respectiv.

(13) În dispunerea măsurilor prevăzute la alin. (10), instanța de judecată va respecta principiul proporționalității cu gravitatea încălcării drepturilor protejate de prezenta lege și va lua în considerare interesele terților susceptibili de a fi afectați de aceste măsuri.

(14) Autoritățile judiciare sunt obligate să comunice părților soluțiile adoptate în cauzele de încălcare a drepturilor reglementate de prezenta lege.

(15) Guvernul României, prin Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, sprijină elaborarea, de către asociațiile și organizațiile profesionale, a codurilor de conduită la nivel comunitar, destinate să contribuie la asigurarea respectării drepturilor prevăzute de prezenta lege, în special în ceea ce privește utilizarea codurilor ce permit identificarea fabricantului, aplicate pe discuri optice. De asemenea, Guvernul României sprijină transmiterea către Comisia Europeană a proiectelor codurilor de conduită la nivel național sau comunitar și a evaluărilor referitoare la aplicarea acestora.”

Art. 28. – Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și cererilor în constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii în constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.”

2. La articolul 2, după alineatul (1¹) se introduc două noi alineate, alin. (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

„(1²) Cererile de valoare redusă, soluționate potrivit procedurii speciale prevăzute de Titlul X al Cărții a VI-a din Codul de procedură civilă se timbrează cu 50 lei dacă valoarea cererii nu depășește 2.000 lei și cu 150 lei, pentru cereri a căror valoare depășește 2.000 lei.

(1³) Cererile privind ordonanța de plată se timbrează cu 150 lei.”

3. La articolul 3, litera a¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a¹) cereri în anularea sau în constatarea nulității unui act juridic nepatrimonial..... 50 lei;”

4. La articolul 3, literele o¹) și s) se abrogă.

5. La articolul 3, literele ț¹) și x) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ț¹) cereri pentru eliberarea oricăror alte certificate prin care se atestă fapte sau situații rezultate din evidențele instanțelor de judecată ori cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora 1 leu/pagină;

x) cereri adresate Ministerului Justiției pentru autorizarea traducătorilor și interpreților300 lei;”

6. La articolul 3, după litera x) se introduc două noi litere, lit. y) și z), cu următorul cuprins:

„y) cereri adresate Ministerului Justiției: în vederea atestării titlului oficial de calificare român de consilier juridic și a experienței dobândite în România în vederea admiterii și practicării acesteia în celelalte state membre ale Uniunii Europene sau ale

Spațiului Economic European; pentru atestarea calificării de traducător și interpret autorizat în vederea exercitării acesteia în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană; pentru atestarea calificării de expert tehnic judiciar în vederea exercitării acesteia în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană 100 lei;

z) cereri adresate Ministerului Justiției în vederea recunoașterii calificării profesionale de traducător și interpret autorizat sau expert tehnic judiciar, în condițiile Legii nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare100 lei.”

7. La articolul 8², litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) plângeri împotriva refuzului executorului judecătoresc de a-și îndeplini atribuțiile prevăzute de lege.....8 lei;”.

8. La articolul 11 alineatul (2), liniuța a 3-a se abrogă.

9. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. – (1) Taxele judiciare de timbru se plătesc în numerar, prin virament sau în sistem on-line, în contul bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul sau reședința sau, după caz, sediul fiscal, debitorul taxei. Costurile operațiunilor de transfer al sumelor datorate ca taxă judiciară de timbru sunt în sarcina debitorului taxei.

(2) Dacă cel ce datorează taxa judiciară de timbru nu are nici domiciliul, nici reședința ori, după caz, sediul, în România, taxa judiciară de timbru se plătește în contul bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care se află sediul instanței la care se introduce acțiunea sau cererea.”

10. La articolul 23 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) când probele au fost administrate prin avocat sau consilier juridic.”

11. La articolul 23, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. e), taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. g), se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.”

12. La articolul 26, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Începând cu 1 ianuarie 2013, cotă de 30% din sumele provenind din taxele judiciare de timbru se constituie venituri la bugetul de stat, se cuprinde distinct în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției și va fi folosită exclusiv pentru finanțarea instanțelor judecătorești și a sistemului de ajutor public judiciar. O cotă de 70% din sumele provenind din taxele judiciare de timbru se constituie venituri la bugetele locale.”

Art. 29. – Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 mai 2010, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88. – (1) Hotărârea comisiei de contestații, motivată, se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea Tribunalului București este supusă numai apelului la Curtea de Apel București.

(2) Hotărârile pronunțate în cazurile prevăzute la art. 36, 46, 47, 53, 54, 60 și 85 pot fi atacate cu apel.”

2. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 91. – (1) Dacă titularul dreptului de proprietate industrială asupra unei mărci sau unei indicații geografice, sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului, face dovada credibilă că dreptul de proprietate industrială asupra mărcii sau indicației geografice face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. Sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, aprobată cu modificări prin Legea nr.280/2005, cu completările ulterioare.

(3) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) Măsurile provizorii pot fi dispuse și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.”

Art. 30. – Legea nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 28 decembrie 2011, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 40, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Hotărârile privind acordarea utilizării unei licențe obligatorii, precum și cele privind remunerația prevăzută în raport cu utilizarea acesteia pot fi atacate la Tribunalul București, în termen de 30 zile de la comunicare. Hotărârea tribunalului este supusă numai apelului la Curtea de Apel București.”

2. La articolul 41, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile comisiei se comunică părților în termen de 15 zile de la pronunțare și pot fi atacate cu contestație la Tribunalul București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) Hotărârea Tribunalului București poate fi atacată numai cu apel la Curtea de Apel București.”

Art. 31. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolele 45-48 se abrogă.

2. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – Procedurile de executare silită pentru valorificarea activelor la care se referă prezenta ordonanță de urgență sunt supuse dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, efectuarea actelor de executare silită revenind organelor de executare fiscală.”

3. Articolele 51-75 se abrogă.

4. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83. – Debitorii pot ataca în justiție măsurile dispuse de A.V.A.S. potrivit prezentei ordonanțe de urgență, pe calea contestației la executare, de competența instanței de executare.”

Art. 32. – Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 31 august 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Încheierea prevăzută la alin. (2) poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare. Apelul nu este suspensiv de executare.”

2. La articolul 7, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Intimatul va depune întâmpinare în termen de cel mult 5 zile de la comunicarea cererii de apel. Apelantul va depune răspuns la întâmpinare în termen de cel mult 3 zile de la comunicarea întâmpinării depuse de intimat.

(3²) Apelul se judecă în termen de 20 de zile de la înregistrarea dosarului la instanța de apel.”

Art. 33. – La articolul 7 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Împotriva hotărârii, persoana interesată poate face contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu

modificările și completările ulterioare. Hotărârea tribunalului este definitivă. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

Art. 34. – La articolul 85 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Ordinul sau dispoziția de imputare rămasă definitivă ca urmare a neintroducerii sau respingerii acțiunii la instanța de contencios administrativ constituie titlu executoriu.”

Art. 35. – Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. – (1) Încheierile de admitere sau de respingere a cererii de înscriere sunt supuse numai apelului.

.....
(3) Termenul de apel este de 5 zile și curge de la data pronunțării, pentru cei care au fost prezenți, și de la data comunicării, pentru cei care au lipsit.

(4) Apelul se soluționează cu citarea părților, în camera de consiliu, de urgență și cu precădere. Dispozițiile art. 10 alin. (3) cu privire la pronunțarea și redactarea hotărârii se aplică în mod corespunzător.”

2. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor, în conformitate cu art.8, se efectuează în ziua rămânerii definitive a încheierii de admitere, eliberându-se, la cerere, reprezentantului asociației sau mandatarului acesteia, un certificat de înscriere care va cuprinde: denumirea asociației, sediul acesteia, durata de funcționare, numărul și data înscrierii în Registrul asociațiilor și fundațiilor.”

3. La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cererea de anulare se soluționează în camera de consiliu de către judecătoria în circumscripția căreia asociația își are sediul. Hotărârea instanței este supusă numai apelului.”

4. Titlul Capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

**Modificarea actului constitutiv și a statutului asociației sau fundației.
Fuziunea și divizarea”.**

5. Articolul 34³ se abrogă.

6. La articolul 70, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Toate contestațiile se soluționează printr-o singură hotărâre. Sentința pronunțată de judecătoria este executorie și este supusă numai apelului.”

7. La articolul 77, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul dizolvării și lichidării asociațiilor și fundațiilor prevăzute la alin.(1), lichidatorii au obligația înstrăinării terenurilor, în termen de cel mult un an, numai către persoane care au capacitatea juridică de a dobândi astfel de bunuri. Termenul de un an se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se constată ori se dispune dizolvarea sau, după caz, de la data hotărârii de dizolvare voluntară.”

8. Articolul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. – Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului civil.”

9. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „circumscripție teritorială” se înlocuiește cu termenul „circumscripție”.

Art. 36. – La articolul 19 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 24 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile îndreptate împotriva dispozițiilor luate de autoritățile publice prevăzute la alin.(1) se soluționează în cel mult 48 de ore de judecătoria în a cărei rază teritorială domiciliază participantul la referendum sau, în cazul celor înscriși în listele suplimentare, de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află biroul electoral al secției de votare care a întocmit lista. Hotărârea judecătorească este definitivă; ea se comunică persoanelor interesate în cel mult 24 de ore de la pronunțare.”

Art. 37. – Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.”

2. Articolul 3 se abrogă.

3. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) În cazul prevăzut la art. 7 lit. a) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) În cazul prevăzut la art. 7 lit. f) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se va face constatarea.

(3) În celelalte cazuri prevăzute la art. 7 este competent orice executor judecătoresc investit de partea interesată, în condițiile legii.”

4. La articolul 10, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazurile și în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

.....
 (3) Partea interesată poate cere instanței de executare recuzarea executorului judecătoresc, imediat ce a aflat despre una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), dar numai până la încetarea executării silite. Încheierea instanței prin care s-a încuviințat ori s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a încuviințat recuzarea nu sunt supuse niciunei căi de atac.

(4) Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la comunicare.”

5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – (1) Conflictul de competență între birourile executorilor judecătorești situate în aceeași circumscripție a unei curți de apel se soluționează de acea curte de apel, la sesizarea părții interesate.

(2) Când conflictul intervine între birouri de executori judecătorești situate în circumscripții diferite, competența aparține curții de apel în a cărei circumscripție se află biroul executorului judecătoresc cel dintâi sesizat.

(3) Conflictul de competență se soluționează de urgență și cu precădere.

(4) Instanța se pronunță în toate cazurile, motivat, prin încheiere definitivă.”

6. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) În termen de 90 de zile de la comunicarea ordinului ministrului justiției prin care a fost numit în funcție, executorul judecătoresc este obligat să își înregistreze numirea la Curtea de Apel în a cărei circumscripție își are biroul individual sau constituit în asociere. Pentru această înregistrare, executorul judecătoresc va prezenta ștampila și specimenul de semnătură personale.

(2) Ministrul justiției poate, în cazuri temeinic justificate, să prelungească acest termen pe perioade ce nu pot depăși 90 de zile fiecare.

(3) Neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) privind înregistrarea la Curtea de Apel atrage de drept suspendarea executorului judecătoresc din exercițiul funcției.

(4) Înregistrarea unei cereri de emitere a ordinului ministrului justiției de aprobare a asocierii executorului judecătoresc, urmată de emiterea ordinului ministrului justiției de aprobare a asocierii, întrerupe curgerea termenului.

(5) Înregistrarea unei cereri de suspendare înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau (2), urmată de emiterea ordinului ministrului justiției de suspendare a executorului judecătoresc din exercițiul funcției, întrerupe curgerea termenului.”

7. La articolul 39, alineatele (4) și (5) se abrogă.

8. La articolul 48, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Împotriva hotărârii Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătorești părțile pot face contestație, în termen de 15 zile de la comunicare, la Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care

judecă în complet de 5 membri. Hotărârea Comisiei superioare de disciplină este definitivă și poate fi atacată cu contestație la curtea de apel.”

9. La articolul 53, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) În îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor sale, executorul judecătoresc va întocmi încheieri, procese-verbale și alte acte de procedură, cu formele și în termenele prevăzute de lege.”

10. La articolul 53, alineatul (2) se abrogă.

11. La articolul 56, alineatele (1)-(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) Refuzul executorului judecătoresc de a îndeplini atribuțiile prevăzute la art. 7 lit. b)-i) se motivează, dacă părțile stăruie în cererea de îndeplinire a acestora, în termen de cel mult 5 zile de la data refuzului.

(2) În cazul refuzului nejustificat de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (1), partea interesată poate introduce plângere, în termen de 5 zile de la data la care a luat cunoștință de acest refuz, la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul biroul executorului judecătoresc.

(3) Judecarea plângerii se face cu citarea părților.

(4) Hotărârea judecătorești este supusă numai apelului.

(5) Executorul judecătoresc este obligat să se conformeze hotărârii judecătorești rămase definitive.”

Art. 38. – Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) În cazul în care constată utilizarea unor contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, organele de control prevăzute la art. 8 vor sesiza tribunalul de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului, solicitând obligarea acestuia să modifice contractele aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive.

(2) La cererea de chemare în judecată va fi anexat procesul-verbal întocmit potrivit art.11.

(3) Asociațiile pentru protecția consumatorului care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 30 și art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot chema în judecată pe profesionistul care utilizează contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, la instanța prevăzută la alin. (1), pentru ca aceasta să dispună încetarea folosirii acestora, precum și modificarea contractelor aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive. Dispozițiile art. 13 alin. (1) și (4) sunt aplicabile.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu aduc atingere dreptului consumatorului căruia i se opune un contract de adeziune ce conține clauze abuzive de a invoca nulitatea clauzei pe cale de acțiune ori pe cale de excepție, în condițiile legii.”

2. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, obligă profesionistul să modifice toate contractele de adeziune în curs de

executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), instanța va aplica și amenda contravențională prevăzută la art. 16.

(3) Dacă instanța constată că nu sunt clauze abuzive în contract, va anula procesul-verbal întocmit.

(4) Hotărârea este supusă numai apelului.”

3. În tot cuprinsul legii, termenul „comerciant” se înlocuiește cu termenul „profesionist”.

Art. 39. – La articolul 38 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 23 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva hotărârii Comisiei naționale de disciplină, prin care s-a aplicat o sancțiune disciplinară prevăzută la alin. (2), se poate formula contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel competente, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii.”

Art. 40. – După articolul 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 77¹, cu următorul cuprins:

„Art. 77¹. – (1) Primarul desemnează funcționarii anume împuterniciți să aducă la îndeplinire obligațiile privind comunicarea citațiilor și a altor acte de procedură, în condițiile Codului de procedură civilă.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător în cazul primarilor sectoarelor Municipiului București.”

Art. 41. – Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă numai apelului.”

2. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul contravențiilor continue, termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data încetării săvârșirii faptei. Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp.”

3. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Executarea sancțiunilor contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de o lună de la data aplicării sancțiunii.

(2) Prescripția executării sancțiunilor contravenționale poate fi constatată chiar și de instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale.”

4. La articolul 32, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(2) Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1).”

5. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.”

6. La articolul 36 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care plângerea a fost respinsă, petentul va fi obligat la cheltuieli judiciare către stat.”

7. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz.”

Art. 42. – La articolul 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Atât plângerea, cât și recursul, se judecă în instanță, în procedură de urgență, și sunt scutite de taxă de timbru.”

Art. 43. – La articolul 7 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 4 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) C.N.V.M. este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale, prevăzute la alin. (1) și (2). În caz de litigiu, actele individuale emise de către C.N.V.M. cu privire la interpretările prevăzute la alin. (6) pot fi atacate cu contestație, la Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București. Hotărârea pronunțată este definitivă. Până la pronunțarea hotărârii judecătorești executarea actelor C.N.V.M. nu se suspendă.”

Art. 44. – La articolul 6 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 6 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Împotriva hotărârii persoana interesată poate face contestație la tribunal în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la curtea de apel. Contestațiile formulate împotriva hotărârilor comisiei sunt scutite de taxă judiciară de timbru.”

Art. 45. – Legea partidelor politice nr. 14/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2003, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatele (2)-(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Împotriva deciziei Tribunalului București pot face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicare, persoanele prevăzute la art. 18 alin. (1) lit.a), Ministerul Public sau persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2).

(3) Curtea de Apel București va examina apelul în ședință publică, în termen de cel mult 15 zile de la înregistrarea acestuia.

(4) Decizia Curții de Apel București este definitivă.”

2. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – Partidul politic dobândește personalitate juridică de la data rămânerii definitive a hotărârii instanței privind admiterea cererii de înregistrare.”

3. La articolul 26, alineatele (3)-(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Împotriva hotărârii Tribunalului București, partea interesată poate face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii.

(4) Curtea de Apel București se pronunță prin hotărâre definitivă în termen de 15 zile de la înregistrarea apelului.

(5) Hotărârea definitivă de admitere a modificării statutului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.”

4. La articolul 37, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Reorganizarea poate consta în fuziune, prin absorbție sau contopire, ori în divizare, totală sau parțială.”

5. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Fuziunea a două sau mai multe partide legal constituite se realizează prin aprobarea protocolului de fuziune de către organele supreme de decizie ale fiecărui partid, prevăzute la art.14, în cadrul ședinței comune a acestora.

(2) În protocolul de fuziune se vor menționa, în mod expres, modalitățile de transfer ale sumelor, bunurilor și contractelor deținute de partidele care fuzionează, precum și procedura de garantare a continuității vechimii în partid a membrilor partidelor politice care fuzionează.

(3) În protocolul de fuziune se stabilește caracterul acesteia: prin absorbție sau prin contopire.”

6. La articolul 39, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39. – (1) În situația fuziunii prin absorbție, unul dintre partidele politice își păstrează personalitatea juridică, subrogându-se în drepturile și obligațiile partidelor absorbite care își încetează activitatea, inclusiv prin cumularea subvențiilor acestora. În protocolul de fuziune se va preciza care partid își păstrează personalitatea juridică, având drept consecință păstrarea denumirii integrale, a denumirii prescurtate, a semnului permanent și electoral, precum și a programului politic.

(2) Protocolul de fuziune și, dacă este cazul, modificările la statutul partidului care își păstrează personalitatea juridică se comunică, în termen de 10 zile de la adoptarea acestora, Tribunalului București, urmându-se procedura prevăzută la art. 25 și 26.”

7. La articolul 40, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) În urma fuziunii prin contopire a unor partide politice rezultă un partid politic nou, care se subrogă în drepturile și obligațiile partidelor politice care au fuzionat și care, în termen de 10 zile, trebuie să se conformeze prevederilor art. 18, cu excepția depunerii listei semnăturilor de susținere.

.....
 (3) Tribunalul București va examina documentele depuse de partidul politic nou format din fuziunea prin contopire, potrivit prevederilor art. 20-22.

(4) Ca urmare a hotărârii definitive a instanței de înregistrare a noului partid rezultat din fuziunea prin contopire, acesta va fi înscris în Registrul partidelor politice, iar partidele care au procedat la comasare vor fi radiate.”

Art. 46. – La articolul 269 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă pentru coparticiparea procesuală activă, cererea poate fi formulată la instanța competentă pentru oricare dintre reclamanți.”

Art. 47. – Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Procedurile prevăzute de prezenta ordonanță, cu excepția apelului, sunt de competența exclusivă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul social al instituției de credit debitoare, astfel cum acesta figurează în registrul comerțului, și sunt îndeplinite de un judecător-sindic.

.....
 (5) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii. Ele pot fi atacate separat, numai cu apel.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Pentru hotărârile date de judecătorul-sindic în baza prevederilor art. 3, curtea de apel va fi instanța de apel. Hotărârile curții de apel sunt definitive.

(2) Apelul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută în condițiile Codului de procedură civilă, în cazul Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar și al lichidatorului, și în condițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, în cazul celorlalte părți. Atunci când Banca Națională a României a făcut cererea pentru declanșarea procedurii, aceasta va fi citată în condițiile Codului de procedură civilă.

(3) Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă cu privire la suspendarea executării provizorii, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de apel. Instanța de apel va putea suspenda următoarele hotărâri:

a) hotărârea de respingere a contestației instituției de credit debitoare, făcută în condițiile art. 16 alin. (2);

b) hotărârea prin care se soluționează obiecțiunile la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare, în condițiile art. 26 alin. (2).

(4) Apelul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se declară în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii. Apelul se judecă în 48 de ore de la înregistrarea acestuia. Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanța de apel.”

3. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale Codului civil și ale Codului de procedură civilă.”

Art. 48. – Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 16, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Împotriva soluției date de primar se poate face contestație în termen de 24 de ore de la comunicare. Contestația se soluționează în termen de cel mult 3 zile de la înregistrare, de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află localitatea. Hotărârea judecătorească este definitivă și se comunică persoanei interesate și primarului în termen de 24 de ore de la pronunțare.”

2. La articolul 31, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În județele în care se organizează alegeri parțiale într-o singură circumscripție electorală nu se mai constituie un birou electoral județean, soluționarea sesizărilor prevăzute la art. 37 alin. (1) lit. h) făcându-se de judecătoria în a cărei rază teritorială se află circumscripția electorală respectivă. Judecătoria se pronunță în termen de cel mult 3 zile de la înregistrarea sesizărilor și contestațiilor. Hotărârea este definitivă.”

3. La articolul 39, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea pronunțată este definitivă și se comunică, în cazul președintelui biroului electoral și locțiitorului acestuia, în termen de 24 de ore, președintelui tribunalului care, în cazul admiterii contestației, procedează la o nouă desemnare.”

4. La articolul 52, alineatele (4), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Contestația și, dacă este cazul, cererea de apel se depun la instanța competentă să le soluționeze, sub sancțiunea nulității.

.....
 (6) Împotriva hotărârii date în contestație se poate face apel în termen de 24 de ore de la pronunțare, la instanța ierarhic superioară. Apelul se soluționează în termen de 24 de ore de la înregistrare.

(7) Hotărârea pronunțată în apel este definitivă.”

5. La articolul 121, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Împotriva hotărârilor definitive, pronunțate de instanțele judecătorești potrivit prezentei legi, nu există cale de atac.”

Art. 49. – La articolul 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Hotărârea poate fi atacată cu contestație la curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare.”

Art. 50. – Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 19 aprilie 2012, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins:

„Lege privind procedura adopției”.

2. La articolul 74, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege sunt supuse numai apelului.”

3. La articolul 80, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d) se transmit în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cele prevăzute la lit. e) și f) în termen de 5 zile de la data emiterii dispoziției, iar raportul final prevăzut la lit. g) în termen de 5 zile de la întocmire.”

4. După articolul 98 se introduce un nou articol, art. 98¹, cu următorul cuprins:

„Art. 98¹. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și, după caz, ale Codului de procedură civilă.”

Art. 51. – Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 19, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 19. – (1) Înalta Curte de Casație și Justiție se compune din: președinte, 2 vicepreședinți, 4 președinți de secții și judecători.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție este organizată în 4 secții - Secția I civilă, Secția a II-a civilă, Secția penală, Secția de contencios administrativ și fiscal și Secțiile Unite, cu competență proprie.”

2. La articolul 19, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și 4 complete de 5 judecători.”

3. La articolul 19, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Desemnarea judecătorilor în compunerea completelor competente să judece recursul în interesul legii, precum și a completelor competente să soluționeze sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se va realiza în funcție de specializarea completelor de judecată din care aceștia fac parte.”

4. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege, precum și recursurile declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nicio altă cale, iar cursul judecății a fost întrerupt în fața curților de apel.”

5. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinți, prezidează Secțiile Unite, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, precum și Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Completul de 5 judecători și orice complet în cadrul secțiilor, când participă la judecată.”

6. La articolul 35, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul curților de apel funcționează secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, indiferent de obiectul lor sau de calitatea părților, cauze penale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, societăți, registrul comerțului, insolvență, concurență neloială sau pentru alte materii, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, complete specializate pentru cauze maritime și fluviale.”

7. La articolul 36, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cadrul tribunalelor funcționează secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, indiferent de obiectul lor sau de calitatea părților, cauze penale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze

privind conflicte de muncă și asigurări sociale, societăți, registrul comerțului, insolvență, concurență neloială sau pentru alte materii, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, complete specializate pentru cauze maritime și fluviale.”

8. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Completele specializate ale secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează de președintele instanței, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe.”

9. După articolul 42 se introduce un nou articol, art. 42¹, cu următorul cuprins:

„Art. 42¹. – În cauzele maritime și fluviale, circumscripțiile Tribunalelor Constanța și Galați sunt următoarele:

- a) Tribunalul Constanța: județele Constanța și Tulcea, marea teritorială, Dunărea până la mila marină 64 inclusiv;
- b) Tribunalul Galați: celelalte județe, Dunărea de la mila marină 64, în amonte până la km 1075.”

10. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – (1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari. Dispozițiile art.11 și ale art.52 alin.(1) se aplică în mod corespunzător.”

11. La articolul 113, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Împotriva sancțiunilor aplicate potrivit alin.(2) se poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel în circumscripția căreia funcționează cel sancționat.”

Art. 52. – La articolul 29 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (7)-(9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători.

(8) Contestația suspendă executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii.

(9) Hotărârea prin care se soluționează contestația prevăzută la alin. (7) este definitivă.”

Art. 53. – Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra contestațiilor prevăzute la alin. (4) și (5) în termen de cel mult 24 de ore de la înregistrarea contestației, prin hotărâri definitive, care se comunică Biroului Electoral Central.”

2. La articolul 25, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile se depun la biroul electoral ierarhic superior sau, în cazul în care contestația se referă la Biroul Electoral Central, la Înalta Curte de Casație și Justiție și se soluționează de acestea în termen de cel mult două zile de la înregistrare. Decizia biroului electoral ierarhic superior sau, după caz, hotărârea pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție este definitivă.”

3. La articolul 47, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Contestațiile privind acreditarea sau respingerea solicitării de acreditare de către biroul electoral județean, biroul electoral al sectorului municipiului București sau de către biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate se depun, în cel mult două zile de la afișarea deciziei, la tribunalul în a cărui rază teritorială funcționează biroul electoral și se soluționează de acesta în cel mult două zile de la înregistrare. Hotărârea este definitivă.

(12) Contestațiile privind respingerea de către Autoritatea Electorală Permanentă a solicitării de eliberare a adeverințelor prevăzute la alin. (7) și (8) se depun în cel mult două zile de la comunicarea răspunsului la Curtea de Apel București și se soluționează de aceasta în termen de două zile de la înregistrare. Hotărârea este definitivă.”

4. La articolul 68, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Împotriva hotărârilor definitive pronunțate de instanțele judecătorești, potrivit prezentei legi, nu există cale de atac.

(3) Hotărârile definitive ale instanțelor judecătorești pronunțate ca urmare a cererilor prevăzute de prezenta lege se comunică de îndată Autorității Electorale Permanente și birourilor electorale interesate.”

Art. 54. – Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Excepția de nelegalitate

„Art. 4. – (1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

(2) Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin

hotărârea ce o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

(4) Actele administrative cu caracter normativ nu pot forma obiect al excepției de nelegalitate. Controlul judecătoresc al actelor administrative cu caracter normativ se exercită de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anulare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.”

2. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 1.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 1.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

3. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Toate cererile privind actele administrative emise de autoritățile publice centrale care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel”.

4. La articolul 20, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță. În cazul în care judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. ”

5. La articolul 21, alineatul (1) se abrogă.

6. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Titlul executoriu

Art. 22. – Hotărârile judecătorești definitive pronunțate potrivit prezentei legi sunt titluri executorii.”

7. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate, o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la penalități, în condițiile art.894 din Codul de procedură civilă.”

8. La articolul 24, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind executarea silită rămân aplicabile.”

9. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. – (1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.”

Art. 55. – La articolul 2 din Legea nr. 551/2004 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Disciplină Sportivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.161 din 8 decembrie 2004, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În situația în care nu se optează pentru procedura de soluționare a căilor de atac de către Comisie, părțile interesate se pot adresa judecătorei, potrivit normelor de drept comun.”

Art. 56. – Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 14 decembrie 2004, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 19, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Împotriva deciziei, societatea de asigurare poate face contestație la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii.

(3) Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere; contestația nu suspendă executarea deciziei Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii.”

2. La articolul 24, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) După primirea fiecărei cereri în condițiile alin. (1)-(4), comisia special constituită, desemnată conform art. 23 alin. (2), înregistrează și analizează întreaga documentație aferentă cererii. Pe baza propunerilor comisiei, administratorul Fondului de garantare va emite o decizie de aprobare sau, după caz, de respingere a cuantumului sumelor pretinse de la Fondul de garantare. Împotriva deciziei se poate formula contestație, în condițiile prevăzute la art. 19.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), comisia va publica lista creditorilor de asigurări acceptați la plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare. Pentru creditorii acceptați la plată prin hotărâre judecătorească, publicarea se va face, pentru fiecare caz, după ce această hotărâre a rămas definitivă.”

3. La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestația societății de asigurare împotriva cererii prevăzute la art. 30 și 32 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere; împotriva hotărârii tribunalului se poate exercita numai apel.”

4. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepția apelului prevăzut la art. 38 alin. (2), este de competența exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul central al societății de asigurare debitoare, care figurează în evidențele oficiului registrului comerțului, și este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condițiile legii.”

5. La articolul 38, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârile tribunalului sunt executorii și pot fi atacate numai cu apel.

(3) Apelul se judecă de către Curtea de Apel București, cu celeritate și cu precădere. Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

6. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. – Pentru motive temeinice, tribunalul poate să îl înlocuiască pe judecătorul-sindic, în orice stadiu al procedurii, prin încheiere definitivă dată în ședința camerei de consiliu. Lichidatorul poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.”

7. La articolul 48, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, în condițiile prezentei legi, administratorul Fondului de garantare este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile acestui fond, în vederea achitării sumelor convenite creditorilor de asigurări, potrivit legii.”

Art. 57. – Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 44, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a. De la data publicării, hotărârea este opozabilă tuturor membrilor cooperatori.”

2. La articolul 78, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Oricare creditor al societății cooperative care fuzionează, respectiv se divide, având o creanță anterioară publicării proiectului de fuziune sau de divizare, poate face opoziție la judecătorul-delegat în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune, respectiv de divizare. Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă, în afară de cazul în care societatea cooperativă debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditorii ori convine cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.”

3. La articolul 91, alineatele (11), (13) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Încheierile de admitere sau de respingere a cererii de înscriere sunt supuse numai apelului.

.....
 (13) Termenul de apel este de 5 zile și curge de la data pronunțării, pentru cei care au fost prezenți, și de la data comunicării, pentru cei care au lipsit.

.....
 (15) Înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor se efectuează în ziua rămânerii definitive a încheierii de admitere, eliberându-se, la cerere, împuternicitudinii respectiv un certificat de înscriere, care va cuprinde: denumirea asociației/uniunii, sediul acesteia, durata de funcționare, numărul și data înscrierii în registrul respectiv.”

Art. 58. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsurile de conservare a probelor sunt dispuse de instanțele judecătorești competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.”

2. La articolul 6, alineatele (4) și (5) se abrogă.

3. Articolul 7 se abrogă.

4. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Măsurile provizorii prevăzute la art. 9 alin. (1)-(4) sunt dispuse de instanțele judecătorești competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.”

Art. 59. – Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția apelului prevăzut la art.8, sunt de competența tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul debitorul. Dacă în cadrul tribunalului a fost creată o secție specială de insolvență sau un complet specializat de insolvență, acesteia/acestuiia îi aparține competența pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta lege.”

2. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11. Hotărârile curții de apel sunt definitive.

(2) Apelul va fi judecat de complete specializate, de urgență. Citarea părților în apel și comunicarea deciziilor pronunțate se fac potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării apelului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată, de greșierul-șef al tribunalului,

numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de apel consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.

(3) Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de apel.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul judecării apelului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:

a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4);

b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 107;

d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3).

(5) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în același dosar de insolvență.

(6) Curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței.”

3. La articolul 12, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel.

(2) Dispozițiile art. 40 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudicării, după anularea hotărârii în apel.”

4. La articolul 138, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii introduse în temeiul alin.(1) sau, după caz, alin.(3), administratorul judiciar/lichidatorul care nu intenționează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica creditorii asupra intenției sale. În cazul în care adunarea generală sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor decide că se impune introducerea apelului, administratorul judiciar trebuie să formuleze calea de atac, potrivit legii.”

Art. 60. – Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 451 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 451. – Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

2. La articolul 532, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Împotriva deciziei Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul dentist sancționat poate formula contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

3. Articolul 622 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 622. – Împotriva deciziei Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, farmacistul sancționat poate formula contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

Art. 61. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 283, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prevederile Secțiunii a 9-a se aplică în mod corespunzător.”

2. La articolul 285, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Hotărârea prin care instanța soluționează plângerea este definitivă.”

3. La articolul 286, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În fața instanței de judecată, litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul procedurilor de atribuire care intră în sfera de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență se soluționează de urgență și cu precădere.”

4. Articolul 287¹⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 287¹⁶. – (1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată numai cu apel, în termen de 5 zile de la comunicare. Apelul se judecă de curtea de apel.

(2) Apelul nu suspendă executarea și se judecă de urgență și cu precădere.

(3) În cazul admiterii apelului, instanța de apel va rejudeca în toate cazurile litigiul în fond.”

5. La articolul 296¹, partea introductivă a alineatului (1) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 296¹. – (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 294 și în măsura în care un operator economic nu a utilizat o cale de atac în acest sens, Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice are dreptul de a solicita instanței de judecată, în condițiile legii, constatarea nulității absolute a contractelor, pentru următoarele motive:

.....
 (2) Litigiile la care face referire alin. (1) se soluționează, de urgență și cu precădere, de către Tribunalul București, Secția contencios administrativ și fiscal.

(3) Sentința Tribunalului București poate fi atacată numai cu apel, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal.”

Art. 62. – Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – (1) Părțile pot solicita notarului public autentificarea înțelegerii lor.

(2) Părțile se pot înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul, oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile art. 432-434 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”

2. La articolul 63, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 63. – (1) În cazul în care litigiul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, o hotărâre, dispozițiile art. 432-434 din Codul de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător.

(2) Odată cu pronunțarea hotărârii, instanța va dispune, la cererea părții interesate, restituirea taxei judiciare de timbru, plătită pentru investirea acesteia, cu excepția cazurilor în care conflictul soluționat pe calea medierii este legat de transferul dreptului de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra unui bun imobil.”

Art. 63. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.036 din 28 decembrie 2006, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul I¹ articolul 3, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Încheierea prin care cererea a fost respinsă este supusă apelului, în termen de 15 zile de la pronunțare, pentru creditorul prezent, și de la comunicare, pentru cel care a lipsit.”

2. La articolul I¹ articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul recursului.”

3. La articolul I¹ articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Încheierea poate fi atacată cu apel în termen de 15 zile de la comunicare.”

4. La articolul I¹ articolul 7, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul recursului.”

5. La articolul I² articolul 1, alineatul (2) se abrogă.

6. La articolul I³ articolul 1, alineatul (2) se abrogă.

Art. 64. – La articolul 48 din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Încheierile sau hotărârile pronunțate de către instanță în cauzele privitoare la asociațiile religioase pot fi atacate numai cu apel, în termen de 15 zile de la pronunțare, la tribunal.”

Art. 65. – Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 16 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5², alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra contestațiilor prevăzute la alin. (4) și (5) în termen de 24 de ore de la înregistrarea contestației, prin hotărâre definitivă.”

2. La articolul 13, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Împotriva hotărârii se poate face apel, în termen de 24 de ore de la pronunțare, la Curtea de Apel București. Apelul se soluționează în termen de două zile de la înregistrare. Hotărârea este definitivă.”

3. La articolul 14⁸, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile se depun la biroul electoral ierarhic superior sau, în cazul în care contestația se referă la Biroul Electoral Central, la Înalta Curte de Casație și Justiție și se soluționează de acestea în termen de cel mult două zile de la înregistrare. Decizia biroului electoral ierarhic superior sau, după caz, hotărârea pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție este definitivă.”

4. La articolul 19¹, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Contestațiile privind admiterea sau respingerea semnelor electorale se depun, în scris, la Tribunalul București, în cel mult 24 de ore de la expirarea termenului prevăzut la alin. (6), și se soluționează de către acesta în cel mult două zile de la înregistrarea contestației. Hotărârea este definitivă și se comunică contestatorilor și Biroului Electoral Central, în cel mult 24 de ore.”

5. La articolul 23⁴, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Împotriva hotărârilor definitive pronunțate de instanțele judecătorești potrivit prezentei legi nu există cale de atac.

(3) Hotărârile definitive ale instanțelor judecătorești pronunțate ca urmare a întâmpinărilor, a contestațiilor sau a oricăror altor cereri privind procesul electoral se comunică de îndată birourilor electorale interesate.”

6. La articolul 25, alineatele (12) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) Contestațiile privind acreditarea sau respingerea solicitării de acreditare de către biroul electoral județean, biroul electoral al sectorului municipiului București sau de către biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate se depun, în cel mult două zile de la afișarea deciziei, la tribunalul în a cărui rază teritorială funcționează biroul electoral și se soluționează de acesta în cel mult două zile de la înregistrare. Hotărârea este definitivă.

(13) Contestațiile privind respingerea de către Autoritatea Electorală Permanentă a solicitării de eliberare a adeverinței prevăzute la alin. (7) sau alin. (8) se depun în cel mult două zile de la comunicarea răspunsului la Curtea de Apel București și se soluționează de aceasta în termen de două zile de la înregistrare. Hotărârea este definitivă.”

Art. 66. – La articolul 6 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu modificările ulterioare, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Încheierea este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare. Apelul se judecă cu citarea părților.”

Art. 67. – La articolul 23 din Legea nr. 350/2007 privind modelele de utilitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea comisiei de reexaminare, motivată, se comunică părților în termen de 15 zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București în termen de 30 de zile de la comunicare.

(5) Hotărârile Tribunalului București pot fi atacate numai cu apel la Curtea de Apel București.”

Art. 68. – Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9¹, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra contestațiilor prevăzute la alin. (4) și (5) în termen de 24 de ore de la înregistrarea contestației, prin hotărâre definitivă.”

2. La articolul 21, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile se depun la și se soluționează de către organismul electoral constituit la nivelul imediat superior celui la care funcționează biroul la care se referă contestația sau de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul în care contestația se referă la Biroul Electoral Central, în termen de cel mult două zile de la înregistrare. Decizia organismului electoral sau, după caz, hotărârea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție este definitivă.”

3. La articolul 32, alineatele (4), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Contestația și cererea de apel se depun la instanța competentă, sub sancțiunea nulității.

.....
 (6) Împotriva hotărârii date în contestație se poate face apel în termen de 24 de ore de la pronunțare, la instanța ierarhic superioară. Apelul se soluționează în termen de 24 de ore de la înregistrare.

(7) Hotărârea pronunțată în apel este definitivă.”

4. La articolul 35, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Contestațiile privind înregistrarea semnelor electorale se depun în termen de 24 de ore de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) și se soluționează de către Tribunalul București în cel mult două zile de la înregistrarea contestației. Hotărârea Tribunalului București este definitivă și se comunică, în cel mult 24 de ore, părților și Biroului Electoral Central.”

5. La articolul 43, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Acreditarea reprezentanților presei scrise, radioului și televiziunilor din România se face de către Autoritatea Electorală Permanentă. Contestația privind acreditarea sau respingerea solicitării de acreditare se soluționează de Curtea de Apel București în termen de două zile de la înregistrare. Hotărârea dată este definitivă.”

6. La articolul 70, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile definitive ale instanțelor judecătorești pronunțate ca urmare a întâmpinărilor, a contestațiilor sau a oricăror altor cereri privind procesul electoral se comunică, de îndată, birourilor electorale interesate.”

Art. 69. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Ajutorul public judiciar pentru exercitarea unei căi de atac se poate acorda în urma unei noi cereri.

(2) Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar în vederea exercitării unei căi de atac se adresează instanței a cărei hotărâre se atacă, în mod obligatoriu, înăuntrul termenului pentru exercitarea căii de atac, și se soluționează de urgență, de un alt complet decât cel care a soluționat cauza pe fond.

(3) Prin introducerea cererii pentru acordarea ajutorului public judiciar, termenul pentru exercitarea căii de atac se întrerupe, o singură dată, dacă solicitantul depune, în termen de cel mult 10 zile, înscrisurile doveditoare prevăzute de art. 14. De la data comunicării încheierii prin care s-a soluționat cererea de ajutor public judiciar, ori, după caz, cererea de reexaminare, în sensul admiterii, respectiv al respingerii, începe să curgă un nou termen pentru exercitarea căii de atac.

(4) În cazul admiterii cererii de ajutor public judiciar în condițiile art. 6 lit. a), instanța comunică de îndată încheierea solicitantului și baroului de avocați. Baroul este obligat să desemneze în 48 de ore un avocat cu drept de a pleda în fața instanței de apel

sau, după caz, de recurs. Data desemnării avocatului și datele de identificare a acestuia se comunică instanței și solicitantului în cel mult 48 de ore.

(5) De la data desemnării avocatului potrivit alin. (4) începe să curgă un nou termen pentru exercitarea căii de atac.”

2. După articolul 13 se introduce un nou articol, art. 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. – (1) Dacă hotărârea pronunțată în cauza pentru care s-a încuviințat ajutorul public judiciar este supusă recursului, ajutorul public judiciar acordat în etapa procesuală imediat anterioară în forma prevăzută la art. 6 lit. a) se extinde de drept pentru redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și pentru exercitarea și susținerea acestuia.

(2) Hotărârea pronunțată cu drept de recurs, însoțită de copia încheierii de încuviințare a ajutorului public judiciar se comunică de îndată baroului de avocați, în vederea verificării și confirmării sau, dacă este cazul, desemnării unui avocat cu drept de a pleda în fața instanței de recurs. Pentru recurs avocatul are dreptul la onorariu distinct, stabilit, potrivit legii, de instanța de recurs.

(3) Dacă partea nu a beneficiat de ajutor public judiciar în etapa procesuală anterioară recursului, solicitarea ajutorului public judiciar se face potrivit art. 13.

(4) De la data desemnării sau confirmării avocatului potrivit alin. (2) începe să curgă un nou termen pentru exercitarea căii de atac a recursului. Dispozițiile art. 13 alin. (4) teza finală sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Instanța de recurs verifică dacă se mențin condițiile pentru ajutorul public judiciar acordat conform alin. (1). Dacă instanța constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile, dispune, prin încheiere, încetarea acestuia și obligarea părții la restituirea, în tot sau în parte, a cheltuielilor avansate de stat sub formă de onorariu de avocat, potrivit alin. (2). Dispozițiile art. 21 sunt aplicabile.”

Art. 70. – Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 14 decembrie 2009, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive.”

2. La articolul 15, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 10 zile, care se calculează de la comunicare, pentru absenți, și de la pronunțare, pentru cei prezenți.

(5) Apelul nu este suspensiv de executare.”

Art. 71. – Legea parteneriatului public-privat nr. 178/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 5 octombrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 28²⁰, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prevederile art. 28²³-art.28³⁵ se aplică în mod corespunzător.”

2. La articolul 28²³, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În fața instanței de judecată, litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul procedurilor de selecție care intră în sfera de aplicare a dispozițiilor prezentei legi se soluționează de urgență și cu precădere.”

3. Articolul 28³⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28³⁴. – (1) Hotărârea se pronunță în termen de 3 zile de la închiderea dezbaterilor și se comunică părților în cel mult 5 zile de la pronunțare.

(2) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la comunicare. Apelul se judecă de curtea de apel.

(3) Apelul nu suspendă executarea și se judecă de urgență și cu precădere.

(4) În cazul admiterii apelului, instanța de apel va rejudeca în toate cazurile litigiul în fond.”

Art. 72. – Articolul 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 155. – (1) Împotriva hotărârilor tribunalelor se poate face numai apel la curtea de apel competentă.

(2) Hotărârile curților de apel, precum și hotărârile tribunalelor neatacate cu apel în termen sunt definitive.”

Art. 73. – Legea dialogului social nr. 62/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 mai 2011, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) Hotărârea judecătoreiei este supusă numai apelului.

(2) Termenul de apel este de 15 zile și curge de la comunicarea hotărârii. Pentru procuror termenul de apel curge potrivit art. 462 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

(3) Apelul se judecă cu citarea împuternicitului special al membrilor fondatori ai organizației sindicale, în termen de 30 de zile. Instanța de apel redactează decizia și restituie dosarul judecătoreiei în termen de 5 zile de la pronunțare.”

2. La articolul 17, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Judecătoria este obligată să țină un registru special al sindicatelor, în care se înscriu: denumirea și sediul sindicatului, numele și prenumele membrilor organului de conducere, codul numeric personal al acestora, data înscrierii, precum și numărul și data hotărârii judecătorești definitive de admitere a cererii de înscriere.

(2) Înscrierea în registrul special al sindicatelor prevăzut la alin. (1) se face din oficiu, în termen de 7 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de judecătoria.”

3. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – Sindicatul dobândește personalitate juridică de la data înscrierii în registrul special al sindicatelor, prevăzut la art. 17 alin. (1), a hotărârii judecătorești definitive.”

4. La articolul 42 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești de dobândire a personalității juridice, rămase definitive, de către organizațiile sindicale care se asociază;”

5. La articolul 43, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Uniunile sindicale teritoriale, constituite potrivit art. 41 alin. (4), dobândesc personalitate juridică la cererea federațiilor sau a confederațiilor sindicale care au hotărât constituirea acestora. În acest scop, împuternicitul special al federației sau confederației sindicale va depune o cerere de dobândire a personalității juridice la tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul uniunea sindicală teritorială, însoțită de hotărârea federației sau a confederației sindicale de constituire a uniunii, potrivit statutului, copia certificată a statutului federației sau confederației sindicale și de copia legalizată a hotărârii judecătorești de dobândire a personalității juridice de către aceasta, rămasă definitivă.”

6. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – (1) Hotărârea tribunalului este supusă numai apelului.

(2) Termenul de apel este de 15 zile și curge de la comunicarea hotărârii. Pentru procuror termenul de apel curge potrivit art. 462 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

(3) Apelul se judecă cu celeritate, în cel mult 45 de zile, cu citarea împuternicitului special. Instanța de apel redactează decizia în termen de 5 zile de la pronunțare.”

7. La articolul 46, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) Tribunalul Municipiului București este obligat să țină un registru special al federațiilor, confederațiilor sindicale și uniunilor sindicale teritoriale ale acestora, în care consemnează: denumirea și sediul organizațiilor sindicale constituite prin asociere, numele și prenumele membrilor organului de conducere, codul numeric personal al acestora, data înscrierii, precum și numărul și data hotărârii judecătorești definitive de dobândire a personalității juridice.

(2) Înscrierea în registrul special prevăzut la alin. (1) se face din oficiu, în termen de 7 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de tribunal.”

8. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – Organizația sindicală constituită prin asociere dobândește personalitate juridică de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de admitere a cererii de înscriere în registrul special.”

9. La articolul 51, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată numai cu apel.”

10. La articolul 52, literele A.a), B.a) și C.a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„A. la nivel național:

a) copie a hotărârii judecătorești definitive de dobândire a personalității juridice de confederație și a ultimei hotărâri judecătorești definitive de modificare a statutului și/sau a componenței organelor executive de conducere;

.....
B. la nivel de sector de activitate sau grup de unități:

a) copie a hotărârii judecătorești definitive de dobândire a personalității juridice de federație și a ultimei hotărâri judecătorești definitive de modificare a statutului și/sau a componenței organelor de conducere;

.....
C. la nivel de unitate:

a) copie a hotărârii judecătorești definitive de dobândire a personalității juridice de către sindicat și a ultimei hotărâri judecătorești definitive de modificare a statutului și/sau componenței organului executiv de conducere;”

11. La articolul 55, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Uniunile patronale teritoriale dobândesc personalitate juridică la cererea federațiilor sau a confederațiilor patronale care au hotărât constituirea acestora. În acest scop, împuternicitul special al federației sau confederației patronale va depune o cerere de dobândire a personalității juridice la tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul uniunea patronală teritorială, însoțită de hotărârea federației sau a confederației patronale de constituire a uniunii, potrivit statutului, copiile certificate ale statutelor federațiilor și/sau confederațiilor patronale și de copiile legalizate ale hotărârilor judecătorești de dobândire a personalității juridice de către acestea, rămase definitive.”

12. La articolul 58, alineatele (10)-(12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Hotărârea judecătorești este supusă numai apelului.

(11) Termenul de apel este de 15 zile și curge de la comunicarea hotărârii. Pentru procuror termenul de apel curge potrivit art. 462 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

(12) Apelul se judecă cu citarea împuternicitului special al membrilor fondatori ai organizației patronale, în termen de 30 de zile. Instanța de apel redactează decizia și restituie dosarul judecătorești în termen de 5 zile de la pronunțare.”

13. La articolul 59, alineatele (3) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Organizația patronală dobândește personalitate juridică de la data înscrierii în registrul special prevăzut la alin. (1) a hotărârii judecătorești definitive de admitere a cererii de înscriere.

.....
(8) Organizația patronală are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de înființare, să transmită Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în format electronic, statutul, actul constitutiv, tabelul de adeziuni, datele de contact ale membrilor organelor executive de conducere, precum și hotărârea judecătorească definitivă.”

14. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – Organizația patronală dobândește personalitate juridică de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.”

15. La articolul 72, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată numai cu apel.”

16. La articolul 73, literele A.a) și B.a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„A. la nivel național:

a) copie a hotărârii judecătorești definitive de dobândire a personalității juridice de confederație și a ultimei hotărâri judecătorești definitive de modificare a statutului și/sau a componenței organelor executive de conducere;

.....
B. la nivel de sector de activitate:

a) copie a hotărârii judecătorești definitive de dobândire a personalității juridice de federație de către organizația patronală și a ultimei hotărâri judecătorești definitive de modificare a statutului și/sau a componenței organelor executive de conducere;”

17. La articolul 179, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârile arbitrale pronunțate de Oficiul de Mediere și Arbitraj al Conflictelor Colective de Muncă de pe lângă Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale sunt obligatorii pentru părți, completează contractele colective de muncă și constituie titluri executorii.”

18. La articolul 200, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse numai apelului.”

19. La articolul 201, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 201. – (1) Tribunalul și curtea de apel soluționează cererea sau, după caz, apelul, potrivit procedurii prevăzute pentru soluționarea conflictelor colective de muncă.”

20. Articolul 214 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 214. – Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului.”

21. Articolul 215 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 215. – Termenul de apel este de 10 zile de la data comunicării hotărârii.”

Titlul V

Dispoziții finale

Art. 74. – Dreptul la acțiunea ipotecară prevăzut de art. 2.504 din Codul civil nu se stinge prin prescripție, ci doar ca efect al stingerii ipotecii în condițiile art. 2.428

din Codul civil. Dispozițiile art. 696¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă rămân aplicabile.

Art. 75. – În sensul art. 375 din Codul civil, în cazul căsătoriilor încheiate în străinătate prin locul încheierii căsătoriei se înțelege localitatea în al cărei registru de stare civilă s-a transcris certificatul de căsătorie.

Art. 76. – Până la organizarea instanțelor de tutelă și familie, judecătoriile sau, după caz, tribunalele ori tribunalele specializate pentru minori și familie vor îndeplini rolul de instanțe de tutelă și familie, având competența stabilită potrivit Codului civil, Codului de procedură civilă, prezentei legi, precum și reglementărilor speciale în vigoare.

Art. 77. – Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la „societatea comercială/societățile comerciale”, după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la „societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 78. – Dispozițiile art. 17 din Legea nr. 188/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege se aplică și cazurilor de neîndeplinire a obligației prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, pentru care nu s-a emis, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, ordinul ministrului justiției de revocare din funcție a executorului judecătoresc.

Art. 79. – În termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile înregistrate în registrul comerțului care au în denumire sintagma „societate comercială” sunt obligate a efectua demersurile necesare înlocuirii acestei sintagme cu termenul „societate”. Până la finalizarea acestor demersuri, societatea poate funcționa cu denumirea înscrisă în registrul comerțului la data intrării în vigoare a prezentei legi. Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunii privind modificarea actului constitutiv ca urmare a schimbării denumirii societății este scutită de taxă de înregistrare.

Art. 80. – În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și actele normative prevăzute la art. 23, 25, 28, 31-36, 38, 40, 41, 43, 45, 47-49, 51, 52, 54, 56, 58, 59, 61, 63, 65, 69 și 73 vor fi republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. 81. – (1) Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, intră în vigoare la 1 septembrie 2012.

(2) Dispozițiile art. 512-514 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică de la data de 1 ianuarie 2013.

Art. 82. – Prezenta lege intră în vigoare la data prevăzută la art. 81 alin. (1), cu excepția dispozițiilor art. 80, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 83. – La data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă se abrogă:

a) „Codicele de procedură civilă” (sau „Codul de procedură civilă”), republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.45 din 24 februarie 1948, cu modificările și completările ulterioare;

b) Codul de procedură civilă Carol al II-lea (Decretul-Lege nr.2.899 din 27 august 1940), publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 201 din 31 august 1940;

c) Legea nr.18/1948 pentru modificarea Codului de procedura civilă, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 35 din 12 februarie 1948;

d) Decretul Consiliului de Stat nr. 203/1974 pentru înființarea și organizarea de secții maritime și fluviale la unele instanțe judecătorești și unități de procuratură, publicat în Buletinul Oficial, nr. 131 din 31 octombrie 1974, cu modificările și completările ulterioare;

e) Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 1 octombrie 1992, cu modificările și completările ulterioare;

f) alin. (2) al art. 24 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, cu modificările ulterioare;

g) Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare;

h) art. 12 din Legea nr. 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 22 aprilie 2008;

i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, cu modificările ulterioare;

j) art. 2291 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare;

k) orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt cuprinse în legi speciale.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

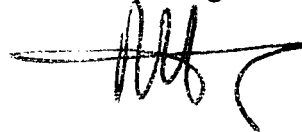
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Vasile Blaga

București, 24 mai 2012
Nr. 76.